

PA JO IMAMO. TOVARNO MAGNA V NAŠI OBČINI

AVSTRIJCI BODO ZAPOSILI
VSAJ TISOČ LJUDI

8 - 9

TEKAČI NAVDUŠENI NAD RAZGLEDOM

VREME VNDARLE PRIZANESLO
1. TEKU POD POHORJEM

10 - 11

»VEDNO SEM RAD SODELOVAL Z LJUDMI«

KASTELČEV TONČEK LETOS DOBIL NAZIV
ČASTNEGA OBČANA

12 - 13

utrinki
BREZPLAČNA REVUIJA OBČINE HOČE-SLIVNICA

UTRINKI
glasilo Občine Hoče-Slivnica,
letnik 17, številka 4, javno glasilo

IZDAJATELJ
Občina Hoče-Slivnica,
Pohorska cesta 15, 2311 Hoče
t. (02) 6165 320
f. (02) 6165 330
davčna št.: 24685844
www.hoce-slivnica.si

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA
Majda Strašek Januš
Mojca Rakovič
Valentina Čufar
Simona Ornik
Aleš Andlovič
utrinki@hoce-slivnica.si

ODGOVORNI UREDNIK
Aleš Andlovič

LEKTORIRANJE
Majda Strašek Januš

OBLIKOVANJE
Biro Biro, d. o. o.
info@birobiro.si

FOTOGRAFIJA na naslovnici
1. Tek pod Pohorjem
avtor: Valentina Čufar

TISK
Studio 55 s.p., info@studio55.si

Naklada 4000 izvodov.
Javno glasilo Občine Hoče-Slivnica je vpisano
v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za
kulturo pod zaporedno številko 72. Za glasilo
se plača 8 % DDV.

Vse prispevke za objavo pošljite na naslov
uredništva utrinki@hoce-slivnica.si. Nadalje
vas naprošamo, da fotografij ne vstavljate
v Word zraven besedila, temveč jih
posebej pripnete v elektronsko pošto v .jpg
ali drugem formatu. Navedite avtorja
fotografije in opis vsebine fotografije. Prispevki
naj bodo podpisani, razvidna naj bosta
datum in kraj pisanja, opremljeni naj bodo
z naslovom in avtorjem besedila. Članki
za glasilo naj bodo iz obdobja med dvema
številčkama glasila in naj ne bodo daljši
od 1800 znakov s presledki (polstranske
objave) in 4000 znakov (celostranske
objave). Uredništvo si pridržuje pravico do
krajšanja člankov in spremembe naslovov.
Članki niso honorirani. Ponatis v celoti ali
posameznih delov glasila je mogoč le s
predhodnim pisnim dovoljenjem. Zadnji rok
za oddajo prispevkov za naslednjo številko
je **1. december 2017**.

Naslednja številka izide konec
decembra 2017.

Smer? Razvoj!

➔ Marko Soršak, župan

Letos obeležujemo 19. obletnico naše občine. Proslavili smo tako, da smo se veliko družili, se izobraževali in športno udeleževali.

Dogajalo se je veliko. Vse v smeri razvoja: izpeljali, oziroma odtekli smo 10-kilometrski 1. tek pod Pohorjem. Z namenom spodbujanja zdravja in gibanja na svežem zraku, spoznavanja lepote kraja. Na teku je bila preizkušena tudi povezovalna kolesarska in pešpot med Spodnjimi Hočami in Slivnico. Verjamem, da nam bo naša nova pot omogočila, da bomo lahko varno potovali s kolesom ali peš iz enega dela občine v drugega.

Poletje je poleg gradbenih strojev zaznamovalo tudi pomanjkanje vode. Polnjenje bazenov, vročina, lomi, poškodbe na omrežjih, odpoved črpalk in manjše količine vode je privedlo do pomanjkanja pitne vode. Zato smo bili na področjih, kjer je upravljalec vodovoda občina, prisiljeni izvesti ukrepe omejitve pitne vode. Zavedam se, da so ukrepi redukcije vode hudi, vendar so bili neizogibni. Da v prihodnje ne bo več pomanjkanja vode, je občinska uprava že pričela s pripravo ukrepov, za katere smo namenili izdaten odstotek občinskega proračuna. Voda je osnovna dobrina in pravica vsakega posameznika in zavedam se, da je naloga občine to zagotoviti vsakemu posamezniku.

V poletju pa so uživali tudi naši najmlajši, saj smo zanje zopet izvedli poletni tabor. Prosti čas so zapolnili s plavanjem, rolanjem, igranjem nogometa, učenjem tujih jezikov. Ko sem jih obiskal na vroč poletni dan, so mi dejali, da so se imeli nepozabno.

Dogajajo se še številni projekti: asfaltirajo in sanirajo se ceste, ureja se vodovodno omrežje, ureja se športni park v Rogozi, narejena je prva polnilna postaja za električne avtomobile... Odločne korake delamo v smeri večgeneracijskega sožitja. ZA napredek na področju urejanja problematike mladih smo prejeli certifikat mladim prijazna občina. V okviru Projekta Magna smo 17. oktobra 2017 položili temeljni kamen. Dokazujemo, da znamo in zmoremo dosegati spremembe na bolje.

Naj živi in se razvija Občina Hoče-Slivnica.

Vse dobro želim.

Dr. Marko Soršak

ŽIVLJENJE V OBČINI

- 4 Košarkarji poenotili Slovenijo, proslava občino
Majda Strašek Januš
- 6 Navdušili z urejenimi domovi
Metka Oberlajt
- 7 Občina bogatejša za fitnes na prostem
Katja Arnšek
- 14 Trgatev nekoč brezskrbno druženje
Mojca Rakovič

SVEČANA PROSLAVA OB
19. OBČINSKEM PRAZNIKU
OBČINE HOČE-SLIVNICA
21. 9. 2017

4 | Občinska proslava

NOVICE Z OBROKOV POHORJA

- 16 Hoška Marija in njena skrita sporočila
Simona Ornik
- 18 Prva električna polnilnica
Vanja Jus
- 20 Manjši bolj kot veliki
Helena Cenc, Matija Primec, Kaja Vrščaj, Doroteja Zelnik
- 30 Novo krožišče v Slivnici
Maja Krajnc

16 | Hoška Marija

KULTURA, ŠPORT IN DRUŽBENA DEJAVNOST

- 33 Tenis se igra v Hočah že 30 let
Radovan Cotič
- 34 Formiske prvič z uradno predstavitvijo
Mojca Lubanjšek Pehant
- 36 Lažje osvajati kot braniti
Matej Savec
- 43 Novi gasilski dom čez eno leto
Boštjan Frangež

34 | Formiske prvič z uradno predstavitvijo

VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE

- 50 Vragolije na kvadrat
Vid Kajnih
- 52 Razkuštrane glave napolniti z znanjem
Alojz Velički
- 52 Učenci so za en dan postali učitelji
Sanja Obaha
- 52 Nova igrala v vrtcih Hoče in Rogoza
Irma Bračko

50 | Vragolije na kvadrat

ZANIMALO VAS BO

- 53 Julkino drugo stoletje
Simona Ornik
- 54 Spomini na osnovno šolo v Reki
Silva Božnik
- 56 Hoče bogatejše za novo optiko
Damijan Planinšek
- 57 Končno postali šolarji
Učiteljice 1. razredov OŠ Dušana Flisa Hoče
in OŠ Franc Lešnik Vuk Slivnica

56 | Hoče bogatejše za novo optiko

Košarkarji poenotili Slovenijo, proslava občino

Na slovesni proslavi ob 19. občinskem prazniku so podelili letošnja priznanja

»Spoštovane občanke, cenjeni občani, dobrodošli in iskrene čestitke ob prazniku naše občine, Občine Hoče-Slivnica. V teh dneh smo vsi nekako pod vtisom uspehov naših zlatih košarkarjev in zdi se, da se celo na cesti prijazneje gledamo. To, kar so naredili, je mnogo več od športnega rezultata. Poenotili so Slovenijo. Zlato je dobila Slovenija, ne Kranj, ne Ljubljana, ne Koper, ne Murska Sobota in ne Maribor. Kako lepo bi bilo, če bi nas ta pozitivni duh in ta širokoglednost, ki jo očitno premoremo, držala dolgo,« nas je po Zdravljici nagovorila napovedovalka Mojca Lubanjšek Pehant, ki je ponovno profesionalno vodila slovesno proslavo ob 19. občinskem prazniku.

Na njej so letos sodelovali mladi glasovi iz obeh osnovnih šol, ki so nam zapeli tudi himno. Zborovodkinji Maja Pavlič in Mira Prel vodita številčna, skoraj dekliška zbor, saj so fantje le za vzorec. Ponovno nas je prevzel mladi pevec Benjamin Pregl s pesmima Slovenec sem in Po jezeru ob spremljavi sestre Katarine. Vsa dvorana pa je burno zaploskala mali Alini Tajhman, ki je ob spremljavi svoje babice Mire Prel prav pristrčno zaigrala na violino.

Pevski zbori in mladi glasbeniki so povezovali podelitve različnih občinskih priznanj, najprej pa nas je nagovoril župan dr. Marko Soršak, ki je izpostavil občinske pridobitve zadnjega

leta, ob tem pa smo lahko spremljali utrinke iz dela in življenja naše občine. Župan je najprej podelil priznanja »Zlati kostanj 2017«, nato je skupaj s predsednikom Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Jožetom Merkušem podeljeval letošnja občinska priznanja in nagrade.

Alina Tajhman je s svojim pristrčnim nastopom ogrela srca obiskovalcev.

Priznanja župana Občine Hoče-Slivnica

Darinka Teršek je že več kot 40 let aktivna na kulturno-umetniškem področju v občini. Leta 2001 je kot profesorica glasbe prevzela strokovno vodenje mešanega pevskega zbor Hoče in moškega pevskega zbor Društva upokojencev Hotinja vas. S preišljenim repertoarjem razveseljuje pevce in publiko. Z zborom se redno udeležuje revij in tekmovanj. Največji dosežek je dosegla leta 2006, ko je z mešanim pevskim zborom v Pragi prejela bronasto priznanje. Poleg tega Darinka Teršek dolga leta sodeluje pri pripravi proslav in ostalih prireditve v občini. Za izjemni prispevek k razvoju zborovskega petja in kulturnega življenja v občini je prejela Darinka Teršek priznanje župana Občine Hoče-Slivnica. Zaradi Darinkinega okrevanja v bolnici je priznanje sprejela predsednica MPZ gospa Milka Primec.

Srečko Ornik je dolga leta aktiven občan na več področjih. Je predsednik Združenja rezbarjev in modelarjev lesa Slovenije, pobudnik prve slovenske rezbarske razstave, organizator številnih kiparskih kolonij in razstav v občini in Sloveniji, je bil predsednik krajevne skupnosti in občinski svetnik že tri mandate. Z izjemnim čutom za ljudi in kulturo spodbuja k delovanju umetnike iz občine, Slovenije in Evrope. Srečko Ornik je umetnik z dušo in srcem, ki združuje, povezuje, pomaga ter z neverjetno energijo prispeva k razvoju kraja. Je tudi ambasador Slovenije, saj je leta 2010 v Budimpešti prejel naziv »Vitez kulture«, ki sta ga poleg njega prejela še Slavko Avsenik in Otto von Habsburški. Za strokovno delovanje na umetniškem področju in izjemen doprinos k razvoju in promociji občine prejme Srečko Ornik priznanje župana Občine Hoče-Slivnica.

Napovedovalka Mojca je dodala s svojim šarmom vsej prireditvi prav svojstven pečat.

Alojz Lipnik je že 20 let aktiven na področju čebelarstva. Bil je pobudnik za ustanovitev Čebelarkega društva Slivnica in glavna gonilna sila za izgradnjo Čebelarkega doma. Njegova zasluga je, da je ob osnovni šoli postavljen učni čebelnjak, čebelarstva učna pot, poimenovana po Janku Pislaku, in vrt medovitih rastlin. Z učenci se redno udeležuje tekmovanj in dosega odlične rezultate. Alojz Lipnik vzorno sodeluje s Čebelarstvo Slovenije, našo in okoliškimi občinami, krajevno skupnostjo in ostalimi društvi. Je organizator in pobudnik številnih delovnih in čistilnih akcij, predavanj, delavnic, strokovnih ekskurzij na področju čebelarstva, slikarske kolonije in številnih odmevnih dogodkov v občini in regiji. Za delovni elan, ljubezen do čebelarstva in za neprecenljiv doprinos k ohranjanju čebelarstva v občini prejme Alojz Lipnik priznanje župana Občine Hoče-Slivnica.

Priznanje Občine Hoče-Slivnica prejmejo:

Jožica Repnik, nepogrešljiva članica Društva upokojencev Slivnica. Kot vodja turistične sekcije skrbi, da so cvetlične grede vedno nasajene, da so na ograjah dišeče cvetice in da so park Curlek, park kužnega znamenja in grob talcev v Čreti urejeni in v ponos vsem krajanom. Jožica Repnik je svoje delo od nekdaj opravljala z zanosom in občutkom. Sedaj z veseljem skrbi za gredice okoli čebelarkega doma v Slivnici. Poleg dela si z veseljem vzame čas tudi za balinanje in kegljanje z vrvcem ter ostale športne aktivnosti v okviru društva upokojencev.

Drago Ferlič, ki je dolga leta dejaven, prizadeven in uspešen na kulturnem in družbenem področju v Občini Hoče-Slivnica. Aktiven je bil pri oktetu v Slivnici, moškem pevskem zboru, kasneje cerkvenem pevskem zboru v slivniški župniji, mešanem pevskem zboru Društva upokojencev Slivnica in Orehova Hotinja vas. Svoje delo opravlja z vso resnostjo in zagnanostjo. S pevskega zbori se udeležuje vseh pomembnih prireditvev in proslav v občini in Sloveniji. Drago Ferlič s svojim 51-letnim udejstvom pomembno prispeva k dobremu počutju krajanov, širjenju in bogatenju zborovskega petja in dvigu kulturnega življenja v občini.

Lidija Šoštarič, ki je dolgoletna vodja podružnične šole Reka. Vrsto let je tudi aktivna v Krajevni skupnosti Reka-Pohorje, Turističnem društvu Reka-Pohorje in v Krajevni organizaciji Rdečega križa Reka-Pohorje. Povsod je prisotna kot učiteljica in kot krajanke, ki pomembno prispeva k razvoju kraja in družbenega življenja. Vedno je pripravljena nesebično pomagati in sodelovati pri dogodkih in prireditvah. Lidija Šoštarič s svojo energijo, dobro voljo in načinom dela pozitivno vpliva na vzgojo otrok.

Spominsko plaketo Občine Hoče-Slivnica prejme:

Milena Crnjac, ki že dolga leta ustvarja na kulturnem in izobraževalnem področju. Ima izreden čut za poučevanje in glasbo. Dolga leta je vodila moški pevski zbor GD Hotinja vas in mladinski zbor Slivnica ter cerkveni zbor sv. Cecilije. Glasbeno pot je kar 20 let negovala v ženski komorni skupini Zarja in cerkvenem pevskem zboru župnije Slivnica. Pred tremi leti je postala korepetitorka in pevka v mešanem pevskem zboru Društva upokojencev Slivnica. Je polna elana, entuziazma, energije in premore veliko nalezljive pristrčne človeške topline. Milena Crnjac skrbi za uspešno kulturno življenje v kraju in daje zgled vsem generacijam v kraju in regiji.

Zlati grb Občine Hoče-Slivnica prejme:

Odbojarski klub Hoče, ki je že 70 let gonilna športna sila v Občini Hoče-Slivnica. Še posebej izstopajo njihovi izredni dosežki letih 2016 in 2017. Neponovljive rezultate so dosegli v več generacijah – mladinci s četrtem mestom, kadeti z bronom in petim mestom starejših dečkov ter četrtem mestom članske ekipe v prvi slovenski odbojarski ligi. Iz preteklih let odmevajo: uvrstitev med mladinske prvake Jugoslavije, naslovi državnega prvaka starejših dečkov in naslov državnih prvakov v kategoriji kadetov ter kar tri medalje v kategoriji mladincev. Za 70-letni trud na področju odbojke in dosežene zavirljive rezultate na športnem področju prihaja odličje v prave roke odbojkarjev vseh generacij. Občinsko odličje sta sprejela starosta hoške odbojke Ivica Jurkovič in Jože Divjak, predstavnik zlate generacije.

Dobitniki priznanj občine: Jožica Repnik, Drago Ferlič in Lidija Šoštarič.

Častni občan Občine Hoče-Slivnica je odslej tudi:

Anton Kobalej, saj je človek, ki nesebično skrbi za okolje, v katerem živi in dela za dobro kraja. Bil je eden izmed ustanoviteljev Avto-moto krožka in kasneje dolgoletni član upravnega odbora AMD Pohorje in se obenem udeleževal dirk kot športni sodnik. Bil je tudi član mobilizacijske komisije v krajevni skupnosti. Anton Kobalej je kot pobudnik za vzpostavitev vodovodnega sistema v kraju skrbel, da je sistem deloval brezhibno. Kastelčev Tonček, kakor ga poznajo domačini, je eden tistih občanov, na katerega smo lahko vsi ponosni. Za vse zasluge in izjemen doprinos kraju Antonu Kobaleju Občina Hoče-Slivnica podeljuje naziv častni občan Občine Hoče-Slivnica.

➡ Majda Strašek Januš   📺 foto BK TV

Skupinska fotografija dobitnikov priznanj z županom.

Novi častni občan Anton Kobalej se skupaj s hčerko veseli priznanja.

Navdušili z urejenimi domovi

Zlati kostanj za leto 2017 v roke Ane Krajnc

Na razpis za najbolj urejeno okolico v občini se je prijavilo trinajst krajanov. Nekateri so se prijavili sami, druge so prijavili sosede ali prijatelji. Šestčlanska komisija v sestavi Anita Arzenšek, Veronika Tonejc, Zdenka Trinko, Darko Vrhovšek, Borut Celan in Simona Trčak Zdolšek se je odpravila na teren, obiskala vse prijavljene kraje, si ogledala resnično lepo urejene vrtove in dvorišča in posnela veliko fotografij. Po ogledu se je sestala, pregledala fotografije in spisala ocenjevalne liste ter naredila izbor treh najboljših, kar je bilo, kot pravijo, izjemno težko, saj so prav vsi prijavljeni navdušili s svojimi urejenimi domovi. Priznanja in nagrade so prejeli:

Tretje mesto: Anica Štern, ki ima okoli hiše posajen pravi botanični vrt cvetočih rastlin, ki so velika hortikultura in biotska zbirka. Zaznati je veliko tradicionalnih rastlin, ki tej zasaditvi dajo prav posebno vrednost ohranjanja kulturne krajine in naše tradicije okolja. Za hišo je tudi zelo lepo obdelan zelenjavni vrt, ki je poleg uporabnosti tudi zelo kreativno posajen, saj je v kombinaciji vrtnin veliko cvetja in drugih uporabnih rastlin, predvsem zelišč.

Drugo mesto: Čebelarški dom Slivnica, katerega okolica združuje skrb za biotsko pestrost našega okolja, izobraževalno dejavnost in socialno noto povezovanja občanov. Čebelarški dom s svojim medovitim parkom rastlin nagrajuje posameznika k podrobnejšemu opazovanju rastlin in tako spodbuja zavedanje, da so čebele nujno potrebne za preživetje ljudi na tem planetu. Po čebelarški učni poti se radi sprehajajo vsi: vrtčevski otroci, šolarji, mlade družine in starejši občani. Tako je Čebelarški dom Slivnica postal pravi medgeneracijski center na prostem.

Najvišje priznanje za najbolj urejeno okolje stanovanjske hiše v letu 2017 prejme **Ana Krajnc**. Stanovanjska hiša Ane Krajnc, ki se ukvarja tudi z oddajo apartmajev, je bila izbrana na osnovi celotne ureditve okolja, usklajenosti barv in dodelanem izboru zasaditve glede na arhitekturo hiše. Pri ureditvi okolice so bili uporabljeni naravni materiali, kar posebej izstopa pri izbiri otroških igral in vrtnega pohištva. Pri zasaditvi prihaja do izraza skladnost med cvetočimi in listnatimi rastlinami, ki jih dodatno poživijo umetniški detajli v lesu.

➔ Metka Oberlajt   📷 foto BK TV

Dobitniki priznanja Zlati kostanj 2017 s podžupanjo Anito Arzenšek in županom dr. Markom Soršakom.

Občina bogatejša za fitness na prostem

Postavljen je med osnovno šolo in Večnamensko dvorano v Hočah

Zdravje je naša največja vrednota. Vzpostaviti ali ohraniti dobro telesno kondicijo pa je v današnjem času in načinu življenja občasno težko. Dejstvo je, da je človek del narave in gibanje na prostem dobro vpliva na naše zdravje, saj pripomore k manjšanju števila raznih obolenj ter boljšemu psihofizičnemu stanju družbe.

Ker se tega zelo dobro zavedamo, smo se v preteklem letu prijavili na Javni razpis Fundacije za šport za sofinanciranje gradnje športnih objektov. Ker v naši občini še nismo imeli naprav za vadbo na prostem, ki omogočajo zabavno rekreacijo, ki je primerna za vse generacije, smo se odločili, da se prijavimo s projektom Fitness na prostem v Hočah. Tako smo v mesecu aprilu prejeli pozitiven odgovor za prejetje dodatnih sredstev za izgradnjo fitnesa. Ker pa je bilo potrebno izpeljati še postopek javnega naročila, smo z izvedbo del pričeli konec meseca avgusta. Najtežje je bilo izbrati mesto postavitve samega fitnesa. Saj namen le-tega je, da se bo uporabljal in da ni v okolici prevelikega vrveža, saj to onemogoča mirno in sproščeno vadbo. Tako smo se odločili, da bo postavljen med osnovno šolo Hoče in Večnamensko dvorano v Hočah. Tako bodo naprave lahko maksimalno izkoriščene. V dopoldanskem času pa jih bodo lahko koristili tudi naši otroci.

Celotna investicija je znašala 18.537,73 evrov od tega je Fundacija za šport doprinesla 30 odstotkov investicije, 70 odstotkov investicije je krila občina sama. Sama postavitve fitnesa je potekala v nekaj fazah – od priprave terena, položitve varnostne podloge in ne nazadnje montaže vadbenih naprav. Čaka nas le še otvoritev in preizkus naprav. Se vidimo.

➔ 📷 Katja Arnšek

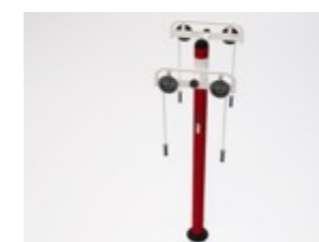

Prijazno okolje fitnesa nas vabi, ob njem manjkajo le še klopi za odlaganje in počitek ...

Naprava za krepitev trupa

Krepi moč medeničnega obroča in bokov, povečuje fleksibilnost in gibljivost medeničnega obroča ter oblikuje postavo.

Naprava za raztezanje rok

Krepi moč mišic zgornjih okončin in hrbta.

Naprava za raztezanje nog

Za raztezanje mišic iztegovalk in vezi spodnjih okončin, povečuje fleksibilnost in gibljivost sklepov, naprava je primerna za lajšanje gibalnih težav.

Vodoravne palice

Krepi moč rok in povečuje vzdržljivost ramenskih mišic in mišic rok.

Dvigovanje telesa s tremi postajami

Z vadbo na napravi krepimo roke, ramena in hrbet. Na napravi lahko sočasno vadijo tri osebe, ki lahko med seboj tudi tekmujejo.

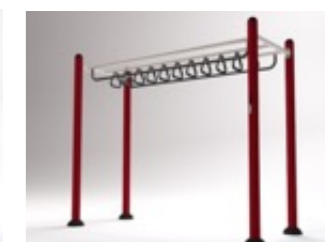
Paralelne palice

Telovadna oprema, na kateri se izvaja najrazličnejše vaje za krepitev zgornjega dela telesa.

Multifunkcijske palice

To je naprava za več možnostmi uporabe. Z vadbo na napravi krepimo mišice rok in hrbta, trebušne mišice ter zgornje stegenske mišice.

Vodoravna lestev

Z vadbo na napravi krepimo roke in ramena. Napravo lahko uporabljate tudi za izvajanje zgib v podpriemu.

Pa jo imamo. Tovarno Magna v naši občini

Magna bo v naslednjih petih do desetih letih investirala 100 do 146 milijonov evrov in zaposlila vsaj 1000 ljudi

V torek, 17. oktobra 2017, se je v naši občini na mariborskem letališču Edvarda Rusjana zgodil veliki dogodek. Vlada Republike Slovenije in Magna Steyr sta se s podpisoma pogodb o izvedbi strateške investicije v Občini Hoče-Slivnica ter dodelitvi finančne vzpodbude v višini 18,6 milijona evrov zavezali, da bo v naslednjih petih do desetih letih Magna investirala 100 do 146 milijonov evrov in zaposlila vsaj 1000 ljudi. Glavni podpisniki pogodb so bili: predsednik Vlade Republike Slovenije dr. Miro Cerar in predsednik Magne Steyr in Magne Europe Günter Apfalter s sopodpisniki iz uprave Magne Steyr, skupaj z gospodarskim ministrom Zdravkom Počivalškom ter županom Občine Hoče-Slivnica, dr. Markom Soršakom.

Župan Soršak je v uvodnem nagovoru povedal, da se je pred letom dni današnji dan zdel nepredstavljen, saj niso imeli prostorskega načrta ne zemljišč, a se izziva niso ustrašili. Moč in vztrajnost pri projektu mu je dala osebna izkušnja iz četrtega razreda, ko so doma ostali sami. Takrat je šel ata na delo v Nemčijo, ker v Sloveniji ni bilo služb. Menil je, da je odgovornost politike, da prepreči trganje družin zaradi neurejenega ekonomskega in socialnega stanja v regiji. Pot je bila po njegovem težka, saj je bilo veliko polen pod nogami, in če bi vsa ta polena zažagali, bi bilo žagovine za celo zimo. A več kot je polen, slajša je zmaga. Po njegovem

mnenju, je Magna zmaga za vse ljudi. Prepričan je, da bodo tudi tisti, ki so bili nasprotniki projekta, na koncu imeli koristi od njega.

Na prireditvi je bilo s strani predsednika Magne Steyr in Magne Europe Günterja Apfalterja izpostavljeno, da kljub nekajmesečni zamudi pri gradnji v Magni načrtujejo postavitev lakirnice do novembra 2018. Pričetek proizvodnje pa je napovedal za april 2019. Do takrat bodo zaposlili preko 400 ljudi. Sledile pa bodo še ostale faze, ki so odvisne od prihajajočih naročil.

Premier Miro Cerar je v svojem nagovoru dejal, da je Vlada RS največjo "greenfield" investicijo v samostojni Sloveniji pripeljala do začetka gradnje v dobrem letu dni in s tem dokazala, da se naše poslovno okolje lahko hitro odzove na naložbene priložnosti. Povedal je še, da bo projekt Magne zmanjšal brezposelnost v Podravju, doprinesel k prenosu znanj, tehnologij in dobrih praks, vključeval naša podjetja v dobaviteljske mreže, povečeval davčne prihodke in pomembno prispeval h gospodarski rasti ter k skladnejšemu regionalnemu razvoju.

Položitev temeljnega kamna je bila opravljena s simbolično zasaditvijo lopat ob bodočem vstopu v tovarno Magna.

Gradbišče Magne hitro dobiva novo podobo.

Podpisane pogodbe so izmenjane.

Župan Marko Soršak je v svoj nagovor vpletel tudi osebno izkušnjo.

Simbolična zasaditev lopat za temeljni kamen.

Po poročanju častnika Večer se je v Hočah zbral cvet politike in gospodarstva. Poleg premiera Cerarja in gospodarskega ministra Počivalška so bili na otvoritvi še ministrica in predsedniška kandidatka Maja Makovec Brenčič, notranja ministrica Vesna Gjerkeš Žnidar, poslanci Ksenija Korenjak Kramar, Ivan Prelog, Jožef Horvat, Uroš Prikl. Iz Gospodarske zbornice Slovenije sta prišla predsednik Boštjan Gorjup in izvršni direktor Samo Hribar Milič. V Hočah sta bila tudi nekdanji in sedanja šef delodajalcev Milan Lukič in Marjan Trobiš, družbo jima je delala nova predsednica Zveze svobodnih sindikatov Slovenije Lidija Jerkič. Srečanja sta se udeležila tudi nekdanja mariborska župana in mediatorja v zgodbi Magna - nevladniki, dr. Alojz Križman in Boris Sovič, ter rektor mariborske univerze dr. Igor Tičar.

Projekt Magna je zaznamoval občino Hoče-Slivnica. Uspelo je nepredstavlivo in pod streho je velik projekt, ki bo korenito spremenil trg zaposlovanja v občini in širše. Ekipo, ki je delala na projektu Magna Nukleus, je dokazala, da zna in zmore. Projekt je dokaz, kaj smo zmožni narediti, če složno stopimo skupaj in se ozremo za višjim ciljem. Tako lahko, kot posledico odlično opravljenega dela, na tem mestu citiram župana dr. Marka Soršaka: »Magna, dobrodošla.«

Vanja Jus
Mediaspeed

Odkupljenih 34 hektarjev zemljišč

Kmetovalci, ki so za potrebe izgradnje tovarne Magna prodali svoja zemljišča, so že prejeli nadomestna zemljišča v posest in odbelavo

Občina Hoče-Slivnica je v skladu z določili s Pogodbe o izvajanju in financiranju Instrumenta 5, Aktivnosti 2 v okviru Programa spodbujanja konkurenčnosti Maribora s širšo okolico v obdobju 2013-2018: Vzpostavitev proizvodne cone na razvojnem območju v Občini Hoče-Slivnica, sklenila z lastniki prodajne pogodbe za nakup zemljišč za 1. fazo. Odkupili smo 34 hektarjev zemljišč. V mesecu avgustu pa smo pristopili izvajanju individualnih sestankov in sklepanju prodajnih pogodb za 2. fazo. Z večino lastnikov iz 2. faze ima občina že sklenjene prodajne pogodbe, ki pa bodo dokončno realizirane v prihodnjih mesecih.

Kmetovalcem, ki so v postopku odkupa izkazali interes za nadomestno zemljišče, je Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije omogočil nakup nadomestnega zemljišča bodisi v k. o. Rače (Agrarna v Hotinji vasi) ali pa v k. o. Rogoza. Kmetovalci iz 1. faze so prejeli nadomestna zemljišča že v posest in odbelavo. V prihodnjem mesecu se bodo pričele izvajati še parcelacije nadomestnih zemljišč za 2. fazo.

Občina Hoče-Slivnica je v soglasju z Ministrstvom za gospodarski razvoj in tehnologijo s podjetjem Magna Steyr, avtomobilski dobavitelj, d. o. o., v mesecu septembru sklenila Pogodbo o ustanovitvi stavbne pravice, na podlagi katere so pridobili pravico do gradnje in na podlagi katere je bilo izdano gradbeno dovoljenje. Na območju proizvodne cone trenutno potekajo arheološke raziskave in gradnja NN kablovoda. Pričela pa so se tudi pripravljala dela za gradnjo objekta Magna Nukleus.

Metka Meglič

Podoba na panoju bo kmalu postala realnost.

Tekači navdušeni nad razgledom

Tik pred startom prvega Teka pod Pohorjem se je vreme izboljšalo in je vendarle nehalo deževati

Tretja sobota v letošnjem septembru je dan, ko Občina Hoče-Slivnica beleži svojo prvo izvedbo prave tekaške prireditve, na nekaj manj kot 10 kilometrov v čudoviti naravi. V Sloveniji, kot tudi po svetu, se neprestano povečuje število tekaških prireditev, lahko bi rekli, da je tek postal moderen. Tek nas več ne spominja na šport, na atlete, postal je način življenja, postal je sinonim za zdrav življenjski slog. Ponuja pa nam še mnogo drugih prednosti, kot je osebnostna rast, sprostitvev, nauči nas tudi, kako premagovati ovire. Raznorazne tekaške prireditve vsem tekačem, od začetnikov rekreativcev do atletov, omogočajo na eni strani druženje in po drugi strani preverjanje lastnega napredka in zmogljivosti.

V vsej tej množici tekov je tako na listi organizatorjev pristala tudi naša občina in s tem ponudila čudovito tekaško traso, ki se razprostira po obronkih Pohorja. Ravno zaradi tega je bila tekma nekaj posebnega, saj je bila proga razgibana, vključevala je nekaj ravnine po novo trasirani kolesarsko-sprehajalni poti, vzpon nad vinograde kot tudi lepe gozdne poti, ki se nahajajo med Slivnico in Hočami.

Čeprav smo si vsi želeli lepo vreme, se je zgodaj zjutraj zdelo, da teku ni namenjeno zasijati v vsej svoji veličini. Zjutraj smo se na prijavnici spraševali, koliko ljudi bo prišlo, kljub temu da je hladno in dežuje. Res smo se bali osipa zaradi vremena, vendar upanje je ostalo. Na prizorišču so dobro vzdušje dvigovali prostovoljni gasilci, ki so se pripravljali na to, da bodo skrbeli za odcepe na progi, da katerega izmed tekačev ne zanese in bi pogledal še v kak lep, skrit, nesojen kotiček naših krajev. V ozadju takšne prireditve je potrebno veliko dela in koordiniranja organizacije in sodelujočih ljudi. Naša občina je za orga-

niziranje povabila še profesionalno ekipo Protime, ki je vodilna na tem področju za merjenje časa, organiziranje prijavnice ipd. Za hrano in pijačo je poskrbel hotel Tisa, ki je tudi v naši občini. Zavarovalnica Sava je podarila večjo količino plastenk vode in tako poskrbela, da noben tekač in spremljevalec ni ostal žejen. Tekli so tudi najmlajši. Ob 9. uri se je začel štart za otroke prve triade, ki so tekli na 300 m, temu sta sledila teka otrok druge triade na 600 m in še otrok tretje triade na 900 m. Za motivacijo bi naj poskrbela maskota Svizec, ki bi vse tri teke odtekel z otroci, a je očitno takrat še zavijal čokolade. Na prva dva teka je zamudil in tako dal priložnost županu, ki je nadvse velikodušno in prijazno vskočil in tako v pravem tekaškem stilu začel otroške teke. Zanj je bilo to verjetno samo ogrevanje, saj je nato tekel tudi na osrednjem teku na 10 km. Lahko bi rekli, da je bila prireditev prijazna družinam, saj je občina v času teka organizirala animacije za otroke in tako so lahko starši tekači pustili svoje otroke med lastnim tekom v varstvu.

Stari rek pravi »Točnost je lepa čednost«, česar so se držali tudi organizatorji teka. Štart je bil kot predvideno točno ob 11.00, zadnji tekač pa se je na štart prijavil le nekaj minut pred štartom. Pred štartom se je vreme močno izboljšalo, nehalo je deževati, bilo je nekoliko hladneje, vendar odlična temperatura za tek. Tek se je udeležilo več ljudi, kot smo pričakovali, sploh če vzamemo v obzir, da je bil ta tek prvič, hkrati pa ni bil deležen pretirane promocije in še ni bil v letnem tekaškem koledarju. Po poročanjih tekačev je bila prireditev uspešna, vseč jim je bila proga, lepi pogledi na naravo in lepi razgledi v dolino, žal pa je bilo Pohorje v meglici. Vse te lepote so tako lahko ena izmed motivacij, ki te spremljajo pri tem, da vztrajaš do konca, saj je lepa narava del razloga, zakaj tečemo. S priredi-

Tekači so vzdržljivi ljudje - tudi slabega vremena se ne ustrašijo!

Najbolj razgleden del poti nad Čreto s pogledom na Slivnico.

Maskota Svizec je uspela teči le z otroki tretje triade.

tivo pa so bili zadovoljni tudi organizatorji iz občine, ki so že odločeni, da tek ponovijo tudi drugo leto in bi tako postal ena izmed tradicionalnih prireditev v občini. Upamo lahko le, da se te želje uresničijo.

Tale tek je imel pa še eno tematsko posebnost. Tekače so na prvi okrepčevalnici na vrhu vinogradov v Čreti s pesmijo pozdravili veselo razpoloženi pevci. Tudi druga okrepčevalnica v Zaforštu je bila oplemenitena z ljudskimi godci, ki so zaigrali na avtohtone instrumente.

Tako je ta tek povezal lansko novo kolesarsko stezo iz spodnjih v Zgornje Hoče in najnovejšo nedokončano kolesarsko povezovalno pot med Hočami in Slivnico. Tek je odprl nov namig za tek in tako lahko vidimo vsak dan na teh poteh čedalje več rekreativcev. S tem je namen uresničen. Se vidimo na trasi ...

➡ Valentina Čufar

V Zaforštu so tekače pozdravili ob okrepčilu tudi ljudski godci Samotarjev.

Varstvo za otroke je bilo organizirano z zanimivimi igrali v Večnamenski dvorani

In takšne so bile medalje Prvega teka pod Pohorjem v naši občini.

»Vedno sem rad sodeloval z ljudmi«

Kastelčev Tonček, ki je letos dobil naziv častnega občana, je še zmeraj odličen sogovornik, bistrega uma in odličnega spomina

Anton Kobalej je ob letošnjem občinskem prazniku prejel naziv častnega občana Občine Hoče-Slivnica. Pri svojih 87 letih je enkratni sogovornik, bistrega uma in odličnega spomina. Z njim sem se pogovarjala v domači gostilni Kobalej-Gajser, ki ima v Zgornjih Hočah skoraj 80-letno tradicijo.

Vedno smo ti rekli Kastelčev Tonček. Od kod Kastelčev?

»Moj stric Franc Kastelic, ki je delal tudi v Franciji, je leta 1939 kupil to hišo na javni dražbi. Ker ni imel družine, je Kastelčevo gostilno zapustil meni – in prijelo se me je to domače ime.«

Že dolgo si v Hočah, vendar tvoja družina ne izvira iz Hoč. Povej nam kaj o svojem otroštvu in mladosti.

»Rodil sem se leta 1930 v Planici na Pohorju kot nezakonški sin; tudi oče je bil iz Planice, vendar je ostal v taborišču Dachau. Že v prvem letu sem s starimi starši prišel v Vinšeke nad Pohorskim dvorom, kjer so stari starši kupili posestvo. Pozneje sem rasel pri teti Mari Jemčevi, ki me je vzela za svojega. Ko je stric Franc Kastelic leta 1939 kupil gostilno in mesarijo, sva živela pri njem; že med vojno pa so nam vzeli mesarsko obrt. Tako sem od malih nog rasel ob šanku.«

Kako pa se spominjaš svojih šolskih let?

»Osnovno šolo sem obiskoval v Reki, kjer sem imel dve odlični učiteljici. Moja prva učiteljica je bila Natalija (Mila) Apih, kasneje pa Emilija Hriberšek. Med vojno sem tri leta hodil k nemškemu učitelju; učil me je Wilhelm Post, ki ni bil slab učitelj. Leta 1943 sem želel v meščansko šolo v Maribor, a me stric ni pustil, ker se je bal bombardiranja. Po osnovni šoli sem eno leto ostal doma, nato sem se izučil za trgovca pri Jošku Lebeju v Reki.

Na rečko šolo imam lepe spomine. Pohorci so veliko prispevali za gradnjo te šole, zato so dosegli, da ima naslov Hočko Pohorje 1, čeprav stoji v katastrski občini Zg. Hoče. V mojem otroštvu so še vsi pohorski otroci hodili peš v Reko, pozimi so se vozili s sankami ali doma narejenimi poki. Tudi drugi otroci smo v snegu radi šli s sankami ali poki do Kaple in se od tam po cesti vozili do doma.«

Leta 1954 se je Tonček poročil z Marico, poročni priči sta bila Fric Bežjak iz Frama (levo) in Joško Lebe iz Reke. (Iz družinskega arhiva)

S čim si se ukvarjal, preden si prevzel gostilno?

»V Reki sem postal poslovodja, imel sem tri trgovke. Trgovina je bila najprej privatna, nato jo je prevzela Zadruga Hoče, ki je potrebovala nove prostore, saj so zažgali zadružno trgovino pri Janku Rečniku. Kastelčeve gostilne nisem prevzel jaz, ampak moja žena Marica leta 1970. Prej je delala kot knjigovodkinja v hoški zadrugi in kasneje pri Gostinskem podjetju Nova Gorica. Ob svoji službi pa sem bil za šankom že od mladosti.«

Vedno si bil in si še povezan z ljudmi, zato ni čudno, da te je pritegnila društvena dejavnost. Kako se je začelo pri Avtomoto društvu?

»Prvič se nas je zbralo šest ali sedem pri Žvižaju, kjer smo leta 1962 ustanovili krožek AMD Orehova vas. Postal sem blagajnik in to ostal okoli 40 let. Kmalu smo šli v akcijo za gradnjo doma nasproti gostilne in 4. julija 1964 je že bila otvoritev. Dolgoletni predsednik je bil tudi Maks Muhič, ki je delal na Pohorskem dvoru. Tako nam je prav Pohorski dvor veliko pomagal z mehanizacijo in odkupom lesa, ki so nam ga darovali kmetje. Prva leta smo imeli avtošolo z okoli 100 tečajji in izpiti, nekaj časa sem bil inštruktor, saj sem bil že dolgo voznik; leta 1972 smo imeli prvo cestno hitrostno dirko, dvakrat avto kros in prvo zimo celo skiring.

Doživeli smo tudi nesrečo, ki se je končala na sodišču, ko je pri spretnostni dirki na Planinki nepredvidnemu gledalcu vozilo zlomilo nogo.«

Veliko si si prizadeval tudi za pitno vodo v Zg. Hočah. Kako se spominjaš začetkov?

»Vedno sem rad sodeloval z ljudmi, tako je bilo tudi pri vodovodu. Prvi izvir smo našli nad hišo, a je bil premajhen. Dovolj velik izvir sva odkrila s Stankom Špurejem pri Gabršku in leta 1967 smo začeli z domačini delati rezervoarje na Hergotovem bregu. V začetku je bilo priključenih 40 gospodinjstev, ko pa so se priključevali še drugi, je bilo treba zgraditi še nov rezervoar. Poskrbel sem za dokumentacijo, dobili smo lokacijsko dovoljenje. V Vodovodno skupnost Zg. Hoče je priključenih 150 gospodinjstev, združili pa smo se z Reko v Društvo uporabnikov vodovoda Reka-Pohorje. Prispevek plačujemo naši občini, kontrole pa ima Zdravstveno varstvo. Kar 50 let sem bil blagajnik, letos maja sem bil razrešen.«

Poznali smo te kot pridnega hodca, ki je najbolj ljubil domače Pohorje. Katera pot na Pohorje ti je bila najljubša?

»Od doma do Areha, štiri cele ure in še kaj, domov malo manj. Prvič sva šla z zetom Jožetom, potem pa s prijatelji vsako leto junija na Antonovo – vse do 80. leta starosti. Večkrat sem šel tudi do Hoške kočice, mimo Ledine do Dolarjevih in Juričevih domov. Enkrat sem prehodil tudi celo Pohorje, bil sem na Galici, Krimu in celo na Triglavu. Še sedaj hodim do Lenarta, a tempo je precej počasnejši, saj imam že osem let spodbujevalec srca.«

V svoji gostilni si sédel tudi za mizo in s prijatelji vrgel karte. Se še vedno zbirate?

»Točno, še vedno ob četrtek zvečer in v nedeljo dopoldne.

Gostilna Kobalej-Gajser ob Pohorski cesti že več kot 80 let vabi goste.

Vzdušje je prijetno, smo strpni, malo tudi praznujemo naše praznike. Igramo samo za plačilo cehe – kdor izgubi, pač plača zapitek. Sedaj igra eno omizje, včasih dve, nekoč so bila tri stalna omizja.«

Žena Marica se je odločila, da bo ostala doma in s teboj vodila gostilno. Vse do svoje bolezni je ostala duša gostilne, v času ženine nemoči pa si s hčerko Slavico ostal njena opora. »Leta 1970 je Marica prevzela gostilno in jo vodila do leta 1988, ko je prevzela hčerka Slavica. Od leta 1964 smo neprestano gradili, povečevali in obnavljali prostore, nazadnje smo modernizirali kuhinjo. Ves čas delamo kot družinska gostilna, ki sedaj živi od večjih skupin in nedeljskih kosil. Marica je zbolela v 64. letu starosti in bila bolna 17 let. V začetku je bila nepokretna, v enem letu pa so jo v Domu starostnikov Poljčane, kamor sem jo dnevno vozil na terapije, spravili na noge, da je lahko z oporo tudi hodila. Desno roko je imela hromo, a z levico je v času bolezni izvezla 20 gobelinov. Največ sem skrbel zanjo sam ob pomoči hčerke Slavice. Ker me nikoli ni mučila hrbtenica, sem jo lahko celo nosil po stopnicah. Zelo hvaležna nam je bila, da je lahko bila ves čas ob nas. Umrta je decembra 2010.«

Večkrat se ustavimo pri tebi, saj si prijeten sogovornik in si nam povedal marsikaj zanimivega iz zgodovine naših krajev. Česa se dobro spominjaš?

»Najbolj mi je ostala v spominu povodenj leta 1946. Takrat je bila pri Lebeju še gostilna in trgovina. Lebejeva gospa je bila botra svoji nečakinji in jaz sem jo na binkoštno nedeljo peljal s konjem in kolesljem v Maribor k birmi. Bilo je zelo soparno, in ko smo prišli domov, se je mačno vtilo. Voda je pridrla iz Rečke grabe tri metre visoko. Nečakinja je radovedno odprla vrata in voda je vdrla v hišo ter jo zalila do oken, nečakinjo pa je voda spodnesla in stric jo je zadnji čas rešil tako, da jo je povlekel v gospodarsko poslopje. Zalilo je tudi klet, trgovine pa ne, ker so bila vrata dovolj močna. Tako visoke vode pozneje ne pomnim več.«

Kastelčev Tonček je prijeten in zanimiv sogovornik.

Kaj ti pomeni priznanje in imenovanje za častnega občana?

»Veliko. Vesel sem, ker mi s tem priznavajo, da sem naredil veliko dobrega tudi za druge ljudi. Vedno sem bil strpen, raje sem se umaknil, kadar je bilo prevroče – ali pa sem konflikte skušal pomiriti. Danes komaj verjamem, da smo lahko toliko naredili prostovoljno: največ je bila vredna povezanost z ljudmi. To me je izpopolnjevalo, bili smo dobri sosedje, sovaščani, z vsemi sem sodeloval, če so le bili pripravljeni.

Hvaležen sem za to. Hvaležen sem za družino, v kateri se počutim dobro in varno, Bogu hvala za leta, ki jih preživljam v miru in blagostanju.«

- Marija Strašek Vrecl
- Majda Strašek Januš

Tako sedejo za mizo dvakrat na teden; tokrat sta zaigrala le v dvoje, saj je Jože Merkuš eden najzvestejših »šnopslarjev«.

Trgatev некоč brezskrbno druženje

Vinogradniki iz Občine Hoče-Slivnica o letošnji trgatvi

Prišel je tisti čas, ko se po okoliških vinogradih že oglašajo klopotci, ko se sliši iz daljave »Putaaa hej« in je čas vesele trgatve in druženja. Za vinogradnike pa to ni le brezskrbno druženje, vendar tudi skrb in obveznost, na katero se je potrebno dobro pripraviti. Kvaliteta in količina grozdja je odvisna od številnih dejavnikov, do neke mere tudi od trgatve. »Proces trgatve in posegi, ki jih opravljamo do prvega pretoka, ko mošt tudi izdatneje žveplamo in ločimo od droži, je povezan z zapletenimi in številnimi kemijskimi in biološkimi procesi, ki se odvijajo v moštu. Na te procese lahko s kletarskimi posegi, dodatki enoloških sredstev in temperaturo vplivamo, jih pospešujemo ali zaviramo.

Trgatev grozdja je za vinogradnika težko pričakovano in po navadi svečano dejanje, na katerega povabimo prijatelje, znance in sorodnike. Trud, ki ga vlagamo v vzgojo in razvoj vinske trte čez leto, je ob ugodnih vremenskih okoliščinah in z malo sreče bogato poplačan: trta se bohota z zrelim grozdem, ki ga je potrebno skrbno pobrati in predelati. Če nam čez čas uspe pridelati še dobro vino, je veselje toliko večje. Največ enkrat letno imamo priložnost, da potrgamo grozdje in izkoristimo, kar nam ponuja.

Ob trgatvi pa lahko naredimo veliko nepopravljivih napak, ki nam lahko poslabšajo kvaliteto pridelka. Dober kletar in vinogradnik je pozoren tudi na navidez nepomembne podrobnosti, ki pa lahko vplivajo na kvaliteto pridelka in opravil, povezanih s spravilom grozdja do kleti in posegi v kleti.« (Vir: splet, Društvo vinogradnikov S-B)

V Občini Hoče-Slivnica je registriranih sedem vinotočev in izletniških kmetij (Vinotoč Šafarič - Zgornje Hoče, Vinotoč Šega - Orehova vas, Vinotoč Vrecl - Zgornje Hoče, Izletniška kmetija Mikuž - Orehova vas, Izletniška kmetija Ledinek - Pivola, Izletniška kmetija Grašič - Pivola in Turistična kmetija Grašič Gradišnik - Hočko Pohorje). Nekatere izmed njih smo na kratko povprašali, kako je letos potekala njihova trgatev.

Vinotoč Šega (Orehova vas)

Marija Šega pravi, da se z vinogradništvom ukvarjajo že odkar pomnijo, več kot 30 let. Letos jim je toča grozno prizadela vinograde. Že tretje leto zapored je bila toča, vendar tako kot letos, kar trikrat, še ne. Letos je bilo 70 odstotkov izgube v pridelku. Običajno pridelujejo renski rizling in mešano vino, toda letos samo mešano. Tudi sladkorna stopnja vina je zelo nizka. Po navadi se prijatelji, sorodniki in sosedi dobijo zjutraj, malo pomalica, kavica je obvezna, pa kaj za posladkati tudi - pecivo in gibanica, pa tu in tam še kaj bolj kratkega. Na prvem mestu je tudi druženje. Letos so brali 23. septembra, le en dan. Po navadi traja pri njih trgatev dva ali tri dni.

Vinotoč Vrecl (Zgornje Hoče)

Bogomir Vrecl je povedal, da se z vinogradništvom ukvarjajo že zelo zelo dolgo, že tretji rod, pol vinogradov pa je prevzel že sin, torej že 4. rod. Trgatev opravijo kar v krogu družine in prijateljev. Z letošnjo kvaliteto in količino so zadovoljni proti temu, kar se je dogajalo pri okoliških vinogradnikih in drugod po Sloveniji. Bolj v dolini so nekateri izgubili tudi ves pridelek. Pri Vreclovih imajo vinograde na treh parcelah. Letos so nare-

dili zraven še enega. V vinogradu pri hiši tokrat ni bilo pozebe. Zakurili so tudi kres, da bi obvarovali letino, vendar dva človeka ne moreta vsega preprečiti. Pozeba je bila na rumenem muškatu. Največ imajo sauvignona, zatem laški rizling, ki je zelo odporna sorta. Pridelujejo pa tudi rumeni muškat, zeleni silvanec in rizvanec. Tudi pri njih je bila stopnja sladkorja letos zelo nizka. Zraven pridelave vin pa se ukvarjajo tudi s turizmom, imajo ribogojnico in 23 krav. Včasih so še po trgatvi plesali in se veselili, danes pa so že vsi malo starejši in se po trgatvi kar hitro zaključijo. Za drugo leto si želijo, da bi bilo vsaj tako kot letos: brez toče in pozebe.

Izletniška kmetija Ledinek (Pivola)

Trgatev na izletniški kmetiji Ledinek je bila štirikrat, saj grozdje trgajo po sortah. Gospod Ledinek je dodal: »Imamo laški rizling, renski rizling, rumeni muškat ter sauvignon. Pri trgatvi nam pomagajo sorodniki in prijatelji. Letina je bila kljub rahli pozebi in toči po kvaliteti grozdja dobra. Količinsko je bilo grozdja manj kot lani, smo pa vseeno zadovoljni.« Z vinogradništvom se ukvarjajo že več kot sto let, saj so vinograd imeli že njihovi predniki. S turizmom pa se že ukvarjajo več kot 20 let.

Turistična kmetija Grašič Gradišnik (Hočko Pohorje)

Na kmetiji Grašič Gradišnik so povedali, da so некоč že poskusili zasaditi vinsko trto, pa žal ni uspevala, saj bivajo previsoko. Nahajajo se namreč na približno 820 m nadmorske višine. Ukvarjajo pa se gobarjenjem, pridelavo marmelade, z zelišči, čaji, imajo govedo ipd.

»Najboljši dokaz modrosti je vedno dobra volja,« je zapisal некоč Evripid. Pred leti je bila trgatev najpomembnejši praznik v letu, v znamenju druženja, petja in plesa. Danes vinogradnike pestijo skrbi glede vremena, ostalih obveznosti in hiter tempo življenja. Tudi ročne stiskalnice grozdja, put, hrastovih sodov in lesenih veder skorajda ni več, saj so jih zamenjali moderna tehnologija in plastični zaboji. Zato se potrudimo, da predamo »tamlajšim« nekdanji utrip vesele trgatve, upočasnjen ritem in modrost. Vinogradnikom v naši občini pa želimo veliko uspeha, dobre predpriprave za naslednje leto, da bo veliko kvalitetnega vina.

» Najboljši dokaz modrosti je vedno dobra volja! «

➔ Mojca Rakovič
📁 Arhiv kmetije Ledinek

Dan trgatve na Izletniški kmetiji Ledinek iz Pivole.

Dobro vino pridelamo le iz zrelega grozdja.

Hoška Marija in njena skrita sporočila

Umetnina je v teku stoletij menjavala preobleko in se dobesedno premikala

Besede in podobe lahko potujejo skozi čas in so neke vrste zgodovinski avtomobili. Pomagajo nam torej premoščati časovne razdalje in ohranjati zavedanje o najvišjih in hkrati najlepših vrednotah, ki so nam dosegljive. Podobe – ali če rečemo umetnine – so naše toliko, kolikor jih poznamo in kolikor smo jih sprejeli v srcu. Zato, da si osvežimo spomin – da bomo torej malce bolje poznali tabelno sliko – bomo poskušali na kratko predstaviti nekaj umetnostnozgodovinskih dejstev o Hoški Mariji.

Marija z blagoslavljaščim Detetom, bolj znana kot Hoška Marija, velja za eno izjemnih del v naši umetnosti. V stalni zbirki Narodne galerije je zares edinstvena umetnina. Naslikana je na leseno podlago in s tempero ter pozlato. Gre za izpovedno eno najmočnejših podob, in to v več pogledih.

Umetnostni zgodovinarji jo opredeljujejo kot mojstrovino prehodnega gotsko-renesančnega sloga. V naši galerijski zbirki je čas gotike obširno predstavljen, saj je to obdobje pomembno umetnostno zaznamovalo naš prostor. Redkeje pa so umetnine s pridihom renesančnih novosti, ki so jih vpeljali italijanski umetniki. Hoška Marija je tak dragocen primer.

Gre za prefinjeno delo slikarja Giovannija Francesca da Riminija, čigar roko je že leta 1926 prepoznal starosta naše umetnostne zgodovine France Stel. Italijanski zgodnjerenesančni slikar je dobil ime po rojstnem kraju Riminiju, kjer je bil rojen okoli leta 1420, umrl pa je pred letom 1470 v Bologni, kjer je bival zadnje desetletje. Vemo še, da je v zgodnjih 40-ih letih 15. stoletja deloval v Padovi. Slikal je predvsem religiozne slike za cerkve, in ker njegovega pravega imena raziskovalci dolgo niso mogli odkriti, je bil prvotno celo zasilno poimenovan kot Mojster prizorov Marijinega življenja. Poznamo še dve tabli Francesca da Riminija, ki sta sorodni naši sliki. V londonski National Gallery hranijo njegovo podpisano in z letnico 1461 datirano sliko Marija z detetom in angeloma, še ena podobna slika našega mojstra pa je hranjena v Walker Art Gallery v Liverpoolu.

Hoška Marija je umetnina, ki je v teku stoletij menjavala preobleko in se dobesedno premikala. Ime je dobila po vašem kraju, kjer je bila v kapeli gradu Hompoš, ki je bil v lasti družine Pallavicini. Janez Anton Fibbia Pallavicini je sliko leta 1911 podaril župnijski cerkvi v Hočah. Leta 1926 jo je kupil Narodni muzej v Ljubljani, leta 1934 pa jo je prevzela Narodna galerija. Če pa se ozremo še dlje v preteklost, postanejo njena potovanja manj jasna. Ne vemo namreč, kako je pripotovala do družine Pallavicini. Ne vemo niti, za katero cerkev naj bi bila prvotno naročena. Izpovednost Hoške Marije se kaže predvsem na simbolni ravni. Njena simbolika je bila v času nastanka, po sredini 15. stoletja, še toliko bolj poudarjena in tudi razumljiva. Njen prvotni položaj si najlažje predstavljamo kot osrednjo tablo triptiha ali poliptiha: Marija je bila gotovo celopostavna figura, levo in desno pa so ji delali družbo lokalno čaščeni svetniki. Do danes se nam je ohranila v tričetrtinskem izrezu. Vidimo jo v frontalnem pogledu, sedečo na marmornem prestolu in oblečeno v izbrana, v podrobnostih umetelno poudarjena oblačila. Na levi strani drži dete Jezusa. Pomenljiva sta njena desnica, ki se dotika otrokove noge na mestu, kjer ga bo ob križanju prebil žebelj, in njen mirni, premišljujoči izraz na obrazu. Marijine roke se dotikajo otroka, oči pa že vidijo Jezusovo trpljenje in hkrati razumejo njegovo poslanstvo. Otrokova golota asociira ranljivost in čistost, hkrati pa Jezuščkova stoječa drža, dvignjena blagoslavljajoča desnica in hruška v levici, ki simbolizira ljubezen do človeštva, nakazujejo

njegovo Božjo naravo. Avro vzvišenosti, transcendence in brezčasnosti dodaja svetima osebama zlato ozadje.

Geografski premiki slike so bili posledica bolj subtilnih – duhovnih premikov, ki jih je podoba skozi stoletja sprožala v ljudeh. Slika je namreč sčasoma postala milostna podoba. Spremenila se je tudi njena funkcija. Marija z blagoslavljaščim Detetom je postala zasebni pobožnosti namenjena podoba. Zato je nekje v sredini 17. stoletja dobila nov, bogato izrezljan okvir, ki ni le izjemno lepo okrašen s punciranim in drugim reliefnim rastlinskim in geometrijskim okrasjem, ampak ima funkcijo relikviarja. V okvir slike so vstavljene relikvije, torej organski ostanki, največkrat kosti raznih svetnic, svetnikov – vidimo jih v spodnjem pravokotnem delu skozi dve odprtini v obliki šestokrake zvezde in še skozi 14 izmenjaje ovalnih in šestkotnih okenc, ki so kot dragi kamni/biseri vstavljeni v obodni del okvirja. Te relikvije so "opremljene" z napisi – z imeni svetnikov. Se pravi, da je Marija z Detetom simbolično obkrožena s svetniškim zborom. Nalašč smo pri opisu za relikvije uporabili besede dragi kamni/biseri, kajti na osrednji podobi v resnici vidimo zlato zaponko, v kateri biseri zaokrožajo osrednji dragi kamen – z njo je speta Marijina oglavnica pod vratom. Če torej likovno celostno preberemo podobo, je resnični dragulj – rubin – Marija sama. In v likovni kompoziciji to simbolično pričevalnost podobe utemeljujejo še vstavljene bakrene sličice na spodnjem delu okvirja. Niso zgolj okrasne, imajo svojo močno sporočilno vrednost. Če najprej sledimo rdeči vertikali od vrha navzdol: Marijina rožnata usta, zlata zaponka, delno vidno rubinasto oblačilo ..., pridemo do rdečega ogrinjala svetnika na bakreni sličici: evangelist Luka je tisti, ki je po tradiciji prvi naslikal Marijo z Detetom – on je torej odstrl

zastor in ohranil pravo podobo Marijinega obličja. Ker so češčenje Marije razširjali predvsem frančiškani, se kot mejna branka levo in desno spodaj pojavita še frontalno upodobljena sv. Klara in sv. Frančišek, oba držita v rokah knjigo in na obeh knjigah je v miniaturnih črkah izpisano, da gre za resnični – pravi – podobi svetih oseb: Vera Effigies sancti Clari / sancti Francisci. Le delno rešena uganka ostajajo v 17. stoletju dodani napisi na osrednji leseni tabli. Vidimo jih na levi in desni strani Marijinega svetniškega sija: Madonna Liber: della febris naj bi bilo ime te kultne slike in morda tudi cerkve, kjer so jo častili. Raziskovalci domnevajo, da naj bi izviral iz Bologne ali okolice.

Še en skrivnosten, nerazvozan napis se skriva na levem robu Marijinega prestola: C.T.F. 1471. Veliko vprašanj torej še ostaja odprtih za raziskovalce.

Mi pa lahko sklenemo, da Hoška Marija združuje sporočilnost črk, likovne podobe in relikvij. Zato smo lahko veseli, da je Hoška Marija ponovno povezala ljudi iz različnih krajev in institucij. Vse priznanje vsem domačinom – posebno še gospodu Marjanu Čanderu in gospe Simoni Ornik – ki ste znali prisluhniti njenemu blagohotnemu šepetu in ga zdaj razširjate tudi med druge. Zahvaljujem se, da ste k sodelovanju povabili tudi Narodno galerijo. Za konec dovolite, da vas povabim, da občasno obiščete tudi njen galerijski dom. Verjamem, da vam bo srečanje z izvirnikom okrepilo občutenja, vas povežalo s koreninami in vašo Hoško Marijo še bolj zasidrilo v srcu, kjer je v resnici njen pravi dom.

← Simona Ornik

Kopija Hoške Marije bo ponovno našla prostor tudi v cerkvi sv. Jurija Hoče. (Fotograf Bojan Salaj, Narodna galerija v Ljubljani)

Obisk v hoški knjižnici nam pove, da je bilo zanimanje za predstavitev umetnine dovolj veliko.

G. Marjan Čander je zbral veliko dokumentacije, ki govori o Hoški Mariji.

Na ogled do januarja

V okviru občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica je v enoti Mariborske knjižnice v knjižnici Hoče v torek, 19. 9. 2017, ob 18. uri potekala težko pričakovana otvoritev razstave z repliko znamenite slike Marija z blagoslavljaščim detetom, imenovano tudi Hoška Marija.

Razstavo sta pripravila idejni vodja razstave Marjan Čander in knjižničarka Simona Ornik v sodelovanju z Narodno galerijo, Mariborsko knjižnico in Občino Hoče-Slivnica. Razstava z repliko slike bo v knjižnici v Hočah na ogled do januarja 2018. Na otvoritvi razstave, ki jo je povezovala direktorica Mariborske knjižnice Dragica Turjak, so obiskovalci ob pripovedi Marjana Čandra, nadžupnika in dekana Alojza Petriča, donatorja Pavla Ledineka in župana dr. Marka Soršaka spoznavali zanimive anekdote, ki so obudile zgodbo o Hoški Mariji in njeni vrnitvi v domači kraj.

Po besedilu mag. Kristine Preininger, muzejske strokovnjakinje Narodne galerije, ki ga je na otvoritvi prebrala Majda Strašek Januš, velja Marija z blagoslavljaščim detetom, Hoška Marija, za eno izmed izjemnih del v naši umetnosti. Umetnostni zgodovinarji jo opredeljujejo kot prefinjeno mojstrovino. Prvotno je slika krasila kapelo gradu Hompoš (Pohorski dvor). Lastniki gradu, družina Pallacini, jo je leta 1911 podarila župnijski cerkvi v Hočah. Leta 1926 je sliko kupil Narodni muzej v Ljubljani ter jo leta 1934 predal Narodni galeriji, kjer je danes razstavljena v sklopu stalne zbirke.

Prva električna polnilnica

Pustite se zapeljati z električnim avtomobilom Elektro Maribor

Občina Hoče-Slivnica je konec septembra v okviru Evropskega tedna mobilnosti odprla prvo polnilnico za električne avtomobile v občini. Občina Hoče-Slivnica je bila uspešna na javnem pozivu Slovenskega okoljskega sklada (Eko sklad) za nepovratne finančne spodbude občinam za polnilne postaje za električna vozila. Polnilnica je locirana na parkirišču ob Občini Hoče-Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče.

Občina Hoče-Slivnica je prvo polnilnico za električne avtomobile odprla v okviru evropskega tedna mobilnosti, v okviru katerega se je zvrstil že 1. tek pod Pohorjem. Sredstva za 1. polnilnico električnih avtomobilov je občina pridobila konec leta 2016, uspešno kandidirala na javnem pozivu Slovenskega okoljskega sklada za nepovratne finančne spodbude občinam za polnilne postaje za električna vozila v zavarovanih območjih narave in območjih Natura 2000.

Namen javnega poziva je spodbuditi trajnostno mobilnost prebivalcev in zaposlenih ter urediti ustrezno infrastrukturo za obisk teh območij. S tem bomo dolgoročno pripomogli k zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, k izboljšanju kakovosti zraka, k okolju prijaznemu obisku teh območij in posledično k ohranjanju narave. Hkrati bo zagotovljena pokritost zavarovanih in varovanih območij oziroma območij ohranjanja narave z infrastrukturo polnilnih postaj za električna vozila, kar bo eden od temeljev za nadaljnji razvoj trajnostne mobilnosti. Pridobljena sredstva znašajo 2.990 EUR.

Elektro Maribor se je prijazno odzval na povabilo in tako so si

lahko vsi prisotni ogledali električni avtomobil in se tudi popejlali na sovoznikovem sedežu. Poskrbljeno bo tudi za dobro glasbo, sladek prigrizek in lokalno kapljico.

»Ponosni sem, da je občina pridobila javno polnilnico za električna vozila. Še posebej sem vesel, da smo jo pridobili iz sredstev Eko sklada. Tako smo korak bližje k zastavljenemu cilju da postanemo trajnostna mobilnostna občina, kar smo si zastavili že v pripravi Celostne prometne strategije,« je dejal Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

← Vanja Jus → Veronika Tonejc

Zgodovinski dan za električne avtomobile v naši občini.

Župan Soršak gostil že 9. podjetniški forum

Podjetniki pridobili znanja pridobivanja dodatnih sredstev

Občina Hoče-Slivnica je v sodelovanju z Mariborsko razvojno agencijo, Štajersko gospodarsko zbornico, Univerzo v Mariboru izvedla že 9. Podjetniški forum, katerega osrednja tema so bile priložnosti sodelovanja na domačih in tujih trgih.

Podjetniškega foruma se je tokrat udeležilo 45 predstavnikov podjetij in organizacij Občine Hoče-Slivnica. Zbrane je v uvodnem delu pozdravil župan Občine Hoče-Slivnica dr. Marko Soršak. Sledil je nagovor Jurčka Žmavca, zastopnika podjetja Slovene American Business Association. Predstavnik izbranega podjetja je predstavil številne priložnosti in možnosti sodelovanja s podjetji iz Združenih držav Amerike. Glede na to, da je bil v preteklosti tudi konzul Republike Slovenije v Združenih državah Amerike, je bilo njegovo podajanje informacij tudi na praktični ravni. Udeleženci so lahko tudi interaktivno sodelovali in takoj prejeli odgovore na vprašanja. Nadalje je svoje izkušnje in znanje za zbrane podal mag. Božidar Pučnik, ki je kot vodja oddelka za privabljanje investorjev podjetnikom povedal, kako privabiti svež kapital v podjetje. Podjetja so pridobila konkretne namige za dotok kapitala in obenem možnost, da še pridobijo dodatno pomoč pri svetovanju s strani oddelka.

V sklepnem delu je predstavnica Fundacije Prizma, Natalija Žunkovič, predstavila brezplačne programe za usposabljanje posameznikov in podjetij.

Podjetniški forum je priložnost za predstavitev, sodelovanje in

povezovanje. Podjetniki in podjetnice se mrežijo in izmenjujejo koristne informacije in nova znanja.

»Sodelovanje podjetij, ki izhajajo iz istega podjetniškega okolja je ključno za dobro rast in razvoj. Pridobljena znanja in izkušnje podjetnikom omogočajo, da so še bolj prodorni in, da širijo dober glas in uspešnost občine. Smo občina, ki svojemu gospodarstvu nudi podporo in pomoč za dobro delovanje,« je povedal dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

← Vanja Jus → Veronika Tonejc

Podjetniki morajo biti tudi vizionarji, predvsem pa morajo sodelovati.

Dobre prakse in ideje

Za odlično delovanje na področju gostinstva, turizma in kmetijstva je potrebno medsebojno sodelovanje

Občina Hoče-Slivnica je sredi julija v sodelovanju z Mariborsko razvojno agencijo, Fakulteto za kmetijstvo, Turističnim društvom gostincev Pohorja, Kmetijsko zadrugo Hoče in Zavodom za turizem Maribor sklicala 2. forum za razvoj turizma in kmetijstva, katerega glavni namen je povezovanje, sodelovanje in krepitev turističnih ponudnikov in kmetij v Občini Hoče-Slivnica. Občina Hoče-Slivnica aktivno deluje na področju vključevanja obstoječih in novih občinskih turističnih produktov in destinacij v enotno turistično in kmetijsko podobo Občine Hoče-Slivnica. V zadnjih mesecih je polno zaživela Pohorska tržnica in vzpostavljeno je dobro sodelovanje med ponudniki na tržnici, gostinci in kmetijami. 2. forum za razvoj turizma in kmetijstva je obiskalo 29 udeležencev. Občina se zaveda, da je medsebojno sodelovanje potrebno za dobro delovanje na področju gostinstva, turizma in kmetijstva.

Udeleženci so se najprej neformalno družili in poklepetali. Srečanje je odprl pobudnik srečanja dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica. Sledila je predstavitev projekta Samooskrba regije, ki jo je orisala Danijela Kocuvan iz Mariborske razvojne agencije. Udeleženci so imeli priložnost, da so prešli od teorije tudi v prakso in so z zanimanjem prisluhnili predstavitvi primera dobre prakse – Nebesa na Pohorju, ki ga je predstavila gospa Barbara Štern iz Kmetije pri Kovačniku. Lastnica kmetije je predstavila delovanje izletniške kmetije in možnosti razvoja tovrstnega razvoja. Sledila je predstavitev izletniške ekološke kmetije Pri baronu, EKO idile na Pohorju, ki jo je podal Boris Uranjek. Poleg usklajenega družinskega delovanja je izpostavil možnost prodaje ekoloških izdelkov.

Barbara Štern je predstavila dobro prakso.

»Ponosni sem, da je vse večja udeležba na Forumu za razvoj turizma in gostinstva. Vidim, da smo na pravi poti, saj povezujejo ponudnike in pridelovalce na enotni platformi in tako gradimo odlično pot za razvoj gostinstva in turizma v naši občini. Današnji forum je bil še posebej zanimiv, saj smo lahko doživeli primere dobre prakse in tako dobili ideje za nadaljnje delo,« je izpostavil dr. Marko Soršak, župan Občine Hoče-Slivnica.

← Vanja Jus → Veronika Tonejc

Nevladniki skupaj že šestič

Šesti Forum nevladnih organizacij minil v znamenju vključevanja v procese odločanja v občini

Občina Hoče-Slivnica je sredi septembra v sodelovanju z Regionalnim stičiščem Podravja izpeljala že 6. forum nevladnih organizacij, katerega glavni namen je povezovanje, sodelovanje in krepitev nevladnih organizacij v Občini Hoče-Slivnica. Predstavnik organizacij so imeli priložnost, da so spoznali možnosti za krepitev nevladnega sektorja v občini.

Občina Hoče-Slivnica uspešno povezuje preko 60 različnih nevladnih organizacij: organizacije s področja športa, kulture, izobraževanja in ostalih interesnih dejavnosti. Na srečanjih se organizacije med seboj mrežijo in povezujejo. Na forumu je prostor za pridobivanje novih informacij, za izmenjavo praks in izkušenj. Na 6. forumu je Bojan Golčar iz Regionalnega stičišča iz Maribora predstavil Smernice za vključevanje občanov in drugih zainteresiranih skupin v procese odločanja v občini, ki so jih pripravili CNVOS, stičišča in Skupnost občin Slovenije. Na tem mestu je en izvod svečano podaril tudi županu dr. Marku Soršaku.

Sledila je predstavitev Strategije mladih v občini, kjer so se udeleženci seznanili s prihodnjimi koraki, da postane občina prijazna mladim. Potekala je konstruktivna debata, ki se je nadaljevala ob neformalnem druženju.

»Največji presežki na področju NVO so povezovanje nevladnih organizacij na rednih srečanjih – Forumi nevladnih organizacij, ki jih pripravljamo skupaj s Regionalnim stičiščem. Izpostavim

lahko sodelovanje pri vzpostavljanju večgeneracijskega centra, sodelovanje pri pripravi, prijavi in realizaciji projektov v okviru LAS lastovica, v Študentskih inovativnih projektih – ŠIPK, kjer nevladne organizacije z znanji suportirajo študente in tako pomembno prispevajo k razvoju okolja – vzpostavitev večgeneracijskega centra in model družbene odgovornosti podjetij,« je povedal župan Marko Soršak.

Udeleženci 6. foruma se gotovo zavedajo, da so takšna srečanja koristna.

← Vanja Jus → Vanja Jus

Manjši bolj kot veliki

Projekt pokazal, da so prebivalci lokalne skupnosti Hoče-Slivnica družbeno odgovorni

Projekt z naslovom Razvoj sistema družbene odgovornosti v lokalni skupnosti Hoče-Slivnica je prešel v končno fazo. V štirih mesecih sodelovanja z Občino Hoče-Slivnica in Društvom upokojencev Hoče smo študentje ekonomije, prava, medicine in zdravstvene nege projekt uspešno zaključili. Študentje ekonomije smo pripravili nekaj predlogov in osnutkov v skladu z željami občine in društva. Z anketami smo analizirali poznavanje in odnos do družbene odgovornosti v lokalni skupnosti, in sicer za tri skupine, podjetja, občane in starejše občane. Naš cilj je bil vpogled v realno sliko in oblikovanje predlogov, z namenom izboljšav v lokalni skupnosti. Po analizi prve skupine lahko grobo povzamemo, da so manjša podjetja (eden do devet zaposlenih) v lokalni skupnosti bolj družbeno odgovorna kot večja podjetja. Najbolj kritična so področja izobraževanja, pridobivanje standardov in zaposlovanje ranljivejših skupin.

V tej točki lahko predstavimo našo idejo, s katero bi lahko občina spodbudila podjetja, da se obnašajo bolj družbeno odgovorno. Predlagali smo izvedbo razpisa za družbeno odgovorno podjetje v Občini Hoče-Slivnica. Ta naziv bi občina enkrat letno podeljevala podjetjem, ki bi s svojim delovanjem izkazovala najvišjo stopnjo družbene odgovornosti. Po analizi rezultatov anket druge skupine lahko trdimo, da so občani dobro seznanjeni s pojmom družbene odgovornosti. Živijo v skladu s tem pojmom, predvsem na področju ločevanja odpadkov in skrbi za soljudi. Po drugi strani so občani podali predloge za možne izboljšave, le-te smo predstavili občini. Z analizo tretje skupine so ugotovitve sledeče: večina starejših občanov se srečuje s finančno stisko. Več kot polovica anketiranih si želi medgeneracijski center ter v njem preživljati čas. Prav tako upokojeni občani v lokalni skupnosti pogrešajo dom za ostarele. Z analizo realnega stanja in želja občanov, ki smo jih predstavili vsem sodelujočim pri projektu, smo

dosegli zastavljeni cilj. Žal na dejanske izboljšave in spremembe trenutno nimamo vpliva, a stremimo k prihodnjemu sodelovanju.

Študentje medicine in zdravstvene nege smo se tekom štirih mesecev raziskovanja usmerili predvsem v problematiko, s katero se sooča geriatrična populacija. S tem namenom smo se tudi odpravili v ZD Slivnica in Hoče in se pogovorili s tam delujočimi zdravniki družinske medicine, ki so nam pot do zastavljenih ciljev močno olajšali. Ugotovili smo, da je pri starejši populaciji prisotna marsikatera bolezen. Pričakovano se med najpogostejše bolezni uvrščata sladkorna bolezen in srčno-žilna obolenja, vendar pa smo bili presenečeni nad visokim odstotkom starejših, ki se soočajo z osamljenostjo in tudi z njeno posledico, depresijo. V ta namen smo raziskali, kako delujejo različni medgeneracijski centri po Sloveniji in Občini Hoče-Slivnica ter društvu upokojencev svetovali, kako bi se lahko organizacije takšnega centra in ustreznih aktivnosti lotili tudi tukaj.

Ker je bilo društvo upokojencev naš primarni partner, smo se z njim posvetovali in dogovorili o izvedbi dveh delavnic s področja zdravega občanov. Prilagodili smo se tako željam društva kot tudi podatkom, ki smo jih dobili v zdravstvenih domovih. Izbrani sta bili temi: postopki oživljanja in zdrav način življenja, ki sta tako rekoč vedno aktualni in zanimivi za vse. Delavnica na temo postopkov oživljanja je bila sestavljena iz teoretičnega in praktičnega dela. Najprej smo predstavili osnovna pravila, kako sploh pristopiti k oživljanju, če smo postavljeni v takšno situacijo, in kako izvajati oživljanje, v nadaljevanju pa smo udeležencem delavnice omogočili, da pridobljeno znanje preverijo še na lutkah. Na delavnici o zdravem načinu življenja smo prvenstveno opozorili na osnovne smernice zdrave prehrane, ki pa je med prisotnimi vzpodbudila živahno debato, kar nas izredno veseli, saj to pomeni, da so udeleženci pozorno poslušali in si želeli nadgraditi in okrepiti informacije, ki so jih pridobili na delavnici. Delavnico smo popestrili z meritvami sladkorja v krvi in z

zadovoljstvom ugotovili, da so bili praviloma rezultati meritev pri vseh udeležencih odlični.

Za študente je bil ta projekt vsekakor koristen, saj smo pridobili nova znanja in veščine ter izkoriščali svoj potencial na različnih področjih. Prav tako pa upamo, da smo izpolnili pričakovanja obeh projektnih partnerjev in naredili nekaj dobrega za celotno lokalno skupnost Hoče-Slivnica. Želimo si, da bi naše projektne aktivnosti postale dobra osnova za nadaljnje sodelovanje.

➡ Helena Cenc, Matija Primec, Kaja Vrščaj, Doroteja Zelnik
 ➡ Marko Primec

Kaja Vrščaj slikovito predstavlja bolezní ožilja.

Uvod v delavnico za občane v okviru projekta ŠIPK.

Sodelavci projekta ŠIPK ob zaključku projekta.

Unikaten primer pomoči starejšim

Program starejši za starejše se izvaja v treh občinskih društvih upokoencev

Programu Starejši za starejše, katerega nosilec je od leta 2004 Zveza društev upokoencev Slovenije, je Evropski parlament podelil nagrado Državljan Evrope za leto 2017. Evropski parlament nagrado na predlog evropskih poslank in poslancev podeljuje vsako leto, prejme pa jo izbrana peščica posameznikov ali skupin, ki s svojim delovanjem konkretno prispevajo k uresničevanju načel Listine temeljnih pravic Evropske unije. Program Starejši za starejše sta za nagrado predlagala evropska poslanca Ivo Vajgl in dr. Igor Šoltes, za kar se jima iskreno zahvaljujemo. Evropski parlament je prepoznal pomen prostovoljske medsebojne pomoči in nagrado utemeljil z ugotovitvijo: »Evropski parlament ugotavlja, da program predstavlja izjemen primer dobre prakse na področju prostovoljstva, ki omogoča bolj kakovostno in neodvisno življenje starejših. Skozi prizadevanja za boljše razumevanje in razvoj kulture sodelovanja med generacijami pa odseva pomembne evropske vrednote prostovoljstva, humanizma, solidarnosti, povezanosti, vzajemnega razumevanja in sočutja.« Program v ZDUS vodita Programski in strokovni svet, ki izpolnjujeta zahtevani pogoj Zakona o humanitarnih organizacijah. Zakonodaja temelji na naših podatkih. Na ravni ZDUS smo ponosni ne le na dosežene rezultate obiskov in pomoči, ampak tudi na druge dosežke.

Zdenka Gajzer sem pokrajinska koordinatorica programa Starejši za starejše v Zgornjem Podravju 2 in tudi koordinatorica tega v naši občini in hkrati v DU Hoče. V programu od leta 2009 uspešno sodelujemo poleg DU Hoč še DU Rogoza

in DU Slivnica, kjer sta koordinatorki Nadja Rebernak in Irena Topolovec. V DU Orehova Hotinja vas se doslej še niso odločili za pristop k programu, mnenja so, da poskrbijo za svoje člane; toda naše razmišljanje je mnogo širše, pomembni so prav vsi starejši, ne glede na to, ali so včlanjeni v društvih upokoencev ali ne. Iz podatkov, pridobljenih na osnovi analize, ugotavljamo, da od vseh evidentiranih starostnikov v naši občini, podobno kakor tudi drugod po Sloveniji, kar 37 % ni včlanjenih v društva upokoencev.

Program ne sledi le zastavljenim ciljem – zagotavljanje in organiziranje pomoči in storitev, ki omogočajo daljše življenje doma. Je tudi pomemben vir podatkov za načrtovanje socialnih programov in politik, ki jih potrebujejo lokalne skupnosti, samo pogledati jih je treba.

V 3 od 4 društev upokoencev v Občini Hoče-Slivnica že vrsto let uspešno izvajamo Program Starejši za starejše, v katerem deluje 28 aktivnih prostovoljk in prostovoljcev, doslej smo obiskali 1300 od 1960 prebivalcev, starih 69 in več let. Vendar pa je število prostovoljk in prostovoljcev, ki izvajamo program, veliko premalo za tako številno populacijo. Tudi mi smo starejši in skoraj 70 uporabnikov na prostovoljko je veliko preveč, ne zmoremo obiskati vseh. V okviru programa je predvideno, da opravi ena prostovoljka 50 obiskov na leto, zato je kruta izjava, da obiskujemo le nekatere. Res je le to, da obiskujemo starostnike le v okviru svojih zmožnosti. Prostovoljke in prostovoljci se sestajamo v okviru DU vsaj

enkrat mesečno, se izobražujemo in srečujemo na letnih srečanjih vseh prostovoljcev regije. Letošnje je bilo še posebno svečano, saj je bilo posvečeno prejemu nagrade Državljan Evrope, ki smo ga kot edini v Sloveniji prejeli za izvajanje programa Starejši za starejše.

V analizi programa v naši občini, narejeni na vzorcu 66 % vključenih uporabnikov, od tega je 42 % moških in 58 % žensk, so pokazatelj realne slike kakovosti življenja. Več kot 20 % jih živi samih, le 44 % ni odvisnih od drugih, 13 % jih potrebuje razne oblike pomoči, 12 % potrebuje pomoč dnevno in občasno, 4 % ima občasno pomoč, 9 % ne pomaga nihče; od pomoči potrebnih bi to lahko plačalo le 24 %. Skrb zbujajoči so podatki, da 5 % vključenih nima niti dveh rednih obrokov, da 22 % ne zadostuje lastni prihodek za preživetje, in še bi lahko naštevala.

Eden največjih problemov pa je tudi potreba po pomoči na domu, saj ugotavljamo, da je nesprijemljivo, da starostniki, ki prihajajo iz bolnišnice ali potrebujejo nemudoma pomoč pri opravljanju osnovnih življenjskih funkcij – kar se pri starostnikih lahko hitro zgodi, nimajo nobene možnosti pridobiti te takoj, ko jo potrebujejo, saj je tudi tukaj čakalna doba. Poleg tega pa to Center za pomoč na domu za našo občino izvaja le od ponedeljka do petka – kaj pa je s tistimi, ki so sami, ki pomoč potrebujejo v vmesnem času – med vikendom. Nekateri so mnenja, da samo izpolnjujemo ankete. Zato vrednost programa predstavljamo še z vidika vira podatkov,

ki so podpora spreminjanju odlokov in utemeljitev za spremembo zakonov na nivoju države in ugotavljanju potreb z vidika starejših v lokalni skupnosti. Podatki, ki jih zberemo v sodelujočih društvih, služijo za načrtovanje socialnega programa na lokalni ravni, kjer so župani v veliki večini spoznali vrednost teh podatkov za načrtovanje socialne politike. Zavedajoč se tega v prenekaterih občinah podpirajo izvajanje programa tudi finančno, saj prispevek občine en evro na starostnika na leto za izvajanje programa ne pomeni veliko, za izvajalce – prostovoljce v društvih, ki ga izvajajo – pa ogromno. To je unikaten primer delovanja in nudenja pomoči starejšim, saj naši prostovoljci obiščejo osamljene in pomoči potrebne vrstnike in ne obratno. Trudimo se, da jim pomagamo, da lahko preživljajo starost čimdalje v domačem okolju in da poskušamo poskrbeti, da bo ta kar najlepša.

Zavedam se, da se bo med bralci našel kdo, ki se ne bo strinjal z napisanim, ki meni, da je skrb za pomoči potrebne obveza države in zaveza otrok, ki bo imel pripombo na delo katerega od izvajalcev programa, toda ne gre pozabiti, da program izvajamo prostovoljci, ki nas družijo empatija in želja deliti čas in sebe, v upanju, da se bo morda našel v prihodnosti kdo, ki bo pripravljen tudi nam priskočiti na pomoč, ko jo bomo potrebovali.

➔ Zdenka Gajzer

Voditelji in gostje (z leve): Marijana Periklič, Jožko Hudl, Rožca Šonc, Ivo Vajgl, Vera Pečniki, Zdenka Gajzer in Jurij Lep.

Naši koordinatorici (v sredini) Nadja Rebernak in Irena Topolovec.

Kolesarska pot med Hočami in Slivnico

Investicija v izgradnjo kolesarske oziroma povezovalne poti med Spodnjimi Hočami in Slivnico je zaključena. Skupna dolžina poti znaša 2045 m. Trasa je razdeljena na dva pododseka. Prvi pododsek poteka po obstoječi poljski poti po levem bregu razbremenilnega kanala visokih voda Hočkega potoka in sledi obstoječi poljski poti ter se preko obstoječega poljskega priključka priključi na regionalno cesto R2-430. Tretji pododsek poteka na desni strani regionalne ceste v smeri proti Slovenski Bistrici na razdalji 2,5 m od roba regionalne

ceste. Dvosmerna kolesarska pot je široka 2,5 m. V tretjem odseku je pot asfaltirana, v pododseku 2 pa trenutno ostaja v gramozni obliki. V delu, kjer se kolesarska pot približa stanovanjskima stavbama, ter v delu ob slivniškem ribniku se je zaradi približanju regionalne ceste postavila varnostna ograja v skupni dolžini 332 metrov.

➡ Maja Krajnc

📍 Maja Krajnc, Majda Strašek Januš

Del kolesarske steze je že asfaltiran, postavljena je varnostna ograja, lepo je utrjena tudi škarpa pred ribnikom.

Trije novi odseki cest

V skladu s sprejetim proračunom za leto 2017 smo pričeli z izvedbo rekonstrukcijskih del na občinski cestni mreži. V skladu s sklenjeno pogodbo je izvajalec del podjetje Pomgrad,

d. d., medtem ko nadzor izvaja podjetje Gramur.

➡ 📍 Stanko Rafolt

Rekonstrukcija šolske poti v Spodnjih Hočah.

Rekonstrukcija križne ceste na odseku med Spodnjimi Hočami in Križno kapelo.

V teku je rekonstrukcija ceste Hočka kočča–Grašič na odseku med cesto Hočka kočča–Ledina in Korenovimi.

Za izboljšanje kakovosti pitne vode

Občina Hoče-Slivnica ima v upravljanju enajstih vodovodnih sistemov, ki so bili večino zgrajeni v 70. letih prejšnjega stoletja s strani občanov. Ti vodovni sistemi so stari in potrebni obnove. V Občini Hoče-Slivnica se zavedamo, kako pomembno je zagotavljati konstanto kakovostno pitno vodo, zato smo pripravili strategijo oskrbe s pitno vodo in povečali proračunska sredstva, ki so namenjena za obnovo in posodobitve vodovodnih sistemov.

V letu 2017 je bilo za to namenjenih več kot 564 tisoč evrov. Do konca leta bomo v vodohranu Polana 1 namestili avtomatsko dozirno napravo, ki bo dozirala dezinfekcijsko sredstvo glede na dejansko potrebo. Prav tako urejamo vodovodno zajetje in saniramo vodne celice v vodohranu na Ledini.

➡ dr. Špela Korent Urek

Spomini na pionirske čase

Praznovanje 120-letnice podružnične šole v Reki

Ta jesen je bila v naši krajevni skupnosti več kot pisana in barvita. Najprej nekaj lepih novičk s praznovanja praznika KS. Praznik smo začeli skupaj s KORK Reka-Pohorje ter organizirali merjenje sladkorja, holesterola, pljučne kapacitete in krvnega pritiska, v sredo pa še predavanje o žilnih obolenjih. Na obeh dogodkih je bil presenetljivo lep obisk, potrudili smo se, da smo ob kavici in pecivu še malo poklepetali oz. se družili. V začetku septembra smo bili na Mariborski koči, kjer smo se poklonili spomenu borcev NOB, nato pa nazaj v dolino na uspešno izvedene traktorske dirke ob organizaciji AMD Pohorje. Kot vsako leto smo praznik KS tudi tokrat zaključili z »off road« prireditvijo Jeep kluba Pohorje.

Ponovno smo uspešno pogostili starejše občane, veseli smo, da tako radi pridejo v našo »gostilno«. Letos smo jih presenetili in povabili Marka, da smo se lahko tudi malo zavrteli. Popolnoma nam je uspel »pohod po poteh mlinov in žag«. Med potjo smo se ustavili pri Visočnikovih, kjer nas je Ivanka s svojo družino in dobro voljo pričakala s polno mizo presenečenj; Ivanka, res hvala, pa še pridemo kdaj. Na cilju pri Gradišnikih smo naredili otvoritev »okna v svet«, nato pa prisluhnili še predavanju zdravnika Klemna o zdravilnih rožicah. Na poti domov nas je ponovno pogostila Ivanka, tako da nas je skoraj dobila noč, preden smo prišli nazaj v dolino. 14. oktobra smo uspešno izvedli praznovanje 120-letnice podružnične šole v Reki. V sodelovanju z vsemi »stanovalci« rečke šole, ob popolni podpori občine in ostalih društev smo v mesecu in pol uspeli organizirati celotni kulturni program in vse, kar k tako pomembnemu slavlju spada.

Po uvodno odpeti slovenski himni je župan dr. Marko Soršak pozdravil vse nastopajoče in jih seznanil z načrti investicij v občini kot tudi v sami šoli. Ravnatelj šole Alojz Velički je obiskovalcem na kratko predstavil zgodovinsko pot šole. Slavnostni govornik je bil Tone Partljič, ki je na svoj način s svojim šarmom povedal kar nekaj dogodkov iz svojega življenja, ki so povezani s krajem Hoče kot tudi Reko.

Vsi nastopajoči (bilo jih je skoraj 100) učenci in učiteljice podružnične šole, Pohorski rogisti, Tamburaši iz Hoč, MPZ KUD Hoče, dramska skupina Samotarji so odlično sodelovali, tako da smo res uspeli pripraviti pravo medgeneracijsko proslavo. Rdeča nit proslave je bil sprehod skozi 120 let, torej šola pred, med in po vojni ter

šola danes. V vsakem obdobju so nastopale posamezne skupine. Samotarji so predstavili razred »nekoč«, da pa so lahko pripravili oder, so Pohorski rogisti zaigrali eno narodno pesem. Za obdobje med drugo vojno je MePZ KUD Hoče s vsem svojim žarom zapel dve partizanski pesmi, za obdobje po vojni sta voditelja Tjaša in Stanko orisala spomine na pionirske čase, nato so zaigrali Tamburaši (saj je leta 1953 bila prva tamburaška skupina prav v rečki šoli), in za piko na »i« so se v drugem delu proslave predstavili vsi štirje razredi s svojimi učiteljicami. Zaključili smo s Kečevo pesmijo »Dobra volja je najboljša« ter s torto velikanko, katero so pripravili šolski kuharji. Vse nastopajoče smo pogostili s šolsko malico »hrenovka in žemlja« in dobro pripravljenim pecivom aktiva žena. Tomaž in Zoran Trinko sta v celoti poskrbela za sliko, ton in ozvočenje, Rebeka Fergola za dekoracijo in VIP prostor, celotno proslavo sta odlično povezovala Tjaša Trinko in Stanko Rafolt.

Organizirali smo ogled šole »dan odprtih vrat«, kjer so učiteljice pripravile razstave po posameznih razredih vse do podstrešja. Izdali smo bilten, kjer smo natisnili kar nekaj spominov, prispevkov bivših in zdajšnjih učenk in učencev »rečke šole«.

Pred šolo so stale stojnice, na katerih so ponujali med (Čebelarstvo Cesar), lesene izdelke, spominke (Pehar Jože) in gostinske storitve DBF, d. o. o.

Po proslavi je ostalo kar nekaj obiskovalcev, ki so se odlično zabavali ob dobri glasbi Vročih cilindrov, muzikant Marko Cesar je imel namreč smolo, saj so mu »odpovedale« orgle, vendar je v duetu z Boštjanom Jugom in Vročih cilindrov nadomestil zamujeno, kar je bil super nadomestek, malo so vskočili tudi tamburaši; tukaj se spet vidi pripadnost glasbenikov, zanje »ni ovir«, stopijo skupaj, in to je to, kar že kar malo pogrešamo.

Danes, ko pišem ta prispevek, sem zadovoljna in srečna, saj sem tako kot že nekajkrat, tudi tokrat ugotovila, da se spleča, kajti trud se povrne, ko vidiš, da pa ljudje vseeno radi pridejo in nas znajo tudi pohvaliti.

Naj končam: hvala vsem in vsakemu posebej, izvedli smo v pisani, igrani in zapeti besedi čudovit rojstni dan častitljive 120-letnice naše šole. »Naša šola – naš ponos« iz Reke pod Pohorjem.

➡ 📍 Zdenka Trinko

Učiteljice podružnične šole so ob tej lepi slovesnosti pripravile prisrčno prireditev.

Spoznavanje in življenje z rakom

Brezplačne umetniško-terapevtske delavnice bodo 14. in 15. decembra 2017

Na spletni strani Društva za boj proti raku Štajerske-Maribor (DBPR Štajerske – Maribor) je zapisano, da je DBPR Štajerske – Maribor prostovoljno humanitarno združenje, ki podpira boj proti raku in deluje za vse državljane ne glede na to, ali so njeni člani ali ne. Dela po strokovnih smernicah in sodeluje z vsemi, ki se kakorkoli ukvarjajo s to boleznijo ali se zanj zanimajo. Je eno od enajstih regijskih društev, ki so združena v Zvezo slovenskih društev za boj proti raku. Primarna naloga društva je zdravstvena vzgoja prebivalstva v zvezi z rakom. Skrb za lastno zdravje želimo predstaviti kot pomembno osebno nalogo vsakega posameznika. Poudarjamo, da se je rakavi boleznini mogoče izogniti z opuščanjem škodljivih navad in z zdravim načinom življenja ter da je raka mogoče uspešno zdraviti, če je le odkrit dovolj zgodaj. Pri tem so nam v veliko pomoč smernice oziroma priporočila Evropskega kodeksa proti raku, ki vsebuje nasvete, kako živeti, da bi kar najbolj zmanjšali možnost nastanka raka.

V DBPR Štajerske – Maribor se prav tako zavedamo pomena psihofizičnega okrevanja v procesu zdravljenja obolenih za rakom. Zato smo v sodelovanju s priznanim slovensko diplomirano oblikovalko nakita Natašo Grandovec razvili Umetniško-terapevtske delavnice izdelave emajliranega nakita. Nataša Grandovec je diplomirana oblikovalka nakita, talentirana oblikovalka z zelo uspešno kariero in prepoznavnostjo tako doma kot v svetu. Sodelovala je na številnih razstavah v Sloveniji, Italiji, Veliki Britaniji in Litvi. Med drugim je tudi prejemnica prve nagrade na natečaju za Evropa Donna leta 2008 »Ustvarjaj za življenje«. Ustvarja v ateljeju v Ulici kneza Koclja v Mariboru pod blagovno znamko April.

Umetnost je lahko učinkovita podpora ljudem v stiski, zato lahko z njo osvojiš nov, pozitiven način razmišljanja, kot nekdo, ki je soočen z diagnozo raka. Udeleženke umetniško-terapevtskih delavnic lahko, ob prepoznavanju lastnih umetniških potencialov in pregonu negativnih prepričanj, pod mentorstvom vodje delavnic, ustvarjajo umetniška dela oziroma male nosljive plastike. Vsaka udeleženka delavnic izžareva sposobnost in spretnost laične oblikovalke, ki jo na ta način lahko daje na vpogled širši javnosti. »Umetniško-terapevtske delavnice« v širšem smislu spodbujajo procese promocije, varovanja, krepitev, izobraževanja in ohranjanja zdravja posameznika, v ožjem smislu pa omogočajo skupini žensk, ki so doživele diagnozo rak, možnost, da v okviru delavnic skozi človeški stik izmenjajo svoje izkušnje, informacije o nastanku rakave bolezni ter rešujejo težave s pomočjo ustvarjanja. Gre za uporabo metode izvornih delavnic, izvedenih vsakič na drugi lokaciji, na katerih se udeleženke spoznavajo s svojim telesom, čustvi in odzivi ob umetniškem ustvarjanju.

Rak postaja zaradi staranja prebivalstva največji javno zdravstveni izziv. Da bi to veliko skupino bolezni bolje obvladovali, moramo raka učinkovito preprečevati, zgodaj odkrivati, diagnosticirati in ustrezno zdraviti ter bolnikom nuditi primerno rehabilitacijo in paliativno oskrbo. Vse to so prioritete Resolucije o nacionalnem planu zdravstvenega varstva »Skupaj za družbo zdravja« in Državnega programa za obvladovanje raka do leta 2020. Raka bomo lahko bolje obvladali skupaj: država, stroka, nevladne organizacije in posamezniki. Zavedajmo se, da za spremembe življenjskega sloga in bolj zdrave navade ni nikoli prepozno. Ugotovitev, da nas bolezen kot je rak, lahko spremljala vse življenje, nas vodi skozi tri stopnje spoznanja: najprej se srečamo z diagnozo bolezni, nato v drugi fazi se jo učimo obvladati in v tretji fazi se učimo z boleznijo živeti. Reakcije posameznika, ki spremlja vsako fazo, so lahko zelo različne. Zato je za nadaljnje življenje zelo pomembno, da vsak bolnik razume, da ima njegovo življenje smisel kljub diagnosticirani bolezni. Z razvojem medicine v mnogih primerih spreminjamo raka v kronično bolezen. Po podatkih združenja Europadonna je v Sloveniji prebolelo raka že več kot 75.000 ljudi. Preživetje slovenskih bolnikov z rakom se torej dokazljivo povečuje.

»Umetniško-terapevtske delavnice« izdelave emajliranega nakita udeležencem pomagajo pri boljšem razumevanju lastnih težav, spoznanju, da s takimi težavami niso sami ali edini, ter pri preizkušanju novih strategij njihovega reševanja. Zaradi vsega navedenega, predvsem pa zaradi priznavanja inovativnega pristopa, je Društvo za boj proti raku Štajerske – Maribor oziroma avtorji »Umetniško-terapevtskih delavnic« izdelave emajliranega nakita v letošnjem letu prejelo »bronasto priznanje« za najboljše inovacije podravske regije 2017. Vljudno vabimo vse zainteresirane, ki bi se želeli udeležiti delavnic, ki bo organizirana v mesecu decembru v dveh terminih: 14. in 15. decembra 2017, da pošljejo svojo prijavo na elektronski naslov: n.grandovec@gmail.com ali po pošti na naslov Društva za boj proti raku Štajerske Maribor, Partizanska cesta 12, 2000 Maribor. Zaradi omejenega števila udeležencev delavnic bodo upošteevane prijave glede na datum prispetja. Rok za prijavo je do 1. decembra, delavnice so brezplačne.

»Umetniško-terapevtske delavnice« izdelave emajliranega nakita udeležencem pomagajo pri boljšem razumevanju lastnih težav, spoznanju, da s takimi težavami niso sami ali edini, ter pri preizkušanju novih strategij njihovega reševanja. Zaradi vsega navedenega, predvsem pa zaradi priznavanja inovativnega pristopa, je Društvo za boj proti raku Štajerske – Maribor oziroma avtorji »Umetniško-terapevtskih delavnic« izdelave emajliranega nakita v letošnjem letu prejelo »bronasto priznanje« za najboljše inovacije podravske regije 2017. Vljudno vabimo vse zainteresirane, ki bi se želeli udeležiti delavnic, ki bo organizirana v mesecu decembru v dveh terminih: 14. in 15. decembra 2017, da pošljejo svojo prijavo na elektronski naslov: n.grandovec@gmail.com ali po pošti na naslov Društva za boj proti raku Štajerske Maribor, Partizanska cesta 12, 2000 Maribor. Zaradi omejenega števila udeležencev delavnic bodo upošteevane prijave glede na datum prispetja. Rok za prijavo je do 1. decembra, delavnice so brezplačne.

← Borut Ambrožič   → Nataša Grandovec

Udeleženke Umetniško-terapevtskih delavnic z mentorico, diplomirano oblikovalko nakita Natašo Grandovec.

Preprečevanje delovnih sporov

Brezplačna delavnica inšpektorata za delo: zagotavljanje dostojnega dela zaposlenih

Inšpektorat RS za delo je organiziral brezplačno delavnico na temo zagotavljanja dostojnega dela zaposlenih, predvsem zdravega in varnega delovnega okolja z namenom preprečevanja delovnih sporov.

Inšpektorat RS za delo (IRSD) je v februarju 2017 začel z izvajanjem šestletnega projekta z namenom okrepitve svetovalne in preventivne vloge IRSD. Cilj projekta je med drugim tudi ozavestiti delodajalce o zagotavljanju dostojnih pogojev za varno in zdravo delovno okolje z namenom preprečevanja delovnih sporov. V ta namen organizirajo brezplačne delavnice za delodajalce, kjer se lahko seznanijo z dejanskimi obveznostmi na tem področju.

Na delavnici je predstavljeno konkretno reševanje konfliktov na delovnih mestih, mirno razreševanje sporov, kako sodelovati pri pripravi izjave o varnosti z oceno tveganja, obveznost zdravstvenih delavcev. Delavnice se je udeležilo 42 udeležencev, predavala sta mag. Mladen Markota in Roman Lubec.

← Vanja Jus

Življenje, običaji in kulinarika

V zakulisju dogajanja so v Botaničnem vrtu Univerze v Mariboru letos uspešno vzgojili skoraj 60 vrst starih sort poljščin, ki so obogatile našo gensko banko. V sklopu projekta PaleoDiversi Styria želimo poleg starih sort poljščin predstaviti tudi divjerastoče samonikle vrste rastlin, s katerimi so živeli ljudje pred uvozom rastlin iz Novega sveta. Tako poljščine kot tudi samonikle rastlinske vrste so obiskovalcem Botaničnega vrta predstavili v novi zasaditvi, imenovani Paleovrt.

Njihovo uporabnost in utrinke iz življenja v preteklosti pa so predstavili na kulinarčno, etnološko in arheološko obarvani prireditvi, ki je potekala v Botaničnem vrtu v soboto, 14. oktobra 2017.

← Vanja Jus

OBČINA HOČE-SLIVNICA
občina v moči

UNIVERZA V MARIBORU

POHORSKA TRŽNICA

vsako soboto
od 9.00 do 12.00
pred Botaničnim vrtom
Univerze v Mariboru
- Pivola 90a, 2311 Hoče -

www.hoce-slivnica.si

Razstavljena žita iz Paleo obdobja.

Ganjeni ob poslušanju pesmi

Krajevni praznik v Rogozi so s svojimi vižami obogatili ljudske pevke iz Hoč

»Naša vas te dni praznuje svoj krajevni praznik. V ta namen so se zvrstile razne prireditve ...« Tako sta mlajša člana gledališke skupine, Adrijana in Matevž, pričela svoj nagovor na proslavi, posvečeni Krajevnomu prazniku v Rogozi. Kljub počitnicam so nastopajoči pridno hodili na vaje in s pravim zanosom napravili kulturni program zanimiv in privlačen.

Program so s svojimi vižami obogatili ljudske pevke iz Hoč. Njihove preproste pesmi, na trenutke hudomušne, pa zopet manj vesele, so nam pobožale dušo in napolnile srce z radostjo. Pele so z nekim posebnim žarom in ob poslušanju smo bili vidno ganjeni. Zakaj? Saj se je v nas prikradla nostalgija. S pesmijo "Kje so tisti lepi, stari zlati časi, ko so fantje še prepevali na vasi?" so nam v spomin priklicale tiste stare čase (starejšim krajanom).

V počastitev krajevnega praznika so upokojenke pripravile razstavo ročnih del. V izdelkih se zrcali njihov trud in želja po ustvarjanju. Ko si stopil v razstavni prostor, si zaznal, da se preteklost in sedanost prepletata in podajata roko. Lepi prtički s pridihom nečesa davnega in sodobne jopice pa čudovite vrtnice ... Vse to je dalo popolno podobo razstavnemu prostoru. Povedale so, da jih to delo neizmerno osrečuje, kar se zrcali v njihovih izdelkih. Končani izdelek jih okrona s ponosom, pohvala pa jih razveseli in trud je poplačan.

Nikakor ne smem pozabiti omeniti odbojkarjev. Tiste dni, ko so plapolale zastave in je Rogoza slavila svoj praznik, so se v odbojki, v športnem parku pomirila štiri upokojenska društva: Hoče, Slivnica, Fram in Rogoza. In zmaga je pripadala Hočanom. Ti vrlji seniorji so premagali vse nasprotnike, odlično zabijali žogo čez mrežo in tako ohranili sloves Hočanov.

Saj vemo, da so Hoče zibelka tega športa in rezultat je bil kot na dlani. Bravo, Hočani!

Tekmovanj v tem času pa še ni bilo konec. 22. avgusta je bilo v Rogozi tekmovanje v kegljanju, natančneje, tekmovalo je osem ekip iz sosednjih upokojenskih društev, in sicer tistih društev, ki mejijo na našo KS. Pomerili so se v kegljanju s kroglo na vrhovi. Vzdušje je bilo odlično, posameznikom je kljub letom privrel na dan tekmovalni duh in bili si neumorni. Vse poražence pa je tolažila misel: Pomembno je tekrovati, ne zmagati. Toliko o našem praznovanju.

Da je kegljaška sekcija DU Rogoza res neumorna, je dokaz, da sta se tako moška kot ženska ekipa 21. septembra udeležili državnega prvenstva v Prepoljah. Pohvale vredno je, da je ženska ekipa osvojila zaslužen 2. mesto. Najboljša v ženski ekipi je bila ga. Cvetka Peršak. Vse čestitke, Cvetka! Moški so bili manj uspešni, zasedli so 5. mesto, kar pa tudi ni zanemarljivo.

Naše društvo upokojencev je 29. septembra organiziralo tekmovanje v kegljanju, natančneje, s kroglo na vrhovi. Tekmovanje je bilo organizirano za Podravske zvezde DU Maribor v počastitev dneva starejših 1. oktobra. Udeležilo se ga je 17 društev. Čestitke gredo naši moški ekipi B, saj so osvojili 2. mesto in tako se je zbirka pokalov obogatila še za enega, medalje pa obogatila osebne zbirke. Da pa še bera ni končana, je treba povedati, da je kot posameznik bil najboljši Janez Korošec, ki je prejel zlato medaljo. To pa res ni mačji kašelj. Bravo, naši! Bravo, Janez!

← Milojka Ozmec

V ospredju mlada povezovalca Adrijana in Matevž z nastopajočimi mladimi, v ozadju sedijo ljudske pevke Katoliškega društva dr. A. Murka iz Hoč.

Nova pridobitev Občine Hoče-Slivnica

V Športnem parku Rogoza je v zaključni fazi postavitve šotora, v katerem bodo dve nogometni igrišči (mali nogomet) in igrišče za badminton. V objektu, kjer imajo prednost za izvajanje aktivnosti občinska društva, bo tudi lepo urejen gostinski lokal. Obstaja možnost rezervacije termina. Cena termina je 70 evrov. Termin obsega dve šolski uri. Rezervacije in informacije na telefonsko številko 041 493 335.

V ospredju mlada povezovalca Adrijana in Matevž z nastopajočimi mladimi, v ozadju sedijo ljudske pevke Katoliškega društva dr. A. Murka iz Hoč.

Čarovniški dan v Slivnici

Letošnji slivniški popoldne bo 28. oktobra ob 15. uri

Koledar je pač tisti, ki nas opozarja, kako nam čas beži, vendar to še ni najhuje. Misel postane huda, ko se zave-mo, da nam leta polzijo skozi prste kot umazani tujki pri pranju rok. Da pa bi bilo vsakdanje življenje pestrejše, za spremembo poskrbimo tudi razna društva v naši občini. Društvo upokojencev Slivnica, Nogometno društvo Slivnica, Čebelarsko društvo Slivnica, KS Slivnica, Združenje rezbarjev-modelarjev lesa Slovenije v sodelovanju z Občino Hoče-Slivnica pripravljamo letos že 3. tradicionalni popoldan z imenom »Noč čarovnic«. Prireditve bo **28. oktobra 2017 s pričetkom ob 15. uri**. Do sedaj sta obe prireditvi dobro uspeli, pokazatelj tega je dober obisk in vprašanje krajanov po naslednji prireditvi. Še več – na prireditvi so sodelovali tudi KUD Milke Zorec, Turistični društvi Hoče in Hotinja vas in društvo Mušnica iz Rogoze. Posebna zanimivost so branjevke, ki nam že dve leti nam popestrijo prireditve. Organizatorji pričakujemo, da se bodo vsa ta društva ponovno odzvala, še več, želimo si s to prireditvijo še bolj povezati krajan naše občine, kar pomeni – dobrodošli vsi v Slivnici. Zanimiv je pogled na lepe in grde čarovnice. Organizatorji si prizadevajo, da z začetnim programom zadovoljijo predvsem najmlajše obiskovalce. Poskrbljeno bo prav tako za glasbo, jedajo in pijačo po zmernih cenah. Starejše gospe in starejši gospodje, ste dobro prebrali prva dva stavka? Torej brez pomisleka, se vidimo z vnuki, hčerkami in sinovi v Slivnici.

← Srečko Ornik

Ureditev potoka na Bohovi

Zgornji del potoka je bil doslej zanemarjen in zaraščen z invazivno rastlino

Značilnost Bohove je med drugim tudi potok, ki teče sredi vasi. Levi in desni breg pa ga obdajata dve cesti. Potok je silidno vzdrževan in je lahko v ponos vasi. Nikakor pa se to ne more reči za del potoka od mostu stare magistralke proti Pohorju. Tam se nahajata tudi pot in brv za dohod do podhoda pod glavno cesto. Vsa ta leta je bil ta del potoka zanemarjen in zaraščen z invazivno rastlino japonski resnik, ki se zelo hitro širi. Do sedaj so bile vse prošnje na odgovorne službe zaman – s takšnimi ali drugačnimi razlagami oziroma izgovori. No, tokrat pa je bilo drugače. Presenetili so nas delavci Vodnogospodarskega podjetja Drava Ptuj, ki so kar ročno pokosili rastline, zraven tega pa še očistili okoliško grmičevje.

Kdo je 'kriv', da so se lotili tega dela, ne bomo ugotavljali, pomembno je, da so začeli urejati in pokazali, da se da napraviti tudi brez mehanizacije. Akcija je vredna vse pohvale! Sedaj pa je naloga naše skupnosti, da se nabrežina potoka pravočasno in sproti ureja.

← Drago Ornik

ZDRUŽENJE REZBARJEV
MODELARJEV LESA SLOVENIJE
V SODELOVANJU S KRAJEVNO SKUPNOSTJO
SLIVNICA IN OBČINO HOČE – SLIVNICA VABI NA

**NOČ ČAROVNIC
V SLIVNICI**

V SOBOTO 28. 10. 2017
OB 16. URI
NA ŠOLSKEM IGRIŠČU
V SLIVNICI

16:00 ZBOR ČAROVNIC
16:30 PRIČETEK ČAROVNIŠKEGA
RAJANJA S
SAM SEBASTIJANOM

Na prireditvi bomo pekli kostanje, kuhali golaž, poskrbeli za ponudbo kuhanega vina, čaja, palačink, otroške poslikave obrazov, ogledali si bomo otroško predstavo in čarovnije mednarodno priznanega čarodeja SAM SEBASTIJANA, na ogled bomo postavili čarovnice in izrežane buče.

Ob koncu prireditve pa bomo veselo zaplesali ob glasbi.

Valjejeni!

Akcija, ki so se je razveselili vsi, ki jim je mar za urejenost okolja.

Kanalizacija do konca decembra

Konec septembra so se pričela dela prve faze izgradnje fekalnega kanala v delu Ceste v Skoke. Predvidena je gradnja dobrih 410 metrov fekalnega kanala od križišča Rogoške ceste, Ceste ob ribniku in Ceste v Skoke do hišne številke Cesta v Skoke 20. Dela izvaja družba Kokol in Kokol, d. o. o., iz Miklavža, ki je bil najugodnejši ponudnik v okviru izvedenega javnega naročila. Dela bodo predvidoma zaključena do sredine decembra letošnjega leta. V okviru te investicije je družba Telemach izkazala interes, da ob izgradnji fekalnega kanala položi tudi svojo telekomunikacijsko infrastrukturo.

➡ Maja Krajnc

Izvršena rušitev obstoječega asfalta in zakoličena trasa obstoječega vodovoda.

Novo krožišče v Slivnici

Predvidoma v oktobru se bo pričela izgradnja križišča oziroma krožišča v Slivnici, in sicer na križišču Polanske, Mariborske ceste in ulice K cerkvi. Dela bo izvajal na razpisu najugodnejši ponudnik Komunala Slovenske Gorice, d. o. o., iz Lenarta. Izgradnja križišča bo delno sofinancirana s strani Ministrstva za infrastrukturo. Rok za izvedbo je 180 dni od uvedbe izvajalca v posel. Predvidena je izgradnja vodovoda, javne razsvetljave, prepusta ter samega krožišča.

➡ Maja Krajnc

Ureditvena situacija rondoja.

Vozimo počasneje in previdno

Tik pred začetkom novega šolskega leta je na glavni cesti ob trgovini in pošti v Hočah potekala preventivna aktivnost Avto-moto društva Pohorje v sodelovanju z Avto-moto zvezo Slovenije. Pobudnik akcije Konrad Vrhovšek, predsednik Avto-moto društva Pohorje, je opozoril, da je namen akcije osveščanje voznikov za skrb in varnost v prometu otrok in šolarjev. Kot smo se lahko prepričali tudi sami, je neupoštevanje prometnih predpisov in prehitra vožnja skozi naselje v Hočah pereč problem. Med akcijo, kjer so bili prisotni skupina otrok, policista, maskoti AMZS-ja, župan in snemalna ekipa, veliko voznikov ni upoštevalo prometnih navodil, skupini otrok pred prehodom za pešce ni ustavilo in so celo z nezmanjšano hitrostjo nadaljevali svojo pot. Zato poziv vsem voznikom: bodimo strpni in previdni vozniki in poskrbimo, da bodo naši otroci v prometu varni.

➡ Simona Ornik

Udeleženci akcije z maskoto AMZS.

»Bodi Slovencu v ponos«

Predstavitve knjige o dr. Franju Rosinu, ki jo je napisal Matjaž Brojan

Predstavitve knjige, ki jo je izdala je Zveza društev generala Maistra se je odvila v ponedeljek, 18. 9. 2017, v Kulturnem domu Hoče. Knjigo je predstavil avtor, novinar in publicist Matjaž Brojan. Tema je bila izredno zanimiva in debata je potekala na visokem nivoju, saj je prireditve povezoval gospod Tone Petelinšek. Na prireditvi je sodeloval tudi Aleš Arih, predsednik društva generala Maistra. Med debato smo lahko izluščili pomembne poudarke: »V teh časih, stoletje in nekaj več po teh zapisanih besedah, da smo lahko ponosni, da smo Slovenci, se tega vsekakor premalo zavedamo; predvsem tedaj, ko bi morali spoštovati velike ljudi naše preteklosti. Eden od teh velikanov je bil tudi dr. Franjo Rosina, dolgoletni mariborski odvetnik, ki je s svojimi plemenitimi dejanji neuničljive slovenske zavesti zaznamoval svoj čas in svojo prisotnost med štajerskimi ljudmi.«

Izvedeli smo, da je bil dr. Franjo Rosina velik Slovenec, prijatelj in zaupnik drugega velikega Slovenca – generala Rudolfa Maistra, ki ga je v potrebah tudi gmotno podpiral in mu pomagal. Bil je ob njem, ko je bilo treba Maribor obvarovati pred nasilnim nemštvom, bil je ob njem v odločujočih trenutkih leta 1918, ko se je odločala ne le usoda štajerske prestolnice, pač pa tudi celotne severovzhodne Slovenije.

Knjiga o velikem Slovencu, ki je storil toliko dobrega za Maribor in okolico (v vasi Morje je imel svoj vikend, rekli so mu tuskulum), se je vseh prisotnih dotaknila. Obenem pa smo domov odšli polni vtisov o času dr. Franja Rosina. Knjiga kar kliče, da jo vzamemo v roke.

➡ Vanja Jus

S praporom tudi v Portorožu

Društvo borcev za ohranjanje vrednot NOB Hoče je dejavno skozi celo leto. Tako so aktivnosti potekale v aprilu, kjer smo organizirali avtobus za vse naše člane in simpatizerje, da smo lahko sodelovali na pohodu miru in prijateljstva (Šarhov pohod) na Osankarici. Bilo je prijetno druženje, sodelovali pa smo tudi z našim društvenim praporom. V maju je vodstvo društva bilo na strokovni ekskurziji v partizanski bolnici Franja. Vsekakor pa nam je v čast, da smo prisotni s praporom tudi v Portorožu na srečanju internirank, ob obletnici požiga Mariborske koč v septem-

bru pa je zraven prapora in naših članov bil tudi slavnostni govornik oziroma govornica podžupanja in naša članica Anita Arzenšek. Za vse naše člane in simpatizerje pa društvo pripravlja tudi še eno ekskurzijo, to je ogled Vojškega muzeja prve svetovne vojne v Vipavi ter bojišča soške fronte na Sabotinu.

➡ Drago Ornik

Promocijski film in še marsikaj drugega

Za nami je povprečno čebelarstvo leto, ki ga bomo (spet) pomnili po pomladanski pozebi, ki je v celoti odnesla akacijevu pašo, in po slabi cvetlični paši. Večja je bila bera na gozdni in kostanjevi paši. Ko se leto počasi in vendar nezadržno bliža h koncu, smo z doseženim v društvu zelo zadovoljni. Naš podmladek je na državnem tekmovanju mladih čebelarjev dosegel lep uspeh, za nami je vsakoletni dan odprtih vrat, slikarska kolonija in dve razstavi slikarskih del, ena ob občinskem prazniku Občine Rače-Fram, druga ob občinskem prazniku Občine Hoče-Slivnica.

Uspelo nam je nabaviti opremo za določanje vsebnosti vode v medu in merjenje njegove električne prevodnosti; v letošnji sezoni jo že s pridom izkoriščamo. Na kontejnerju smo s čebelami naselili novih šest nakladnih panjev. Meseca maja smo se odpravili na strokovno ekscuzijo na Koroško. V Mežici smo obiskali inovatorja, ki je izdelal zunanji smukalnik cvetnega prahu. Od tod nas je pot vodila v Šmihel pri Pliberku, kjer sta nas sprejela dva tamkajšnja slovenska čebelarja in nam predstavila njihov t. i. šmihelski način vzrejanja matic.

Septembrska ekscuzija nas je vodila na Kras. V deželi terana in Kraškega medu z zaščiteno označbo porekla so nam pri družinskem čebelarstvu Petelin v Pliskovici pri Dutovljah, kjer čebelarijo s približno 400 čebeljimi družinami, prikazali njihov sistem prevoznega čebelarstva in njihov način vzgoje matic v plemenilčkih, ki so jih razvili sami za svoje potrebe. Obisk Krasa ne bi bil popoln, če si ne bi ogledali še Štanjela na Komenskem krasu. Srednjeveškemu naselju na vzpetini, ki je bilo v celoti obdano z mestnim obzidjem, je med obema vojnama dal poseben pečat Plečnikov učenec arhitekt Maks Fabiani, ki se je lotil temeljite prenove naselja. V Štanjelu nas je sprejel domačin, čebelar Jože Švagelj, ki nas je popeljal skozi Ferrarijev vrt do novozgrajene replike Fabianijevega čebelnjaka, ki so ga predali namenu konec maja letos in je že naseljen s čebelami. Predstavlja pa lep primer, kako se lahko čebelarstvo nevsiljivo vključuje v turistično ponudbo posamezne destinacije. Redka so društva, ki se lahko pohvalijo s svojim promocijskim filmom, še redkejša med njimi so čebelarska društva. Da pa bi svoj promocijski film imelo čebelarsko društvo, ki šteje le nekaj let, pa je skoraj nemogoče. In ravno ta »skoraj nemogoče« je luč sveta ugledal v našem društvu. Prvi odzivi članov društva, ko so si ogledali film, so bili:

- »Lepo, všečno. Super.«
- »Čudovit film. Krasna predstavitev našega društva.«
- »Zelo strokovno, poučno in lepo posneto. Kratko in jedrnato.«
- »Odličen izdelek, čestitke!«
- »Fino, unikatno, redko. Pohvale vredno. Hvala za trud, danes, ko je večini malo več od nujnega že odveč.«

Pozitivni odzivi in čestitke so prihajali tudi iz drugih čebelarskih logov. Promocijski film je v dveh in pol minutah strnil nekajletno trdo in zavzeto, na trenutke trmasto, predvsem pa vztrajno delo čebelarjev in seveda čebelarj.

Ampak ni kratki film tisti, po čemer se slivniški čebelarji razlikujemo od drugih. Najbolj očitna razlika, ki nas loči od ostalih čebelarskih društev, so naše članice. Kar šest jih je od skupno 26 rednih članov. In vsaka izmed njih ima v društvu naloge, ki jih vestno, zavzeto, predvsem pa uspešno opravlja. Tako je skrb za redne mesečne nasvete o tehnologiji čebelarjenja in zagotavljanju zdravstvenega varstva čebel zaupana prav ženski. Nikakor pa ne smemo pozabiti žena čebelarjev, ki sicer niso redne članice, je pa njihova pomoč v društvu in društvenih aktivnostih zlata vredna. Zato na tem mestu ne bo odveč, da se jim zahvalim v imenu vseh moških članov društva. Čebelarsko društvo Slivnica brez njih ne bilo tako uspešno, kot je.

← Mihael Močnik   📁 Osebni arhiv

Rojen samo v nekaj dneh

Film je nastal v samo nekaj dneh od prve ideje do dokončne montaže. V malo manj kot dveh minutah in pol je prikazanih 58 scen, posnetih na 9 lokacijah, vse pa so povezane z našim društvom, njegovimi člani in čebelnjaki. Izvedena sta bila dva polovična snemalna dneva po štiri ure, 196 posnetih kadrov, od teh je uporabljenih 59 kadrov, 88 min posnetega materiala, skupni delovni čas 26 ur. Film je dosegljiv na spletni povezavi <https://vimeo.com/229576872> oziroma na spletni strani Čebelarskega društva Slivnica na naslovu www.cd-slivnica.si.

Septembrske ekscuzije se je udeležilo lepo število čebelarjev in spremljevalcev.

Lepota in žive barve čebeljih panjev privabljajo čebele.

Tenis se igra v Hočah že 30 let

Veliko od današnje infrastrukture je bilo zgrajeno z delovnimi akcijami in udarniškim delom

V zadnji četrtini prejšnjega stoletja se je v Sloveniji priljubljenost igranja tenisa močno razširila. Ta šport so do takrat gojili le intelektualci in ljudje z višjim standardom, saj so bili lese- ni loparji, naravne strune in teniške žogice sorazmerno drage. S proizvodnjo kovinskih loparjev je proizvodnja le-teh močno narasla, posledično pa je padla tudi njihova cena. Seveda je tehnologija teniških loparjev še napredovala (okvirji in strune iz sintetičnih materialov ...), tako da je bila teniška oprema še cenejša in dostopna širšemu krogu. Kljub temu da se je število teniških igrišč v Mariboru iz leta v leta večalo, je le-teh primanjkovalo.

Nekaj navdušenih tenisačev iz Hoč se je odločilo, da zgradijo teniška igrišča tudi v Hočah. V jeseni leta 1986 so pri TVD Partizan Hoče ustanovili odbor za izgradnjo teniških igrišč. Odbor so sestavljali: predsednik Franc Sinič, tajnik Franci Ramšak, blagajnik Štefka Primec in člani Lado Frelih, Marjan Čander, Ivan Trobej, Jože Merkuš, Manja Kolarič, Rudi Uranjek, Jani Žuran, Milan Primec, Branko Golob, Ivan Trobej, Ludvik Lobnik, Albin Greif, Milan Mitrašinovič in Peter Greif. S pripravi in gradnjo so začeli takoj. In tako so leta 1987, 90 let po prvem teniškem igrišču v Sloveniji (prvo teniško igrišče je dal izgraditi leta 1897 Ivan Tavčar na Visokem v Poljanski dolini), tri teniška igrišča dobile tudi Hoče.

Kar kmalu so člani teniške sekcije pri DVT Partizan Hoče ugotovili, da so tri igrišča za Hoče premalo, zato so leta 1988 začeli z gradnjo dodatnih treh igrišč, isto leto so tudi odkupili od sklada stavbnih zemljišč zemljišče, na katerem stoji danes teniški dom. Dodatna tri igrišča so bila zgrajena leta 1988, naslednje leto pa teniški dom.

No, takrat so to bili drugi časi in brez pomoči lokalnih in tudi nekaterih mariborskih podjetij ter zagnanosti posameznikov tega ne bi bilo mogoče narediti. Za izgradnjo doma so zaslužni tudi pohorski kmetje, saj so darovali nekaj smrek, ki so jih prostovoljci pod vodstvom Lada Freliha in Albina Greifa razžagali na Bergauerjevi žagi, preko zime posušili in nato porabili pri gradnji teniškega doma. Lepo je bilo videti, kako mladi in starejši občani sodelujejo. Delovnih akcij ali udarniškega dela se je v tistem času udeleževalo preko 50 ljudi.

Prostovoljnega dela je bilo veliko, posebej še v začetnih delovnih akcijah.

Svečana otvoritev igrišč, ki se je udeležilo preko 300 ljudi, je bila v nedeljo, 27. 6. 1987. Dan pred otvoritvijo je bil odigran prvi turnir, na katerem je bilo prijavljenih 40 tenisačev. Isto leto je začela delovati tudi teniška šola. Leta 1992 se je teniška sekcija pri TVD Partizan Hoče preoblikovala v Teniški klub Hoče.

Po prvih letih navdušenja za tenis, v začetku je imel klub preko 300 članov, se je vnema za tenis zmanjšala. Število članov je trenutno preko 100 in iz leta v leto raste.

Z izgradnjo novih naselij v Hočah se je število prebivalstva povečalo in se še večja. Z naselitvijo mladih družin se zanimanje za tenis ponovno večja. To opazamo predvsem v teniški šoli, saj je število tečajnikov vsako leto večje. Trenutno je v teniško šolo vpisanih 42 tečajnikov.

V klubu smo ponosni na balon, ki nam omogoča igranje preko celega leta. Balon je eden najstarejših v Sloveniji in po mnenju dobavitelja (Duol) zelo dobro vzdrževan. Njegova življenjska doba je že potekla, zato razmišljamo o nakupu novega, večjega, ki bi pokrival tri igrišča, saj je povpraševanje, predvsem v udarnih urah večje, kot so naše zmogljivosti.

Naši seniorji se dobro borijo v drugi državni ligi vzhod. Letos so za prvo mesto premagali favorizirani mariborski Branik. V play-offu so izgubili s TK Kamnik, ki se je kasneje uvrstil v prvo državno ligo.

Pri organizaciji turnirjev pa nimamo prave sreče, saj marsikateri turnir od načrtovanih zaradi vremena odpade. Vsako leto načrtujemo naslednje turnirje: turnir dvojic, klubski turnir v singlu in Frelihov memorial (žrebane dvojice).

Vsa leta v klub radi prihajajo ne samo občani Hoč, ampak tudi prebivalci okoliških občin. Kot do sedaj se bomo tudi v bodoče trudili, da bo vsem obiskovalcem naših športnih terenov med nami lepo in prijetno.

← Radovan Cotič   📁 Iz arhiva društva

Društveni dom je pod svoje okrilje sprejel že nove generacije tenisačev.

Formiske prvič z uradno predstavitvijo

Sezono v prvoligaški konkurenci so odprle v domači dvorani v Hočah proti lanskoletnim prvakinjam Novi KBM Branik

Velik večer za odbojarski klub Formula Formis je bil 6. oktober 2017. Prvič smo sezono začeli na tak način, da smo na posebnem dogodku predstavili naše igralkе vseh selekcij in strokovnjake, ki skrbijo za njihov športni razvoj. Dogodek je bil še bolj prijeten, saj so ga z odlično glasbo popestrili mladi rock glasbeniki iz skupine Impulse, ki so s svojo odločitvijo, da koncert posvetijo našemu odbojarskemu klubu, podprli šport, podprli zdrav način življenja in podprli aktivno preživljanje časa mladine. Hvala, Impulse!

Podpora okolja, tako v Občini Hoče-Slivnica kot v Občini Miklavž na Dravskem polju, je zgledna, zato so tudi pogoji za delo vseh selekcij dobri. Seveda pa so dobri rezultati odraz truda in dela mnogih, ki svoj prosti čas namenjajo klubu in njegovemu nemotenemu delovanju. So tudi odraz podpore sponzorjev in donatorjev in naš dogodek smo izkoristili tudi za to, da smo se vsem javno zahvalili.

Naj naše ekipe, trenerje in cilje za novo sezono predstavimo tudi vam, dragi obiskovalci tekem, bralci Utrinkov.

Ekipe mini odbojke – Boštjan Glodež

Kljub temu da so najmlajše, jih zanimajo samo najvišje uvrstitve. Ekipe Formis mini je v zadnjem desetletju postala ena najboljših ekip v mini odbojki v Sloveniji. V državnem prvenstvu v mini odbojki, kjer vsako leto nastopa okrog 45 ekip, so se 10-krat uvrstile na polfinalni turnir, od tega 6-krat na finalni turnir oz. med 4 najboljših ekipe ter osvojile 3 naslove državnih prvakinj ter eno 2. mesto. Tudi letos ciljajo vsaj do polfinalnega turnirja oz. med 8 najboljših ekip v svoji kategoriji.

Mala odbojka 1 – Patricija Rebernak Klinc

Ekipe Male odbojke 1 šteje 24 deklet, ki predstavljajo odlično odbojarski potencial kluba Formis tudi v kasnejših selekcijah. Glavni cilj treningov je nenehni napredek v igri, za sezono 2017/2018 pa se nadejajo uvrstitve med najboljših 5 v državnem prvenstvu.

Mala odbojka 2 – Boštjan Glodež

Ekipo sestavljajo lanske minice, ki so v državnem prvenstvu v mini odbojki osvojile 4. mesto. Glede na dejstvo, da bodo še eno leto igrale malo odbojko, je cilj v letošnji sezoni, da odigrajo čim več tekem ter si tako pridobijo čim več izkušenj za naslednjo sezono, ko se bodo spet borile za najvišja mesta v državnem prvenstvu v mali odbojki.

Starejše deklice 1 in kadetinke 2 – Drago Blažič

Ekipe starejše deklice Formis 1 in kadetinke Formis 2 štejeta skupaj 16 igralk, ki večinoma nastopajo v obeh ligah. Dekleta so stara 13 ali 14 let in imajo v lanski sezoni za seboj odlične rezultate, lanske starejše deklice so zasedle 19 mesto med 66 ekipami, lanske članice Formis Mala pa so bile državne podprvakinje v konkurenci 70 ekip. Cilja za letošnjo sezono sta dva: da igralkе osvojijo vse elemente odbojarske igre v čim večji meri ter da se uvrstijo čim višje v državnem prvenstvu.

Starejše deklice 2 – Darko Planinšič

Lani je večina deklet iz selekcije starejše deklice 2 igrala še malo odbojko, 5 deklic pa se z odbojko šele spoznava. Cilj je naučiti se sistema igranja velike odbojke in seveda z borbeno in disciplinirano igro osvojiti kakšno zmago.

Kadetinke 1 – Martina Živko

Selekcijo kadetinj predstavljajo igralkе OK Formula Formis III, ki so združile moči s starejšimi deklicami Formula Formis. Skupaj 18 igralk, ki se bodo borile za izboljšanje lanskega 11. mesta med kadetskimi reprezentancami Slovenije.

Mladinke – Matevž Kamnik

V mladinski konkurenci tekmujejo dekleta, ki so zbrana iz različnih selekcij Formisa, in sicer starejše deklice 2, kadetinke 2, članice 3. lige in članice 1. lige. Za te tekme se pripravljajo pod vodstvom prvega trenerja našega kluba Matevža Kamnika.

Članice – 3. liga – Martina Živko

Trenutno je v ekipi OK Formula Formis III 23 igralk (kadetinj, mladink in članic), ki marljivo trenirajo in tekmujejo v tretji članski državni ligi vzhod. Sezono 2016/17 je ekipa zaključila na 5. mestu. V letošnji sezoni bi rade ponovile uspeh preteklega sezone, po tihem pa posegle še kakšno mesto višje.

Članice – 1. liga – Matevž Kamnik

V novi sezoni 1. DOL bodo naše članice skupaj s strokovnim štabom vso energijo usmerile v preseganje dosedanjih rezultatov. Naporni treningi, inovativni pristopi in prijateljsko vzdušje med igralkami predstavljajo odlično pogoj za vsečeno igro in vrhunske rezultate.

Vljudno vabljeni, da naše igralkе bodrite na domačih tekmah v VŠD Hoče, saj je podpora s tribun dobrodošla pomoč in nagrada za trud. Razporedi tekem so objavljeni na spletni strani www.okformis.si.

➡ Mojca Lubanjšek Pehant

NOV TRENER IN POMOČNIK

V sezoni 2017/18 bodo za 1. člansko ekipo Formula Formis zaigrale: podajalki: Ana Pehneč (kapetanka), Špela Bukovec; sprejemalke: Valentina Vrbanc, Žana Zdovc Sporer, Nina Kotnik, Pia Pravdič; korektorki: Darja Eržen, Anja Ertl; blokerke: Hanna Tupikina, Teja Bavdaž, Ana Štern; libero: Ana Sešel, Lina Pajnik.

V novi sezoni bodo naša dekleta zaigrala pod taktirko mladega in strokovno izjemno podkovane trenerja, ki je še pred kratkim igral za slovensko odbojarsko reprezentanco, njegova kariera pa je močno preseгла okvirje Slovenije. To je Matevž Kamnik iz Miklavža. Z Matevžem je v klub prišel tudi pomočnik trenerja in fizioterapevt Žiga Kos.

Deklice ekipe Formis Mini, ene najboljših slovenskih ekip v mini odbojki v zadnjih letih, pridno trenirajo, saj si želijo tudi v letošnji sezoni čim bližje vrhu. (Foto: Boštjan Glodež)

Na rock koncertu skupine Impulse so se prvič uradno predstavile vse selekcije OK Formula Formis. Na fotografiji so starejše deklice 2.

Članice 1. DOL so sezono začele v domači dvorani v Hočah proti lanskoletnim prvakinjam in zmagovalkam pokala, Novi KBM Branik. Čeprav so si bile celo tekmo zelo blizu, so domačinke morale priznati premoč Mariborčankam. (Foto: Breda Štern)

Lažje osvajati kot braniti

Hoški odbojkarji navdušili z zmago v derbiju proti Mariboru, a takoj zatem doživeli hladen tuš

»Lažje je osvajati kot braniti,« je pred drugo sezono v prvi slovenski moški odbojgarski ligi dejal Aleš Andlovič, trener hoških odbojkarjev. Po lanskoletni sezoni, ko je moštvo zasedlo visoko četrto mesto, je bilo vsem jasno, da bo lanskoletni dosežek težko ponovljiv. »Priprave bi lahko ocenili kot uspešne. Začeli smo v domači dvorani, kjer imamo zares idealne pogoje za delo. Konec avgusta smo se za teden dni preselili v Bovec, kjer smo v hotelu Alp pilili pravi ekipni duh. Četudi v pripravljalnem obdobju nismo dosegali odmevnih rezultatov, pa smo verjeli, da bo vloženo delo poplačano,« je še dopolnil trener.

Težave s poškodbami v pripravljalnem obdobju so pustile svoj pečat na rezultatskem nivoju. Že sredi priprav je moral z zvišnim gležnja za nekaj tednov z igrišča sprejemalec Miha Šijanec, zatem se je enaka nezgoda pripetila še korektorju Branišlavu Radoviču. Ta je na domačem Brunčkovem memorialu, na katerem so Hočani osvojili tretje mesto, nerodno stopil in moral za dva tedna na prisilni dopust. Vrzel v igri hoške ekipe sta dostojno zapolnila Miha Planinšič in Rok Špindler. Začetek oktobra in prva prvenstvena tekma nove sezone sta se neusmiljeno bližala, a se je hoški »lazaret« v pravem trenutku spraznil. Velikih pričakovanj od gostovanja v Ljubljani pri serijskih prvakah, odbojkarjih ACH volleyja Hočani niso imeli. »Želeli smo čim dražje prodati svojo kožo. Mislim, da nam je to uspelo,« je po porazu z 1 : 3 v Tivoliju dejal kapetan ekipe Miha Planinšič. Nasploh prvi osvojeni niz proti udeležencem odbojgarske lige prvakov je vtilil novega upanja. Toda veliko časa za počitek ni bilo, saj je bil že v drugem krogu na sporedu veliki derbi – tekma proti nekoč velikemu bratu iz Maribora. Poseben dan za hoške odbojkarje, saj so se po lanskoletni zgodovinski sezoni kar trije odbojkarji preselili v mariborske vrste.

Zanimanje za derbi je bilo ogromno. Kar 600 gledalcev je do dobra napolnilo hoško večnamensko in odbojgarsko lepotic

ter ustvarilo predpogoje za slavje. Sprva je vse kazalo, da bodo Mariborčani osvojili hoško trdnjavo, saj so gladko dobili prvi niz. »Fantje so pregoreli v želji, da pokažejo, kar zanje,« je po tekmi slabšo igro na začetku tekme opravičeval trener domače ekipe Aleš Andlovič. Toda v nadaljevanju so se hoški odbojkarji vendarle razigrali. Z močnimi servisi in udarci ob mreži je prednjačil predvsem novi sprejemalec v vrstah Hočanov Jori Mantha. Ta je še kako dobro zapolnil vrzel, ki jo je zapustil lanskoletni sprejemalec Miomir Crnjanski.

Ko so se znebili treme, so svoj delež k uspehu Hočanov doprinesli tudi gledalci, ki so navdušeno spremljali zanimivo predstavo. »Vsi fantje so se odlično odrezali in ne gre izpostaviti nobenega posameznika, saj mora vsak opraviti svojo nalogo, da lahko ekipa zmagaja. V prvem nizu smo si preveč želeli zmagati in nismo igrali s hladno glavo, ampak samo z vročim srcem,« je še dodal Andlovič. Za Hočane je bila zmaga posebnega pomena, saj jo jim mnogi napovedovali težak boj za obstanek. »Cilj še vedno ostaja obstanek, a verjetno ni nikogar, ki si ne bi želel v modro skupino, kamor se uvrsti najboljših šest ekip rednega dela sezone,« pravi Miha Planinšič.

Le štiri dni po veličastni zmagi so Hočani na gostovanju v Tivoliju proti Črnučam, na papirju drugi ekipi ACH volleyja, doživeli hladen tuš. O borbi, kakršno so pokazali proti sosedom, ni bilo ne duha ne sluha. V ekipi ni bilo razpoloženega igralca, zato so se domov vračali brez točk v prtljagi. Sicer so imeli v četrtem nizu kar nekaj priložnosti, da bi rezultat izenačili na 2 : 2, a v odločilnih trenutkih niso bili dovolj zbrani. Časa za povešanje glav ni, saj Hočane čaka že to soboto, 28. oktobra, obračun s Krko. Tekma se bo v VŠD Hoče pričela ob 19. uri.

← Matej Savec

Mladinci v četrtfinalu

Uspešno pa so v sezono startale tudi mlajše kategorije Odbojgarskega kluba Hoče. Mladinci so igrali turnir osmine finala državnega mladinskega tekmovanja, ki je potekal na OŠ Mislinja. Prvo tekmo so Hočani igrali proti ekipi OK Fram. Tekmo so pričeli z dobro igro in z njo nadaljevali v obeh nizih. Nasprotnike so tako premagali z 2 : 0 (25 : 19, 25 : 13).

Drugo tekmo so Hočani igrali proti domačinu. Tekma je bila ves čas zelo napeta, saj sta obe ekipi igrali zelo borbeno. Na koncu nizov so bili uspešnejši domačini in so tako tekmo zmagali z 2 : 0 (25 : 23, 25 : 23). Hočani so se kot drugouvrščena ekipa na turnirju uvrstili v četrtfinale, kjer bodo v nedeljo, 29. oktobra, od 10. ure dalje v domači dvorani lovili vstopnico za polfinale.

Nova podajalca, sprejemalca in libero

Vodstvu kluba se je uspelo dogovoriti za podaljšanje sodelovanja z večino domačih igralcev, a vseeno je v letošnji ekipi OK Hoče pet novih obrazov: podajalca Urban Drvarič in Aljoša Šikanič, sprejemalca Jori Mantha in Jaša Kšela ter libero Matevž Ledinek.

Igralski kader OK Hoče v sezoni 2017/2018,
podajalca: Urban Drvarič, Aljoša Šikanič;
sprejemalci: Jori Mantha, Miha Planinšič, Miha Šijanec, Matjaž Lobnik, Jaša Kšela;
korektorja: Branišlav Radovič, Rok Špindler;
blokerji: Timotej Franc, Žan Berglez, Miha Cafuta;
libero: Matevž Ledinek.
Trener: Aleš Andlovič;
pomočnik trenerja: Drago Cveček;
statistik: Sebastjan Jazbec;
tehnični direktor: Matej Savec.

Na cilju pogled za bogove

Koncert mešanega pevskega zbora Kulturno-umetniškega društva Hoče v hotelu Delfin v Izoli

Že v tretje smo prejeli vabilo hotela Delfin v Izoli. Gre za četrtkove kulturne večere v hotelski avli. Z veseljem smo se odzvali s celovečernim koncertom.

V četrtek, 28. septembra zjutraj, smo z avtobusom krenili proti Primorski. Vreme v začetnem delu poti ni kazalo prijaznega obraza. Bolj kot smo se bližali cilju, bolj je sijalo sonce. Temu primerno je pa raslo razpoloženje v avtobusu. Na cilju se je odprl pogled za bogove. S soncem ožarjeno nebo, morje temnomodro, rahlo nakodrano. Tu in tam belo jadro, v zraku vonj po Mediteranu. Načrtovali smo bili obisk Solin, vendar nam je ogled, zaradi preobremenjenosti voznika, padel v vodo. Hitro smo našli nadomestilo. Z izolskim vlakcem Jurčkom smo se popeljali na Belvedere in ponovno občudovali košček naše obale. Sprehodili smo se in posedeli na terasi.

Ob 17. uri pa začetek priprav na nastop. Naša pevovodkinja Darinka se zdravi v bolnišnici, njeno mesto je prevzela Saša Aberšek-Košar. Dobro nam gre od rok. Odpeli smo celoten program pesmi, ki jih je pripravila za večerni nastop. Po večerji opazno rahlo naraščanje napetosti, pevke urejajo pričeske in make up, moški se prestavljajo iz kota v kot.

In že smo na odru. Prostor velik, akustičen, napolnjen s hotelskimi gosti. Izbor pesmi je pester: od slovenskih ljudskih, umetnih in pesmi s tuje glasbene literature. Za popestritev našega programa so poskrbeli samotarji s skečem in venčkom zabavljivih ljudskih pesmi. Ves program je bil dobro sprejet pri publiku, ki nas je nagradila s krepkim aplavzom. Vsi smo delo

Nastopajoči v hotelu Delfin so bili veseli hvaležnega odziva gostov.

dobro opravili, posebno pohvalo zasluži zborovodkinja Saša, saj je glede na številno občinstvo z odliko opravila ognjeni krst. Prijetno utrujeni, polni lepih vtisov smo posedli v avtobus in se odpeljali proti Hočam.

← Milka Primec   → Urška Pliberšek

Zborovsko petje v osmem desetletju

Revija pevskega zbora Občine Hoče-Slivnica pokazala, da radi prepevamo

Ob občinskem prazniku je čas, ko se občanom predstavijo tudi pevci, ki organizirano prepevajo v vrtcih, šolah in kulturnih društvih naše občine ter tako pokažejo svoje delo skozi vse leto. Pravijo, da Slovenci radi pojemo, da smo narod pevcev. Pojemo povsod in ob vsaki priložnosti. Kar tako za svojo dušo, v družbi za zabavo in seveda organizirano v zborih pod strokovnim vodstvom zborovodij. V Sloveniji je registriranih 3800 zborov in 64000 pevcev. Tudi naša občina ni izjema. Tradicija zborovskega petja v Hočah traja že več kot 70 let.

Kulturno-umetniško društvo Hoče je pod pokroviteljstvom občine Hoče-Slivnica organiziralo že tretjo Revijo pevskega zbora naše občine. V dvorani Kulturnega doma v Hočah so se predstavili pevci vseh starosti, od najmlajših do najstarejših ljubiteljev ubranega petja. Revijo so začeli najmlajši pevci. Otroci, zbrani v zborčku, so prikupni iz zabavni. Ob klavirski spremljavi in pod vodstvom vzgojiteljic so z zanosom zapeli otroci iz vrtca Hoče. Zborček iz vrtca Sonček iz Rogoze pa je vzgojiteljica spremljala na kitari. Prisotni v dvorani so najmlajše nagradili s krepkim aplavzom.

V šolskih pevskega zbora so glasovi otrok še vedno nežni, vendar že lepo ubrani. Otroški pevski zbor Osnovne šole Franca Lešnika Vuka iz Slivnice se je predstavil s programom treh pesmic. Letos aprila so jih posneli za zgoščenko razigranih, hudomušnih in prostodušnih pesmic, ki je priložena glasbeni

slikanici z naslovom Ura je na morje šla.

Da mladi radi pojejo, je dokazal Mladinski pevski zbor Osnovne šole Dušana Flisa iz Hoč, ki je zapel razigrano in veselo. In prav zato se nam ni treba bati za pevsko prihodnost.

Mešani pevski zbor iz Društva upokojencev Slivnica sestavljajo pevke in pevci, ki pojejo že od malega in jih pesem družijo še danes. Svoj nastop so izvedli zanesljivo in v zadovoljstvo prisotnih.

Nekaj posebnega so Ljudske pevke Katoliškega društva dr. Antona Murka, ki prepevajo stare ljudske pesmi z zgodbo v svojih priredbah.

Revijo je zaključil Mešani pevski zbor KUD Hoče, ki je tokrat nastopil brez svoje stalne zborovodkinje Darinke Teršek, ki je zbolela. S svojo korepetitorko so uspešno izvedli svoj nastop.

Vsem zborom je Občina Hoče-Slivnica podelila priznanje in zahvalo za sodelovanje na reviji. Revija pevskega zbora je za naše občine postala tradicionalna prireditev, na kateri se predstavijo mladi in stari, ki organizirano pojejo. Obiskovalci so doživeli lep glasbeni večer in z aplavzom pokazali spoštovanje do vseh nastopajočih in zborovskega petja nasploh. Zato ste vabljeni že naslednje leto, ne bo vam žal.

← Breda Germ

Za čisto in ohranjeno naravo

Lovska družina Hoče namerava še letos organizirati predavanje na hoški osnovni šoli ali vrtcu

Lovci Lovske družine (LD) Hoče smo tudi v letu 2017 zelo dejavni. Naše aktivnosti v okviru skrbi za divjad v lovišču potekajo skozi vse leto. Hkrati se temu pridužujejo tudi prizadevanja za čisto, urejeno ter predvsem ohranjeno naravo oz. življenjsko okolje. Lovci se sestajamo vsak prvi petek v mesecu na naši lovski koči. Na seji obravnavamo aktualno dogajanje preteklega meseca in plan aktivnosti za prihodnji mesec.

Konec pomladi smo člani LD Hoče izvedli nekoliko večjo interno čistilno akcijo na območju našega lovišča. Nabralo se je kar nekaj smeti – za ljudmi, ki jim pač, žal, ni privzgojena skrb za čistočo in okolje. Še naprej pa smo seveda mnenja, da je treba dati poudarek pri reševanju tega problema predvsem pri vzgajanju najmlajših – ne pa samo čistiti za nemarneži in jim s tem dajati potuho. Letos imamo še namen organizirati predavanje na hoški osnovni šoli ali vrtcu z namenom približati našo dejavnost mladim – upamo, da bo za to izkazan tudi interes omenjenih ustanov. Stalno lovsko razstavo v botaničnem vrtu sproti dopolnjujemo, zato lepo vabljeni k ogledu. Lovni turizem v letošnjem letu je lepo uspel, gostje – večinoma tuji – so bili zadovoljni tako z lovom kot z bivanjem v naši občini.

Ob prvem maju smo pri naši koči na Pohorju organizirali tradicionalni piknik s postavitvijo majskega drevesa. Prireditev je bila, kot vedno, izredno dobro obiskana.

V oktobru mesecu se pričena sezona skupnih lovov, ki se odvijajo ob nedeljah dopoldan, zato na tem mestu tudi prošnja in poziv h korektnemu sodelovanju vseh nelovcev, ki se v času izvajanja lova morebiti nahajajo na območju lova, da ne motijo poteka le-tega (območje lova je označeno z opozorilnimi tablami).

Problem, ki je eskaliral v letošnjem letu, pa so škode na kmetijskih pridelkih in travinju, povzročene predvsem s strani divjih prašičev in delno tudi jelenjadi. Divji prašiči v iskanju beljako-

vinske hrane rijejo travinje in obračajo travno rušo. V času zorenja koruze pa večkrat preprosto demolirajo kar celo njivo pridelka, saj jih naenkrat pride na tako njivo tudi 20 ali več. Lovci poskušamo to škodo omiliti z aktivnim odstrelom. Seveda pa smo pri tem vezani na plan odstrela, lovno dobo za divjad in lovsko pravičnost in etiko. Pa tudi neodobranje naših aktivnosti s strani dela javnosti nam ravno ne pomaga pri naših prizadevanjih. Kmetom pa velja apel, naj poskušajo svoje njive in travnike zaščititi z električnim pastirjem, ki je edini učinkovit pri odganjanju divjih prašičev. Škode na travnikih lovci zmanjšujemo z delovnimi akcijami, na katerih mulčimo travinje oz. poravnava travno rušo. Pri koruzi pa poskuša lovška družina delno nadoknaditi izpad pridelka oziroma dohodka.

Ob zaključku leta bomo tako kot vsako leto pripravili srečanje in pogostitev za lastnike zemljišč v našem lovišču in se jim s tem zahvalili za strpnost in dobro sodelovanje.

← Matjaž Vrecl   → Matjaž Vrecl

Delo tropa prašičev v eni noči.

Priljubljen majski piknik v lepem vremenu privlači obiskovalce.

Decembra državno prvenstvo v pikadu

Pikado ekipa bar Baza Hoče je v tem letu osnovala Pikado klub sekcijo pod okriljem Turističnega društva Hoče. V juliju smo imeli otvoritev novega pikado centra v bar Bazi. Primeren prostor je eden izmed boljših v Sloveniji in je namenjen izključno igranju in treningu v elektronskem in klasičnem pikadu. V letošnjem letu se je število igralcev iz šest povečalo na 23 članov. V letu 2015 in 2016 smo se udeležili državnega prvenstva z eno ekipo, sedaj imamo ustanovljene že tri igralne ekipe.

Na občinski praznik Občine Hoče-Slivnica 16. septembra smo v dvorani Kulturnega doma priredili veliki tradicionalni odprti turnir v elektronskem pikadu v treh kategorijah. Udeleženih je bilo 50 igralcev iz Slovenije, gosta sta bila tudi iz sosednje Hrvaške in Avstrije. Najboljši igralci turnirjev so prejeli unikatne medalje Pikado kluba Baza. Letos bomo 2. in 3. decembra organizirali tudi državno prvenstvo Pikado zveze Slovenije v klasičnem pikadu (steel dart). Na tem prvenstvu bodo sodelovali tudi naši člani pikado kluba.

Vsem udeležencem velikega odprtega turnirja ob občinskem prazniku ter občini za uporabo dvorane se v imenu Pikado kluba Baza in Turističnega društva Hoče prav lepo zahvaljujemo.

Pikado center je novost v Hočah, gotovo bo pritegnil številne mlade in tudi starejše.

➔ Borut Celan

Napeto društveno prvenstvo

Aktivni člani Društva za družabne igre Pagat Hoče-Slivnica

Tudi v letu 2017 smo bili in smo člani Društva za družabne igre Pagat Hoče-Slivnica zelo aktivni. V naši »bazi« pri restavraciji in piceriji Anja v Zgornjih Hočah se po ustaljenem urniku dobivamo vsak četrtek in nedeljo.

V začetku leta smo pričeli z novo sezono društvenega prvenstva, na katerem sodelujejo člani kluba. Igra se vsak prvi in tretji četrtek v mesecu. Prvenstvo se zaključuje s koledarskim letom, ko dobimo društvenega prvaka za tekoče leto. Trenutno je prvenstvo v polnem teku in napeto, saj so razlike med vodilnimi zelo majhne in ima še vedno kar nekaj sodelujočih realne možnosti za končno zmago.

Aprila je naše društvo organiziralo turnir v okviru Odprtega prvenstva Štajerske. Gostili smo preko 30 igralcev iz vse Slovenije. Najbolje se je tokrat odrezal Iztok Drev, sledila pa sta mu drugouvrščeni Ivan Lakovič in tretji Janez Goršič.

Drugega septembra je potekalo družabno srečanje za člane in partnerje pri »Anji«. Brez taroka seveda ni šlo, po končani igri je sledilo odlično kosilo in prijetno druženje ob pogovoru.

Konec septembra je društvo v okviru občinskega praznika občine organiziralo Odprto prvenstvo Občine Hoče-Slivnica. Igralo je preko 30 udeležencev, zmagovalec pa je postal Rudolf Pučko. Sledila sta mu Fredi Hasemali in Anton Merkuš. Prireditelj je potekala v prijetnem vzdušju, seveda s kančkom tekmovalnega pridiha, ob sproščnem druženju občanov iz naše in drugih občin.

V decembru pa nas še čaka organizacija tradicionalnega dobro-

delnega turnirja. Izkupiček le-tega bo polepšal božično-novoletne praznike dvema družinama iz naše občine.

Na koncu pa naj, kot vedno, povabim vse, ki jih veseli igranje taroka, pa tudi druženje, pogovor in izmenjava mnenj z ostalimi krajanji, da se nam pridružijo. Vabljeni!

➔ Gizela Vrecl Gajšek Gizela Vrecl Gajšek

Zmagovalci turnirja ob občinskem prazniku (z leve): Fredi Hasemali, Rudolf Pučko, Anton Merkuš.

Slivniški upokojevcji opravili veliko dela

Aktivni pevci, kegljači, šahisti, balinarji, odbojkarji, ribiči in likovniki

Čas hitro mineva in že smo v zadnjem kvartalu leta 2017. Ko zavrtimo kolo opravljenega dela v tem obdobju, lahko ugotovimo, da smo v vseh sekcijah Društva upokojencev Slivnica opravili veliko. Tako je naše poslanstvo najštevilčnejšega društva v našem kraju oziroma Krajevni skupnosti Slivnica opravičilo svoj obstoj. Mešani pevski zbor je v mesecu juniju izvedel skupaj z učenci osnovne šole Franc Lešnik Vuk Slivnica in učenci Glasbene šole Antona Martina Slomška iz Maribora zaključni koncert. Koncert je bil dobro obiskan, prisotni pa so bili navdušeni nad samim programom in izvedbo.

Kegljaška sekcija je v tem obdobju nastopala na raznih tekmovanjih v občini, pa tudi izven meja naše občine. Odzvali smo se povabilu kegljačev v Dupleku, Račah, Framu, Rogozi, Hočah in Hotinji vasi. Izvedli pa smo tudi tekmovanje v kegljanju na vrvi v domačem kraju. V okviru praznika KS Slivnica smo priredili tradicionalni Vinkov memorial v čast pokojnega člana. Turnir je zelo dobro uspel, saj se ga je udeležilo osem ženskih in devet moških ekip iz sosednjih društev. Sodelovalo je skoraj 100 članov in članic in lahko smo ponosni na izvedeni turnir, za katerega je izrekel pohvalo tudi župan Občine Hoče-Slivnica Marko Soršak. Zahvala pri organizaciji gre predvsem Slavku Škorcu in Ivu Kosiju. Kot posameznik se je pri moških najbolje izkazal Milan Kovačič, pri ženskah pa je bila najboljša Danica Kokot.

V okviru praznika KS smo organizirali tudi šahovski turnir. Udeležilo se ga je osem šahistov in kot vedno sta uspešno izvedla turnir Zvonko Petrovič in Ivo Kosi kot njegov pomočnik. Šahisti so bili zadovoljni in obljubili, da se bodo turnirjev udeleževali tudi v prihodnje.

Tudi balinarji so bili aktivni v okviru krajevnega praznika. Organizirali so tradicionalni turnir ženskih in moških ekip. V turnirju so sodelovale naslednje ekipe: DU Slivnica, DU Tabor in DU Hoče. Turnir je bil izveden v okviru meseca starejših krajanov. Zmaga je pripadala DU Tabor, drugi so bili ekipa DU Hoče in tretji DU Slivnica.

Odbojarska sekcija je izvedla turnir v telovadnici slivniške osnovne šole. Prisotne so bile štiri ekipe. Zmagala je ekipa iz Hoč, drugo mesto je zasedla ekipa iz Rogoze in tretje mesto Fram. Za dobro izvedbo turnirja sta poskrbela Slavko Pišek in Miran Inkret.

Sodelovali smo še v tekmovanju ribičev na Slivniških ribnikih. Udeležba je bila dobra, vreme pa je bilo naklonjeno. Ribiški car

je letos Srečko Molih iz Črete, ki je ulovil krapa, težkega skoraj 12 kg. Zmagal je Damjan Vukovič - 13,48 kg, drugi je bil Srečko Molih s 7,85 kg in tretji Sebastjan Matajič s 7,63 kg težko ribo. Za dobro izvedbo tekmovanja je poskrbel Franc Vogrinec, zahvaljujemo pa se tudi RD Maribor, ki nam je tekmovanje omogočila, in vodji ribnikov Borisu Titanu.

Naše društvo je še sodelovalo na prireditvah v okviru praznika Občine Hoče-Slivnica: kegljači in balinarji na tekmovanju v Hočah. MePZ DU Slivnica je nastopil na koncertu pevskih zborov in odpel tri pesmi pod vodstvom zborovodje Ervina Šege. Revija je dobro uspela v organizaciji KUD Hoče in pred polno dvorano. Na reviji so še nastopili najmlajši iz obeh šol in vrtcev. Ročnodelska in likovna sekcija sta v okviru praznika naše občine organizirali razstavo. Razstavo si je bilo možno ogledati dva dni od 9. do 17. ure v prostorih kegljišča DU Slivnica. Članice in člani te sekcije si zaslužijo vso pohvalo za trud in vloženo delo. Posebno zahvalo je potrebno izreči organizatorici Mariji Tommasini.

Komisija za socialo je organizirala v okviru občinskega praznika merjenje holesterola, sladkorja v krvi in krvnega pritiska. Akcija je bila izvedena v sodelovanju s KO RK Slivnica, KO RK Rogoza in DU Slivnica. V dveh dneh se je akcije udeležilo 120 krajanov. Zahvala gre izvajalkam akcije pod vodstvom Irene Topolovec.

Zmagovalna ekipa dogodka

➔ Peter Kovaček Osebni arhiv

Prvi turnir kegljačev na vrvi v Hotinji vasi

Je čas, ko človek upočasni svoj korak in se poda na pot upokojenca. Želja in potreba po druženju pa ostane. Ena od možnosti je tudi ta, da stopiš v vrste društva upokojencev (DU), ki nudijo (ena več, druga manj) možnosti druženja. Ena izmed možnosti je tudi kegljanje na vrvi, ki ne zahteva preveč fizičnega napora. DU Orehova-Hotinja vas je na pobudo takratnega predsednika Franca Bukovca ustanovila kegljaško sekcijo. Sodelovali smo na srečanjih v okviru občine. Uspehov nismo dosegali in marsikdo je izgubil voljo.

V soboto, 23. septembra, smo organizirali 1. srečanje v Hotinji vasi. V goste smo povabili ekipe, kjer smo sodelovali tudi

mi. Našemu vabilu so se odzvala društva iz Rogoze, Slivnice, Framu in Rač. Tako so tekmovali štiri moške in tri ženske ekipe. Kljub prostoru, ki ni preveč velik za tekme, je bilo vzdušje prijetno in tekmovanje smo pripeljali do konca. Z malo volje in zagnanosti upamo na sodelovanje v prihodnjem letu, ko bi naše srečanje uvrstili v sklop krajevnega praznika v mesecu maju.

➔ Slavica Hecl

Letošnje poletje mirno za gasilce

Občinski gasilci vendarle niso počivali, ampak so v vodohrame zvozili precej pitne vode

Poletje in čas dopustov je za nami, na splošno je bilo dokaj mirno, brez večjih intervencij. Smo pa prevozili veliko vode v vodohrame. Občani se žal še vedno ne držijo opozoril glede prepovedi polnjenja bazenov, pranja vozil in drugih podobnih nenujnih opravil. Posledica tega je, da zmanjka vode v določenih vodohramih. Dotok vode se zaradi suše namreč kar precej zmanjša.

Lani se je izvedel nov transportni cevovod vode premera DN200 iz Slivnice do Radizela. Tako se gasilcem za naše polnjenje vozil ni treba več voziti do Spodnjih Hoč, ampak uporabimo hidrant A-2B na avtobusni postaji pred pošto in trgovino v Slivnici. Le-ta ima dovolj velik pretok vode. S tem se je tudi izboljšala naša logistika, saj smo se prej v primeru večjih požarov na tem koncu vozili po vodo v Spodnje Hoče.

V septembru smo imeli strojniški posvet v okviru Gasilske zveze Maribor. Obnavljali smo znanje o prevečkrat pozabljenih motornih črpalkah. Izvajali smo verigo s petimi črpalkami, zajem vode je bil v potoku Blažovnica nad Limbušem. Skupaj smo položili več kot kilometer B cevi in premagali 150 metrov višinske razlike. Naj poudarim, da se je včasih gasilo samo na tak način, saj vozil, kot so dandanes, še ni bilo. Prav zato so tudi industrijski objekti imeli svoja zajetja vode (bazene in ribnike). Takšna se še lahko vidijo npr. v Impregnaciji v Hočah in v bivšem TAM-u v Mariboru. Tudi potoki so bili bolj vzdrževani in očiščeni.

Na poligonu oziroma na gasilskem kontejnerju smo izvedli prvo skupno vajo. Ladijski kontejner smo predelali za potrebe gasilskih vaj. Uredili smo stopnice, okna, vrata in ograjo. Tako smo pridobili odličen poligon za razne vaje, kot so vadba curkov, prehod na streho, hoja po lestvah, gibanje v zaprtih prostorih, odpiranje oken in vrat, prezračevanje.

Smo v mesecu oktobru, ki je po tradiciji mesec varstva pred požari. Letos je tematika namenjena intervencijskim potem in površinam za gasilce. Še posebej je važno umikanje in razvrščanje vozil na avtocestah ob morebitnih nesrečah. Samo na tak način lahko zagotovimo reševalcem in gasilcem hiter dostop do mesta nesreče. Posebno poglavje je "zapiranje" vhodov in parkiranje na prepovedanih mestih (npr. na podzemnih hidrantih). V Ameriki je to strogo prepovedano in lokalni šerif te lahko celo aretira.

V oktobru se po društvi izvajajo razne aktivnosti, od pregledov hidrantov do dneva odprtih vrat. Na sporedu je nekaj gasilskih vaj, vaje evakuacije in predstavitev na šolah in vrtcih. Ena pomembnejših nalog gasilstva je preventiva, ki dobi poudarek prav v tem mesecu. Prav gotovo nas boste v oktobru kje opazili, vzemite si minuto časa in se nam pridružite. Na pomoč!

➡ Boštjan Frangež   ➡ Iz društvenega arhiva

Ladijski kontejner je odličen 'poligon' za gasilske vaje.

Voznikom terenskih vozil zagodlo vreme

Že 18. zapored je Jeep club Pohorje organiziral Off road v Občini Hoče-Slivnica v kraju Polana. Lastniki in ljubitelji terenskih vozil smo se v Polani zbrali 16. septembra. Po uvodnem govoru in pregledu programa sta nas pozdravili podžupanja Andreja Kavaš in predsednica Krajevne skupnosti Reka-Pohorje Zdenka Trinko. Obe sta nam zaželeli veliko športnih užitkov in dobrih rezultatov. Proga je bila zelo zahtevna, vendar

so vozniki uporabili že pridobljena znanja. Tudi tokrat so morali uporabiti nove pridobitve v vožnji, saj nam je vreme pripravilo kar nekaj presenečenj. Najuspešnejši so po podelitvi pokalov povedali, da že čakajo novo prireditev.

➡ Konrad Vrhovšek

Novi dom čez eno leto

Veselica z Modrijani uspela, novica o uspešnem razpisu še bolj razveselila gasilce z Bohove

Poletje je za nami, prav tako tudi zasluženi počitek bohovskih gasilcev. Praznovanje ob 85-letnici naše gasilskega društva nam je dalo namreč kar precej dela. Prvo polovico letošnjega leta smo intenzivno delali na tem dogodku. Urediti je bilo potrebno ogromno zadev. Naj omenim samo nekatere in jih predstavim s številkami.

Prireditve je odlično povezovala in vodila naša krajanka Darja Hlade. Prava profesionalka! Uvod v proslavo so popestrili otroci iz vrtca Rogoza, ki so zapeli dve pesmi. Med obveznimi govori so se predstavili tenorist Benjamin Pregl in Duo vesela gasilca z našima članoma Tadejem Selom in Jurijem Frešerjem. Operativnemu namenu smo predali termovizijsko kamero in na koncu podelili zahvale.

Osemsto kvadratnih metrov velik šotor nam je postavil ponudnik šotorov, ki ima sedež v Hočah na nogometnem igrišču v Športnem parku Bohova. Osem varnostnikov je varovalo prireditve. Njim je pomagalo osem gasilcev – rediteljev, ki so skrbeli za parkirišča in tok obiskovalcev.

Potrebovali smo tudi načrt varovanja. V njem je podrobno narisano prireditveni šotor in razporeditev varnostnikov, število udeležencev, postavitev nujne medicinske pomoči z vozilom. Slednji morajo biti za primer kakšne nesreče ali incidenta. Naj zapišem, da ni bilo potrebno posredovati ne varnostnikom ne reševalcem. Obiskala pa nas je inšpekcija v spremstvu treh policistov. Kontrolirali so točenje pijač mladoletnim osebam.

Pijačo smo nabavili in ohladili v 'naši' hladilnici na Bohovi. Trgovec nam je zagotovil tudi električno energijo. Modrijani so potrebovali samo za svojo glasbeno opremo kar nekaj amperov. Najeti smo morali davčne blagajne. Ceniki in razna obvestila so morala biti obešena na vseh šankih in prireditvenem prostoru. Ponudbo hrane smo oddali zunanjemu ponudniku, saj bi sicer morali izpolnjevati zahtevno živilsko zakonodajo. Goste smo pogostili z dobrotami članic Društva žena Občine Hoče-Slivnica, na čelu z Rosino Vernik.

Da je srečelov brezskrbno potekal, se moramo zahvaliti ekipi pionirjev, mladincev in mentorjev. Nagrade smo zbirali kar nekaj mesecev, vsako je bilo potrebno oštevilčiti in napisati srečko. Kot se spodobi, je vsaka srečka zadela.

Navdušenje nad Modrijani je nekatere kar dvignilo s trdnih tal ...

Seveda brez dobrega ansambla ni dobrega obiska. Modrijane smo rezervirali pred tremi leti, saj smo imeli načrt, da bi igrali ob otvoritvi novega gasilskega doma. Slednje se sicer ni izšlo, ostaja pa realno v načrtu za naslednje leto. O tem več ob koncu članka.

Seveda vsakega zanima tudi 'izplen' veselice. Bil je plus, vendar ne velik. Če potegnemo črto pod vse, lahko mirno zapišemo, da izvedbe gasilskih vesellic pred dvema ali tremi desetletji ni moč primerjati s sedanjimi časi. Takrat je bilo v primerjavi z današnjo birokracijo prav gotovo lažje. Prav zato pa jih je bilo verjetno tudi več. Na upravni enoti smo morali na primer podpisati izjavo, da ne bomo uporabljali 'dronov' oziroma bi za njega potrebovali posebno dovoljenje. Da ne pišem o prijavah na policijo, zapori ceste, dovoljenja za hrup ...

Naj se zahvalim tudi vsem donatorjem in sponzorjem, ki ste pomagali naši prireditvi in srečelovu. Obisk pa sicer sam po sebi govori o odlično izpeljani prireditvi. Hvala vsem obiskovalkam, obiskovalcem in vsem, ki ste nam pomagali k uspešno izpeljani 85-letnici PGD Bohova.

➡ Boštjan Frangež
➡ Iz društvenega arhiva

Modrijani so dragoceni gostje, vendar tudi njihov obisk ni dovolj, da bi gasilci z veselico obogateli ...

Veter, neurja in sanacije

Hočki gasilci pomagali pri sanaciji podrtih dreves v Botaničnem vrtu v Pivoli, avgusta pa na Križni kapeli

Poletje je seveda čas, ko se večina ljudi malo umiri in za kak dan ali dva pobegne malo na lepše, vendar gasilci PGD Hoče nismo samo počivali. Konec maja smo se udeležili tekmovanja GZ Maribor z eno ekipo pionirjev, ki so osvojili 11. mesto. Tekmovanja pa smo se udeležili tudi z ekipo članic A ter ekipo starejših moških gasilcev. Ekipi sta se odlično odrezali, saj so članice A osvojile tretje mesto, starejši moški gasilci pa so bili drugi. S tem sta se obe ekipe uvrstili na regijsko tekmovanje.

Sredi junija smo se s štirinajstimi gasilci udeležili gasilske vaje v organizaciji PGD Bohova ob njihovi 85-letnici obstoja, ki je potekala na polnilnici plina v Bohovi. Sodelovala so tudi domače društvo PGD Hotinja vas, sosedi iz PGD Razvanje in GB Maribor. Obrat že po svoje predstavlja veliko požarno nevarnost, zato moramo biti okoliška društva pripravljena na posredovanje v primeru takšne nesreče.

Aktivni pa smo bili tudi na področju predstavitve društva mladim, saj nas je obiskal poletni tabor Občine Hoče-Slivnica. Razkazali smo jim vso opremo ter vozila, kasneje pa so po različnih točkah in sklopih spoznavali delo gasilcev. Kot že vrsto let zapored smo obiskali Dom Miloša Zidanška, kjer vsako leto letujejo otroci in mladostniki iz Zveze prijateljev mladine Maribor, ter jim predstavili vozila, opremo, razložili naše poslanstvo, na koncu pa je sledila prijetna osvežitev z vodo, katere so otroci najbolj veselili. Julija in avgusta nam je zagodlo tudi vreme, saj je naše kraje zajelo močnejše neurje z močnimi sunki vetra in obilnim dežjem, vmes se je pojavila tudi manjša toča. Veter je podrł več dreves, katera smo odstranili, izvedli pa smo tudi sanacije streh. Pomagali smo tudi pri odstranjevanju in sanaciji podrtih dreves v Botaničnem vrtu v Pivoli, avgusta pa pri Križni kapeli.

Kmalu je prišla jesen in z njo so se znova začela tekmovanja. V začetku septembra smo se udeležili 14. tekmovanja mariborske regije v gasilski orientaciji, ki je bila v organizaciji Gasilske zveze Slovenske gorice v PGD Pernica. Pionirji so od 21 ekip dosegli 9.

mesto, pripravniki pa so od 8 ekip dosegli 7. mesto.

Zadnjega septembra je pri Ledni dvorani v Mariboru potekalo regijsko tekmovanje mariborske gasilske regije. Nanj so bili uvrščeni naši starejši gasilci in so med šestimi ekipami zasedli četrto mesto.

In že je tukaj oktober, mesec požarne varnosti. Letošnja tematika je namenjena intervencijskim potem in površinam za gasilce. Aktivnosti spremlja geslo "Ko se nesreča zgodi, naj bodo proste poti!" A vemo vsi, katere poti v naši občini morajo biti zmeraj prevozne za primer intervencije? O pomembnosti hitrega posredovanja gasilcev ni potrebno dodatno izgubljeti besed, mar ne? Ob mesecu požarne varnosti in povečanem obsegu vaj in ostalih gasilskih aktivnostih ter z njimi povezanim dodatnih hrupom, se krajanom vnaprej zahvaljujemo za strpnost in prosimo za razumevanje!

➡ Iris Samastur

Skupinska fotografija požrtvovalnih gasilk in gasilcev

Po vseh letih še vedno prijatelji

Kje so fantje, ki so leta 1971 in 1972 zastopali barve Slivnice v prvi slovenski nogometni ligi?

Se boste morda vprašali, kje so tisti fantje, nekdanji člani zlate nogometne generacije, ki so v daljnih letih 1971 in 1972 zastopali barve Slivnice v takratni prvi slovenski nogometni ligi. Ponujam odgovor: še naprej ohranjajo pristne prijateljske stike, se družijo in se najmanj trikrat do štirikrat »spopri-mejo« na travnati zelenici urejenega nogometna igrišča pri Slivniškem gradu. Res pa je, čas je neusmiljen, v povprečju jih štejejo 65 do 75 let. Posamezniki so že prebili to življenjsko mejo. Vsaj ena tretjina jih še vedno igra, starejši v belih, mlajši pa v rumenih dresih. Še vedno pa polnijo nasprotnikovo mrežo, četudi je golov vse manj. Tudi igralna površina se oži. Saj razumete.

V drugi polovici januarja se je večina udeležila že leta tradicionalnega zboru v gostišču Zupanc, poročilo za preteklo leto je bilo podano, načrt za 2017 pa potrjen. Do vključno avgusta letos so bile odigrane tri tekme.

Vodstvu NK Slivnice se za gostoljubnost, ki nam jo že vrsto let nudijo, zahvaljujemo. Nekateri razmišljajo tudi o ponovnem članstvu v društvu, kakor je še pred kratkim bilo. V slogi je moč! Ob jubileju, 55-letnici Športnega društva Slivnica, iskrene čestitke. Ali bo tudi tokrat izšel bilten? Če že je, se opravičujem, bi pa vanj z veseljem pokukal. Najbrž tudi ostali.

Po lanskem nogometni tekmi z mlajšimi veterani NK Maribor, za katere so zaigrali, da spomnim, tudi Šimundža, Binkovski, Plošnik, Pirc, Gajzer, ... kjer nam je, se ve, bila odčitana lekcija mladosti proti starosti, se zdaj, ponovno z Antonom Crnjacem, ki je zadnji dve leti naš redni gost na druženjih, dogovarjamo za organizacijo tekme s starejšimi veterani NK Maribor.

➡ Bruno Kremavc

Najdrznejši podvig vojaških strategov

S potjo po Monte Pasubio smo se planinci Skalce ponovno vživljali v trpljenje vojakov pred sto leti, ko so skozi živo skalo zvrtili 2,3 kilometra predorov

Naš planinski vodnik Stanko Jakomini, ki je to poletje skupaj z vodnico Metko Hojs in manjšo skupino planincev opravil nekaj zahtevnih vzponov, nam je septembra pripravil zelo zanimivo, manj zahtevno dvodnevno turo. Popeljal nas je v Male Dolomite na pogorje Monte Pasubio v italijanski pokrajini Trento in Vincenza.

To gorovje (nad 2200 m) je bilo v prvi svetovni vojni pomemben branik pred prodorom v Padsko nižino; severne vrhove pogorja je do leta 2017 že obvladovala avstro-ogrska vojska, zato so postali italijanski vojaki na stari vojaški cesti po planini lahek plen, gibali so se lahko le ponoči. Italijanski strategji so se odločili za skoraj neverjetno potezo: v samo sedmih mesecih jim je uspel vrhunski gradbeni dosežek, ko so zgradili 6550 m dolgo mulatjero Strada delle 52 Gallerie, ki premaga 780 m višinske razlike. V skalo je vsekanih 52 predorov, ki skupaj merijo 2335 m, najdaljši s 318 m se spiralno dviga skozi goro. Vsi so oštevilčeni in označeni z imeni, speljani so mojstrsko, 20. predor Cardona s 86 m je vklesan celo v skalnati stolp.

Pot vodi visoko nad prepadi, ki sežejo tudi do sto metrov v globino. Na tej razgledni stezi, ki se vztrajno dviga (prav tako kot poti skozi predore), je lahko enkrat razgled, ki nam ga je žal onemogočila megla. Hvaležni pa smo bili za sonce, ki nas je skoraj oslepilo, ko smo prihajali iz daljših tunelov, kjer je potrebna svetilka. Mulatjera je za hojo dovolj široka, nikakor pa ne gladka, posebno v predorih je potrebna previdnost na spolzkih skalah. Pred leti so po njej celo tvegali drzni kolesarji, vendar so zaradi več smrtnih primerov vožnjo strogo prepovedali. Številni kolesarji pa danes vozijo po stari vojaški cesti, ki pripelje do istega cilja.

Tudi nadaljevanje poti po pogorju s številnimi kavernami, spominskim slavolokom, nagrobnimi spomeniki in kapelico nas je popeljalo sto let nazaj. Ko uživaš lepote planin, te pretrese pogled na snežno bele kosti, ki so jih še našli pohodniki in so jih zbrali pri spomeniku. Avstrijska vojska je prav v tem pogorju sprožila največjo vojno eksplozijo, ko so pod položaji Italijanov aktivirali 50 ton razstreliva naenkrat. V tem podminiranju nasprotnih položajev so umirale množice vojakov. Na razgledni skali so jim že novembra 1918 postavili monumentalno kostnico, ob njej pa muzej. Ožje območje teh bojev so Italijani razglasili za sveto in treba je povedati, da lepo skrbijo za ohranitev teh spominov, tudi z informacijskimi tablamami v več jeziki.

Po dolgi turi prvega dne smo prespali v koči, ki je postavljena v spomin na avtomobilskega konstruktorja Vincenza Lancia. Prijazna kočica na zeleni planini nam je ponudila izbrano večerjo in spanje pod pravo pernico. Nočni dež nam je sicer prekrižal načrte za naslednji dan, a naš vodnik Stanko nas je po 'planu B' popeljal v drugo dolino, kamor nas je prišel iskat Tajhmanov avtobus. Tudi vreme nam je dopoldne bilo naklonjeno, tako da smo hodili suhi, le pot je bila razmočena in je bila potrebna previdnost. Hvaležni, da smo doživeli tako doživetij poln prvi dan pohoda, smo uživali tudi ob pogledih, ki

so se odpirali drugega dne. Naš vodnik nas ni le vodil po poti, ampak nam je tudi marsikaj povedal – in nas pridno fotografiral. Hvala za to enkratno doživetje, ki nam je bilo dano tudi na lepa dneva v tem letošnjem mokrem septembru.

➡ Majda Strašek Januš ➡ Stanko Jakomini

Tako stopamo iz šestega tunela; za varnost na poti smo si nadeli čelade in čelne svetilke.

Pot ob prepadnih stenah res ni primerna za kolo, čeprav jo je vojska uporabljala za vse svoje premike.

Impozanten pogled na mulatjero, ki se spodaj desno skriva v tunel, vodi mimo okenca in se dvigne do gornje poti.

Novinci v streljanju s pravim orožjem

Streljanja z avtomatsko puško na prenovljenem vojaškem strelišču Velenik se je udeležilo devet članov slivniške enote častnikov

Ugotavljam, da se je glasilo Občine Hoče-Slivnica Utrinki še bolj kot v preteklih letih zblížalo z društvu, ki na tem območju delujemo. Zagotovo velja tudi nasprotno. Je pač tako, za sodelovanje sta potrebna najmanj dva in sodelovanje med krajanu in občino se krepi. 4. septembra so izšli Utrinki in tudi članek Aktivna društva so kakor ure, objavljen na dveh straneh in slikovno bogat, je izzval zanimanje bralcev, zlasti članov in pristašev slivniške enote. Mesec avgust je bil, kot po običaju, bolj dopustniški. Edina aktivnost, razen že v Utrinkih objavljenega Spusta po reki Kolpi, je bila udeležba štirih šahistov slivniške enote na 5. tradicionalnem šahovskem turnirju Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Maribor 24. septembra v gostišču Taborka, v tako imenovani mariborski šahovski Meki.

Že od začetka septembra je sledilo aktivno vključevanje članstva slivniške enote slovenskih častnikov v program prireditev ob prazniku KS Slivnica, tako na duhovnem, kulturnem in športno šahovskem področju. Za odmevnejši uspeh sva ponovno poskrbela šahista. Ivan Furh je na tekmovanju za kralja Slivnice dosegel odlično 2. mesto, Bruno Kremavc pa tretje. Tokrat je šahovski kralj Slivnice postal Ervin Hlede iz Slivnice.

Streljanja z avtomatsko puško (AP 7,62 mm) na prenovljenem vojaškem strelišču Velenik pri Slovenski Bistrici se je udeležilo kar 9 članov in pristašev naše enote, nekateri, se ve, mlajši, so se prvič v življenju preizkusili v pravem streljanju. Predstavniki SV so jih najprej skrbno podučili o orožju in ravnanju z njim. Za varnost je bilo poskrbljeno na najvišji ravni. Organizator streljanja je fotografu slivniške enote Mihaelu Horvatu dovolil narediti nekaj posnetkov urjenja.

V sredo, 13. 9. 2017 sva se z Venčeslavom Ogrincem, podpredsednikom Območnega združenja slovenskih častnikov Maribor, v Vojašnici generala Maistra v Mariboru udeležila redne seje predsedstva. Na tej seji sem predsedniku Jožefu Škofu predal vabilo župana Občine Hoče-Slivnica, dr. Marka Soršaka, za obisk na 6. forumu Nevladnih organizacij (NVO). Vsebinsko zanimivega, lahko bi rekel tudi inovativnega 6. foruma NVO, kjer pobudo prevzemajo mladi, sva se udeležila dva člana slivniške

enote, vsak pa je zastopal drugo društvo. Res je, številni posamezniki smo včlanjeni v več društev. In kar je pomembno, delujejo in postajajo še bolj prepoznavna.

V soboto, 16. septembra, se je nekaj članov in članic udeležilo 12 kilometrov dolgega razgibanega veteranskega pohoda Po poteh TO (Teritorialne obrambe) na relaciji Kamnica-Urban in nazaj. Kot že vrsto let se je tudi v okviru 19. občinskega praznika Občine Hoče-Slivnica v torek, 19. septembra popoldne, v Večnamenski športni dvorani v Hočah odvijalo tekmovanje v streljanju s serijsko zračno puško za prvaka občine. Tako v moški kot ženski konkurenci, ne pa tudi ekipno. Odziv nežnejšega spola je bil tokrat manjši. Lep uspeh, in sicer 2. mesto, je v članski konkurenci dosegel, sicer že dolgo poznan kot odličan strelec, Boris Demšič, tudi stalni član strelske ekipe enote OZSČ Maribor - Slivnica. Eden aktivnejših članov slivniške enote, Branko Milenkovič, je v nedeljo, 17. septembra, na turistični kmetiji Šafarič organiziral odmeven šahovski turnir. Občinske proslave v KD v Hočah 21. septembra se je udeležilo pet članov slivniške enote, iz mariborske častniške in veteranske organizacije pa oba predsednika, Jože Škof in Tone Korošec. Vzdušje udeležencev je potrdilo kakovost proslave. Tradicionalnega pohoda na Jugovo domačijo, s startom na Recovem travniku, se je v nedeljo udeležila manjša skupina pohodnic in pohodnikov, v glavnem članov enote Slivnica in ZB za vrednote NOB Hoče-Slivnica. Obisk proslave pri domu krajanov v Rančah pa je bil kar množičen. Območno združenje slovenskih častnikov iz Maribora je tudi letos poskrbelo za praporščaka in prapor.

Aktivnosti v mesecu septembru pa smo zaključili z obiskom proslave v Mariborski livarni Maribor (MLM) ob odprtju pomnika - tajnega skladišča municije in orožja v letu 1991. Organizator proslave je bilo Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Maribor. Slavnostni govornik pa je bil Venčeslav Ogrinc, v času osamosvojitvene vojne za Slovenijo načelnik 71. območnega štaba Teritorialne obrambe.

➤ Bruno Kremavc

Kolesarska sladica

Kučarjevi kolesarji so vzpon na Monte Zoncolan načrtovali že nekaj časa

Že nekaj časa smo načrtovali ta vzpon, vedno smo imeli tremo, a letos smo se odločili, da se preizkusimo. Sprva je bilo v društvu veliko interesentov, a končni rezultat je bil, da sva se na pot podala sama. Monte Zoncolan (1.750 m) leži v Karnijskih Alpah, v regiji Furlanije-Julijske krajine (Italija). Je eden najtežjih vzponov v Evropi, primerljiv le z El Angliru v Španiji. Ne zaradi višine ali dolžine vzpona, zaradi strmine. Vzpon je dolg 10,1 km, ima povprečni naklonom 11,9 %, max naklon pa 22 %. Petkrat ga je v svojih etapah uporabil slovit Giro d'Italia.

Startala sva v Tolmezzu in se do Ovara dobro ogrela. Tu za pravo kolesarsko vzdušje poskrbi spomenik in slavolok. Sledilo je 2 km »normalnega« vzpona, nato pa se je pričel pravi boj. V dolžini 6 km je strmina konstantno nad 15 %, večinoma proti 20 %. Vedno znova se sprašuješ, ali mi bo uspelo, kajti če sestopiš, se lahko samo vrneš v dolino. Ob cesti so postavljene table s slikami največjih legend kolesarskega športa. Po 8 km strmina malenkost popusti, sledijo trije ozki, kamniti tuneli, zaradi katerih prelaz z avtom ni prevozen, in še 11 % za zaključek. Potem pa še samo sreča in veselje nad lastno zmago. Sploh se ne da opisati občutkov. Noro, si rečeš. Še obvezna »fotka« ob spomeniku in sledi je spust na drugo stran v Sutrio in naprej do Tolmezza.

Graf težavnosti vzpona na Monte Zoncolan.

Veselite nad zmago in spominska 'fotka'.

Predlog za družinski izlet

Predlagamo enodnevno ali dvodnevno turo. Za izhodišče smo imeli Planico, in seveda, ker gre za družinsko kolesarjenje, smo uporabljali zgolj kolesarske poti. Dolžino izleta lahko načrtujete odvisno od kolesarske volje vaših družinskih članov. Prvi dan smo kolesarili v smeri Planica-Kr. Gora-Gozd Martuljek pod prekrasnim Špikom-Belca-Mojstrana; tu smo si privoščili manjši počitek in si osvežili pregreta stopala v Savi Dolinki. Od tu se odpre pogled na Triglav. Po dobrih 10 km se pripeljete v Vrata. Skupna dolžina v eno smer je 32 km, seveda je potrebno tudi nazaj. Ne pozabite, uporabljali smo zgolj kolesarsko pot, ki je bila polna, že skoraj prepolna kolesarjev. Resnično začutiš, da v tem športu nisi sam. Na poti nazaj pa se lahko okrepite v kateri od koč Kekčevih junakov (Bedančeva koč, Pehtina koč, Kosobrinova koč). Naslednji dan smo se podali proti Italiji: Planica-Rateče-Trbiž-Višarje, 20 km v eno smer. Tudi tukaj vodijo vzorno urejene kolesarske steze, za naš okus prepolne kolesarjev. Na poti nazaj predlagamo še ogled Belopeških jezer.

Večji del družine, oče pa fotografira!

Pohod na Jugovo domačijo

Med žrtvami na Jugovi domačiji so bili tudi krajanji Slivnice, zato so ta dan razglasili za svoj krajevni praznik

V sklopu občinskega praznika je bila organizirana slavnostna proslava na Jugovi domačiji pod vodstvom Krajevne skupnosti in Društva upokojencev Slivnica, OZD NOB Hoče-Slivnica, KS Fram, Društva krajanov Ranče in KO ZB za vrednote NOB Fram. Tradicionalni pohodi so bili organizirani iz Hoč s strani PD Skalca, iz Slivnice pod okriljem KS in DU Slivnica in iz Frama, ki ga je organiziralo PD Fram. Za obiskovalce je bil tudi organiziran avtobusni prevoz.

Ob 11. uri je bila proslava pri domu krajanov Ranče v spomin na požig domačije leta 1944. Jugova domačija je veljala za pomembno postojanko partizanov in aktivistov OF, gospodar in gospodinja pa sta zavzeto podpirala osvobodilno gibanje. Dogodki, ki so se odvijali na 22. september 1944, so terjali življenja partizanov Ambroža Kovačiča, Janka Veronika ter kmeta Hinka Domadenika iz Ranč. Nacisti so zažgali domačijo in zgoreli so gospodar Franc Pristovnik in partizana Slavica Iskra ter Franc Kager. Nacisti so zajeli partizana Danila Verdela in Stanka Polajžerja ter kurirki Marico in Lojzko Veronik. Med žrtvami so bili tudi krajanji Slivnice, zato so ta dan razglasili za svoj krajevni praznik.

Okolje spomenika ob domačiji je skrbno negovano.

Danes se tega tragičnega dneva spominjamo kot opomnika in zavedanja na tragične dogodke NOB in z željo, da se takšni dogodki ne bi nikdar ponovili. Naslednje leto vabljeni, da se pridružite.

➡ Andreja Kavaš

Prenovljena kapelica v Hotinji vasi

Pobudnik in organizator dela je bilo Turistično društvo Hotinja vas s predsednico Franjo Bračko

Nedelja, 17. septembra, je bila za krajane Hotinje vasi poseben praznik. Po nekaj letih priprav in po letošnjem trdem delu je bila končana obsežna celotna prenova vaške kapelice, ki je neke vrste simbol vasi in še vedno mesto, ki ljudi poveže, da so pripravljene stopiti skupaj in narediti nekaj za skupno dobro. Pobudnik in organizator dela je bilo Turistično društvo Hotinja vas s sedanjo predsednico društva Franjo Bračko, ki je bila vseskozi gonilna sila vsega dela in tista, ki je s svojim prizadevanjem pripomogla, da se je obnova izvedla.

Stvar se je začela leta 2011, ko je gospa Dušanka Bohak iz TD predlagala, da bi kapelico obnovili. Po tej pobudi so začeli zbirati potrebne dokumentacije in dovoljenja ustreznih institucij. Navodilo Spomeniškega varstva je bilo, da je treba obnoviti vse tako, kot je bilo prvotno narejeno. Poleg sanacije same zgradbe so obnovili poslikave – freske, ki so bogat okras kapelice – krasijo jo znotraj in zunaj. To je bil najzahtevnejši del obnove. Ker so bile freske že v zelo slabem stanju – nekatere so bile še komaj razpoznavne – je bilo potrebno veliko strokovnega znanja in spretnosti, da so zaBLESTELE v svoji prvotni lepoti. Sedaj je obnova izvedena v celoti, poleg zunanosti tudi Marijin kip, ki je na oltarju.

Finančne stroške, ki niso bili majhni, so v največji meri krili z darovi krajanji, ki so s člani TD opravili tudi več kot 1500 ur prostovoljnega dela. Prispevali pa so tudi drugi donatorji, in sicer: Občina Hoče-Slivnica, KS Orehova-Hotinja vas, TD Hotinja vas, DU Slivnica, DU Orehova-Hotinja vas, TD Hoče, TD Orehova vas, PD Skalca Hoče in drugi.

Zaključek obnove je bil slovesen: kapelico je blagoslovil slivniški župnik Jože Šömen, sledila je slovesna maša, pri kateri so prepevali cerkveni pevci, nato je predsednica TD Franja Bračko v nagovoru na kratko orisala potek obnove, sledil je kulturni program, kjer so nastopili folklorna skupina KUD Milke Zorec, ljudski godci Kvin-

-ton KUD Milke Zorec, ljudski godci Žlahta bend TD Hotinja vas. Po končanem programu se je nadaljevalo druženje s srečelovom v brunarici ob glasbi in pogostitvi s tradicionalnim hotinjskim bogračem in pecivom, delom velikodušnih gospodinj.

Slaba vremenska napoved in dež tik pred začetkom slovesnosti sta sicer marsikaterega odvrnila, da se prireditve ni udeležil. Kljub temu se je zbralo lepo število krajanov. Med samo prireditvijo se je zvedrilo, posijalo je sonce, kar je še dodatno dvignilo razpoloženje. Ljudje so odhajali zadovoljni in bogatejši za izredno doživetje, ki bo vsakemu ostalo v lepem spomenu.

Krajanji smo sedaj upravičeno ponosni na lepi sakralni in kulturni spomenik, ki je bogato okrašen s freskami, zaradi katerih si bo našo kapelico z navdušenjem ogledal tudi obiskovalec od drugod.

➡ Anica Uranjek ☑ Tone Embreuš

Notranjost obnovljene kapelice z Marijinim kipom.

Gasilci in šolniki darovali kri

Z udeležbo na dveh krvodajalskih akcijah v Krajevni organizaciji Rdečega križa Hoče zadovoljni

V Hočah smo kakor v preteklih letih tudi letos na OŠ Dušana Flisa organizirali dve krvodajalski akciji, prva je bila v februarju in druga v septembru. Obe sta potekali ob sodelovanju krajevnih organizacij Rdečega križa Hoče in Reka-Pohorje, z udeležbo krvodajalcev, ki so darovali kri, smo bili na obeh zadovoljni. Tudi tokrat je bilo največ darovalcev gasilcev PGD Hoče in delavcev naše šole, ki nam je omogočila, da je akcija nemoteno potekala. Za naše krvodajalske akcije smo doslej pošiljali krvodajalcem našega kraja osebna vabila, da se jih udeležijo. Ob vsaki smo poslali tudi med 70 in 100 vabil, kar je povezano z velikimi stroški. V bodoče bomo poskusili za obveščanje bolj uporabljati občinski informacijski sistem – obvestila. Upam, da bodo krvodajalci tak način sprejeli z razumevanjem.

V septembru ob občinskem prazniku smo še organizirali meritve krvnih vrednosti in pljučne funkcije, tokrat le v prostorih Kulturnega doma Hoče. V Bohovi teh nismo opravljali, ker je bilo Bohovljanov, ki so prišli na meritve, skoraj toliko kot tistih v naši ekipi, ki je meritve izvajala.

Doslej smo skozi vse leto ob prvih torkih v mesecu delili pakete s hrano in tako vsaj malo pomagali tistim, ki so se znašli v stiski. Pa tudi kar nekaj položnic za elektriko, kurjavo in šolske potrebe smo poravnali iz zbranih sredstev. Ali bomo to lahko še do konca leta in vnaprej, pa ne vemo.

KORK Rogoza, Hoče in Reka Pohorje med seboj dobro sodelujemo in bomo, kakor v preteklem letu, organizirali sprejem mladih članov RK na osnovni šoli, s čimer upamo, da bomo tudi pridobili še nekaj odraslih prostovoljcev med nas.

Žal nam v Hočah vztrajno upada število prostovoljcev in prostovoljcev, ki so pripravljene aktivno sodelovati, nekaj jih je zbolelo, nekateri pa zaradi starosti ne zmorejo več.

Pridružite se nam. V KORK Hoče imamo v Kulturnem domu uradne ure vsak prvi torek v mesecu med 16. in 17. uro.

➡ Zdenka Gajzer

Vabilo k prijavi na brezplačno SMS obveščanje v zvezi z obvestili glede oskrbe s pitno vodo in ostalimi vabili na dogodke v Občini Hoče-Slivnica

V Občini Hoče-Slivnica se vseskozi odvija veliko dogodkov in želimo si, da ste o vsem sproti obveščeni. Prav zaradi tega smo se odločili celostno pristopiti k obveščanju javnosti. V okviru storitve e-stik z občino omogočamo vsem občankam in občanom, da se preko spletne strani prijavijo na brezplačno prejemanje SMS obvestil glede potrebnih ukrepov prekuhanja ali dezinfekcije vode, vzdrževalnih delih na vodovodnih sistemih, drugih vzdrževalnih in investicijskih delih v občini (obnove, zapore cest ...) ter aktualnih dogodkov v občini na področju športa, turizma in ostalih področijih.

Občina Hoče-Slivnica je na Izboru za najboljšo inovacijo Podravja celo prejela bronasto priznanje za inovacijo »e-stik z občino – Občina Hoče-Slivnica«. Tako je naše obveščanje zares v koraku s časom.

Zato vljudno vabimo vse občanke in občane, da se prijavite na brezplačno prejemanje SMS obvestil tako, da na spletni strani www.hoce-slivnica.si vpišete svoje podatke pod zavihkom »Prejemanje SMS obvestil« ali izpolnite priložen obrazec in ga dostavite na Občino Hoče-Slivnica, (osebno, skenirano – obcina@hoce-slivnica.si – ali preko klasične pošte – Pohorska cesta 15, 2311 Hoče).

Na tak način boste v direktnem stiku z vsemi aktivnostmi občine in boste nemudoma obveščeni o najaktualnejšem dogajanju v Občini Hoče-Slivnica.

Veselimo se vašega odziva.

Občina Hoče-Slivnica

PRIJAVA NA BREZPLAČNO PREJEMANJE OBVESTIL O DOGODKIH V OBČINI HOČE - SLIVNICA

ŽELITE BITI PRAVOČASNO OBVEŠČENI O VSEH POMEMBNIH DOGODKIH V OBČINI HOČE-SLIVNICA?
Občina vam omogoča brezplačno prejemanje aktualnih obvestil o dogodkih preko e-pošte in/ali SMS sporočil.

Obveščeni boste glede:

- Potrebnih ukrepov prekuhanja ali dezinfekcije vode.
- Vzdrževalnih delih na vodovodnih sistemih.
- Drugih vzdrževalnih in investicijskih delih v občini (obnova cest, zapore cest itd....).
- Aktualnih dogodkih v občini na področju športa, turizma, kulture....

Vabimo vas, da se prijavite na obveščanje:

- preko spletne strani www.hoce-slivnica.si,
- preko maila: obcina@hoce-slivnica.si,
- preko telefonske številke: **02 616 53 20** ali
- s pomočjo obrazca v dopisu, ki ga izpolnite, odrezete in pošljete na **Občino Hoče - Slivnica, Pohorska cesta 15, 2311 Hoče.**

VESELIMO SE VAŠEGA ODZIVA.
Občina Hoče-Slivnica

Ime in priimek	<input type="text"/>
Naslov	<input type="text"/>
GSM številka, kamor želite prejemati obvestila	<input type="text"/>
E-naslov	<input type="text"/>
Želim prejemati sledeča obvestila:	☐ Potrebnih ukrepov prekuhanja ali dezinfekcije vode, ☐ Vzdrževalnih delih na vodovodnih sistemih; ☐ Drugih vzdrževalnih in investicijskih delih v občini; ☐ Aktualnih dogodkih v občini na področju športa, turizma, kulture.

Podpis

*Zbirane podatke bomo obdelovali v skladu z Ugovorom o varstvu osebnih podatkov, ki je objavljen na spletni strani.

Vragolije na kvadrat

Utrinki z dnevnih aktivnosti poletnega varstva otrok

Poletnega varstva se je v devetih tednih udeležilo 454 otrok. Dnevno so bile za njih organizirane različne športne aktivnosti in dva izleta tedensko, na katera smo se odpravili peš, z avto-

busom ali vlakom. Dnevne aktivnosti smo prilagodili glede na vreme in razpoložljivost vseh zunanjih sodelujočih, katerim se še enkrat najlepše zahvaljujemo.

Bazni tabor

Nastanjeni smo bili v Kulturnem domu občine Hoče, kjer smo se zbrali vsak dan, imeli zatočišče pred slabim vremenom in peklensko poletno vročino. Za otroke smo pripravili bral-

ni kotichek, za katerega je skrbela Knjižnica Hoče, prostor za počitek, prostor za družabne igre in seveda jedilnico, v kateri smo postregli kosilo ter »sestankovali«.

Športna dvorana

Na razpolago smo imeli tudi športno dvorano, v kateri smo organizirali različne športne aktivnosti v primeru dežja in peklenske vročine.

Otrok zadovoljen, starši zadovoljni

»Super izvedba tabora in upam, da se bo izvajal tudi v naslednjih letih.«

»Ni kaj dodati, kot zmeraj, najboljši in zaupanja vredni. Otroci so se imeli čudovito.«

»Moj sin je bil zelo zadovoljen z vsem. In če je on zadovoljen, sva bila tudi midva z možem zadovoljna z vami!«

»Hvala, ker so naši sončki preživeli z vami počitnice aktivno.«

Rolanje

Vsak torek smo imeli organizirano rolanje za začetnike in nadaljevalce. Rolali so lahko vsi, ki so želeli, za vse tiste, ki niso želeli rolati, pa smo organizirali športne aktivnosti v športni dvorani.

Izlet do ribnikov Pivola in Siničevega mlina

Vsak tretji teden smo se odpravili na pohod do ribnikov Pivola in se na koncu ustavili ter odpočili pri Siničevem mlinu.

Kopalni izlet

Kopalni izlet je bil organiziran vsako sredo, ne glede na vreme. V primeru lepega vremena smo se odpravili na izlet na Mariborski otok, v primeru slabega vremena pa smo odšli na kopanje v notranji bazen v Ruše.

Izlet v adrenalinski park

Vsak tretji petek smo se z avtobusom ali vlakom odpravili v Pustolovski park Betnava, kjer smo preizkušali naš pogum.

Jahanje na kmetiji Frangež

Vsak tretji teden smo se peš odpravili na jahanje na kmetijo Frangež v Bohovi, kjer sta nas pričakala Grega in Mirjana Frangež z ekipo, v veliko pomoč pa je bila tudi njuna hčerka Lana.

Obisk pri gasilcih iz Hoč in Bohove

Obiski PGD Hoče in PGD Bohova so nedvomno popestrili dogajanje in pustili močan vtis pri otrocih. Mislimo, da s podmladkom ne bo težav.

Izlet v Botanični vrt

Na izlet v Botanični vrt UM smo se odpravili žal samo enkrat, saj je neurje povzročilo precejšnje razdejanje. Upamo, da jih bomo naslednje leto lahko večkrat obiskali.

Tenis

Vsak tretji teden smo igrali tenis z Boštjanom Geiserjem.

Izlet z vlakom v Maribor

Večkrat smo se z vlakom odpravili v Maribor, kjer smo obiskali Akvarij – terarij Maribor, se igrali v mestnem parku in si ogledali mesto Maribor s Piramide.

← Vid Kajnih

Vragolije v neposredni bližini

Seveda smo kakšno ušpčili tudi v neposredni bližini našega baznega tabora - kulturnega doma.

Razkuštrane glave napolniti z znanjem

Ravnatelj hoške osnovne šole Alojz Velički o novem šolskem letu

Jesen nas že pozdravlja s svojo bogato paletu pisanih barv, kratke hlače bodo za nekaj časa izginile v omari, na obraze otrok bodo nove pustolovščine risale nepozabne nasmehe, ki nas bodo vodili naprej po naši ustvarjalni poti. Vrata šole in vrtca so znova odprta – za tiste, ki so z velikimi pričakovanji prvič prestopili prag našega vrtca in šole; za tiste, ki so po dolgih in vročih poletnih dnevih polni novih moči spet sedli za svoje stare šolske klopi, in za tiste, ki želijo razkuštrane glave napolniti z znanjem, da se bodo njihovi učenci uspešno spopadli z izzivi, ki jih čakajo na poti življenja.

Šolske klopi so po dolgem spanju spet zaživele, naenkrat so se napolnile z zvezki, učbeniki, različnimi pisali in listi, ob njih pa je slišati prikrit šepet poletnih dogodivščin; izza vogala se prikrađa kakšen skrivnostni pogled, ki ga prebudi glas pred tablo, vse skupaj pa reši šolski zvonec, ki napolni hodnike z mladostjo in razigranostjo. Takoj za tem pa so nadobudne glave spet pripravljene za nove pustolovščine skozi ustvarjalno učenje. Tako je dan za dnev, leto za letom – otroci rastejo, mi pa se trudimo, da bi v njih pustili del uporabnega znanja, s katerim bi si ustvarjali polno življenje.

Da pa bo tudi to šolsko leto minilo brez večjih zapletov in izpolnjenimi cilji na obeh straneh, bomo poskrbeli vsi zaposleni v naši šoli in vrtcu. Naša najpomembnejša naloga je namreč zagotovitev strokovnega in kakovostnega dela, ki bo omogočalo otroku-

-učencu celosten in uravnotežen razvoj, upoštevajoč njegove interese, potrebe, individualne posebnosti ter enakovredno vključevanje staršev v vzgojni proces.

Zavedamo se, da je osnovni pogoj za uspešen razvoj dobro počutje otroka v vrtcu, šoli in doma, zato želimo ohraniti in poglobiti dobro sodelovanje med vrtcem, šolo in domom ter okoljem, v katerem živimo. Le tako bomo skupaj zmogli dovolj strokovnosti, znali poiskati najboljše rešitve in ustvarjali najboljše pogoje za optimalen razvoj vašega otroka.

Naša vrata so vedno odprta – za starše in otroke. Sodelujte z nami, saj z vašimi idejami, z ustvarjalnostjo naših pedagoških delavcev ter s skupno dobro voljo spodbujamo najpomembnejše – otroško in učenčevo radovednost in pripravljenost za pridobivanje novih znanj. Najpomembnejša naloga je zagotovitev strokovnega in kakovostnega dela, ki bo omogočalo vašemu otroku celosten in uravnotežen razvoj, upoštevajoč njihove interese, potrebe in individualne posebnosti. Vsi pa se bomo trudili, da bomo skupaj z vami ustvarili čim več mostov, ki nas bodo povezovali, utrjevali in nadgrajevali.

➡ Alojz Velički

Učenci so za en dan postali učitelji

Ob dnevu učiteljev zamenjane vloge med učitelji in učenci na osnovni šoli v Hočah

Ob dnevu učiteljev in v sklopu projekta Unesco šol smo 5. oktobra nekateri učitelji predali mesto pred tablo učencem sedmih, osmih in devetih razredov.

Ob ideji, da bi učenci višjih razredov vodili učne ure različnih predmetov, je med učenci zavladalo veliko zanimanje, saj so se mnogi želeli preizkusiti kot učitelji. Po posvetovanju s svojimi učitelji mentorji so se doma pripravili na potek učne ure, ki so jo v četrtek, 5. oktobra, izvedli z učenci nižjih razredov. Pri tem so uporabljali različne metode poučevanja, med potekom ure pa spoznavali pozitivne in negativne lastnosti poklica učitelja. Nekateri so ugotovili, da ura vedno ne more potekati tako, kot so si jo načrtali doma v svojih pripravah, zato so se morali znajti ob določenih nepričakovanih situacijah in tudi improvizirati.

Vsi smo se ob tem nekaj naučili: učenci so spoznali, da je za 45-minutno uro potrebnih kar nekaj predhodnih priprav; učitelji pa smo ugotovili, da bi še kdaj lahko prepustili svoje delo »mladim učiteljem«. Če vprašate izvajalce teh nenavadnih učnih ur, bi se s tem vsekakor strinjali, saj so ob koncu delovnega dneva nekateri spraševali, kdaj bodo lahko spet učili.

Dan učiteljev je tako dobil poln pomen – učitelji smo v vlogi učencev preživeli drugačen delovni dan, učenci učitelji pa so z veseljem prevzeli naše vloge. Ob tem smo se zabavali in učili ter tako po najboljši poti skupaj dosegli vse zastavljene cilje.

➡ Sanja Obaha

Nova igrala v vrtcih Hoče in Rogoza

S pričetkom šolskega leta so otroke v naših vrtcih razveselila nova igrala. V vrtcu Rogoza bodo tako lahko razvijali motorične sposobnosti v novi igralni hiški, v vrtcu Hoče pa ustvarjali v paviljonu z mizicami in klopki ter pokritem peskovniku.

Za nakup igral smo namenili proračunska sredstva v višini 5.831 evrov.

➡ Irma Bračko
➡ Katja Arnšek

Julkino drugo stoletje

Hočanka Julijana Čurić ima 102 leti, a je bistrega uma in polna zanimivih prigod

Ena izmed najstarejših občank Julijana Čurić iz Hoč, mnogim poznana tudi kot Julka, šteje že 102 leti. Zase pravi, da je prvih sto let zanjo že minilo in zdaj vstopa v drugo stoletje. Gospo Julko starejši občani poznajo kot družabno, optimistično osebo in prav takšna je še danes. Duhovita, bistrega uma in polna zanimivih prigod nam je orisala daljne čase svoje mladosti in življenja. Rojena je 6. februarja 1915 v Malečniku v viničarski družini kot edini otrok. Viničarji so se takrat veliko selili in tako se je s starši preselila v Zgornje Hoče, pod cerkev svetega Lenarta.

Zelo lepe spomine ima na mladost Hočah. Njena pripoved je polna zgodb in podob, ki jih opisuje tako slikovito in zabavno, da se nam zdi, da smo skupaj z njo prestopili v čas, ko je s prijateljico Anastazijo Pehant - Stazo prodajala mleko in hodila na plese. Zabavo s plesom so si takrat mladi in starejši privoščili po končanem večjem delu na kmetijah – trgatvah, ličkanju, košnji ... in ob osebnih praznikih. Takrat je na domačijo prišla krajevna godba na pihala in zabava se je pričela.

Tudi svojega moža je spoznala na plesu, bil je muzikant in je igral trobento. Ustvarila sta si družino in imela pet otrok in posvojenko. Čeprav sta se veliko selila, sta se leta 1953 vrnila v Hoče in sezidala hišo, v kateri gospa Julka prebiva še danes. Pri svojih stotih letih je nabirala borovnice v gozdu nad cerkvijo sv. Lenarta in skrbela za velik vrt. Danes ji pri vsakodnevnih opravilih pomagata hčeri, predvsem Zofija, ki stanuje v hiši zraven njene.

Seveda smo jo povprašali za recept, kako dočakati visoko starost. Čeprav je v življenju veliko in trdo delala in pogosto bivala v skromnih razmerah, je hudomušno pripomnila, da je morda prav zaradi plesa v mladosti in kasneje ter družabnosti in življenjskega optimizma še zdaj zdrava in vitalna. Tudi zdravnika namreč ne obiskuje pogosto, nazadnje je bila pred dvema letoma, pri svojih stotih letih.

Ob prijetnem druženju in Julkini doživetji pripovedi smo spoznavali slike živahnega druženja naših krajanov v preteklosti.

Gospa Julka, želimo vam veliko zdravja in lepih trenutkov z vašo družino.

➡ Simona Ornik

Julijana Čurić v mladih letih.

Gospo Čurić sta ob avtorici prispevka obiskali tudi Stanka Ornik in vnukinja.

Spomini na osnovno šolo v Reki

Franc Vodan: "Bolj premožni otroci so si prinesli košček kruha, ostali so ostali lačni"

Ko sem odšla od Franca Vodana, sem razmišljala, kako to njegovo pričevanje strniti v zanimivo celoto, kako strniti pripoved človeka, ki je poln spominov na preživljanje svojih osnovnošolskih dni v današnji tako imenovani Podružnični osnovni šoli Reka, ki letos praznuje častitljivih 120 let obstoja. Njegovo šolanje je bilo tako zelo drugačno od današnjega, a mu je ne glede na vse preživeto ostalo v lepem spominu. Moram priznati, da me je navdihnil s svojim enkratnim spominom na svoja zgodnja otroška leta. Leta 1940, ko je začel obiskovati prvi razred, so imeli učiteljico iz Jeruzalema pri Ormožu, Natalijo Apih. V štiriletnem obdobju vojne jih je poučeval avstrijski učitelj Vili Post, ki je prihajal iz kraja Marija Trošt pri Grazu. Pouk je potekal v nemščini, a pravi, da mu je to kasneje v življenju prišlo še kako prav. Zagotovo so leta vojne pustila za seboj posledice, ki jih danes tisti, ki takratnih vojnih časov ne poznamo, težko razumemo. Nešteto krat so ob bombardiranjih, včasih tudi trikrat na dan, zavetje poiskali v kletnih prostorih šole. Proti koncu vojne so se jim v šolskih klopih pridružili otroci iz Razvanja, ki so ga Nemci močno zbombardirali. Kljub temu da je učitelja nastavljal nemški rajh, je le-ta bil zelo korekten. Veliko okoliških kmetov je bilo v partizanih, a ni nikoli nikogar izdal. Po koncu vojne so ga nekateri učenci obiskali na njegovem domu v Avstriji. Ko je prišla osvoboditev, je prišla tudi nova učiteljica, Emilija Hriberšek, za nemškim učiteljem pa nadučitelj Šnuderl.

In kako je potekal pouk v šoli? Vsekakor za današnje razmere zanimiva reč. Pouk je potekal v dveh razredih, skupaj so bili učenci od 1. do 4. in od 4. do 8. razreda. Zvezkov seveda še ni bilo, zato so uporabljali tablice, konec šolske ure pa je oznail

viseči zvonec na hodniku, kjer se nahaja še danes. Ton glasu g. Vodana dobi mehkejši prizvok ob pripovedovanju o otrocih, ki so iz vseh koncev Pohorja, vse od Planinke, v zgodnjih jutranjih urah pozimi gazili po visokem snegu, da so pravočasno prišli k pouku. S premočenimi čevlji, mokrimi nogavičkami in pomodrelimi nogami so se stisnili okoli peči na premog, ki je grela učilnico in jo nemalokrat zakadila. Vsako jutro je učiteljica otrokom prečesala lase nad belim papirjem, da je ugotovila, če so ušivi. Sledilo je mazanje lasišč s petrolejem, ki je bilo tedaj edino učinkovito sredstvo za zatiranje uši. Pa malica? Premožnejši otroci so si prinesli košček kruha pa kakšno jabolko, ostali so ostali lačni, dokler niso prišli do doma. Če so kaj neprimerne ušpičili, so za kazen klečali nekaj časa na koruzi. Starejši otroci so po vojni morali na Glavni trg v Maribor, kjer so s sekirami čistili opeko za ponovno gradnjo hiš, saj je bil ta del Maribora popolnoma porušen.

Franc Vodan je bil po končani osnovni šoli predsednik mladinskega aktiva, kjer je delovalo strelsko in smučarsko društvo. Sestanki so potekali v prostorih OŠ Reka, kjer je bilo središče dogajanja za vse vaščane daleč naokoli. Šolski prostori so jim služili za izvajanje različnih proslav in uprizoritev vaških iger, pri katerih so jim bili v pomoč tudi učitelji. Naselje Reka, ki danes sodi v KS Reka-Pohorje, je v tistih časih bilo razvito vaško središče z različnimi obrtniki, trgovino, gostilno, pekarno in mesnico. Vaščani so se v velikem številu udeleževali prireditev, ki so jim popestrile njihov delovni vsakdan. Pa vendar je Franc Vodan kljub pomanjkanju, preživelim strahotam vojne in skromnim življenjskim razmeram prišel do poklica in službe. Pri svojih 83 letih je ta kleni možakar, iskri-

Franc je sedel za šolsko klopi v rečki šoli, ki je bila takrat v notranjosti precej drugačna.

vega duha, zavidljivega spomina in dobrodušnega srca poln modrosti, ki jo prinesejo izkušnje skozi življenje.

Ob njegovem živahnem pripovedovanju se človeku nehote prikraje misel na življenje v današnjem času. Času, ko imajo otroci na voljo organiziran prevoz, malice, kosilo, varstvo, različne obšolske dejavnosti, pa se kljub vsemu velikokrat najdejo starši, ki kritizirajo to ali ono.

Prav je, da se razvijamo, napredujemo in rastemo, da nam je skozi desetletja razvoja na vseh področjih veliko bolje, a prav je tudi, da ne pozabimo na medsebojno razumevanje in spoštovanje sočloveka. Prav je tudi, da se zavedamo, da se od rojstva naprej vsi staramo, da si znanje in izkušnje pridobivamo skozi vse življenje. S tem ko cenimo in uporabimo modrost tistih, ki so že prehodili desetletja svoje življenjske poti, kažemo svojo človeško veličino in spoštovanje, saj nas vse poti vodijo do istega konca.

➡ 📷 Silva Božnik

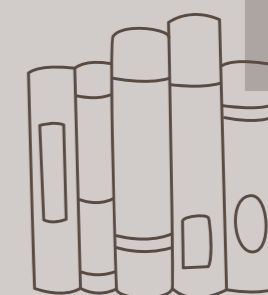
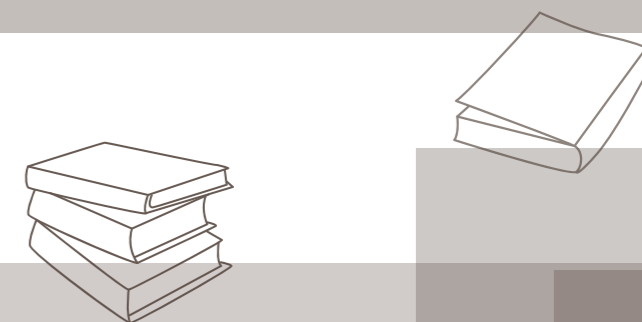
Pred vhodom v šolo, ki jo ima rad še sedaj, saj jo lahko vsak dan gleda s svojega dvorišča.

Mladost je čas učenja modrosti,
starost je čas njenega uresničevanja.

(Jean Jaques Rousseau)

Šolski zvonec je ostal lep spomin na nekdanje čase.

120
let

Hoče bogatejše za novo optiko

Sodobna oprema in strokovni sodelavci v Optiki Vita so zagotovilo za zadovoljstvo

V prenovljeni zgradbi na Irgoličevi 2 v Hočah (za stavbo Mercatorja oziroma nasproti orglarske delavnice) je maja letos svoja vrata odprla Optika Vita. Prebivalci Občine Hoče-Slivnica in drugi, ki želijo poskrbeti za svoje oči oziroma vid, tako nimajo več daleč do strokovnega pregleda, nasveta ter seveda do očal. Za stranke je zagotovljen dovolj velik parkirni prostor, poskrbljeno je tudi za dostop za invalide oziroma osebe na vozičkih.

Optiko vodi Damijan Planinšek, vrsto let nabiral izkušnje in dopolnjeval svoje znanje. Več kot 25 let delovnih izkušenj že ima na področju izdelovanja očal ter svetovanja strankam pri izboru, uporabi in negi najkvalitetnejših pripomočkov za dober vid. Od nedavnega pa so torej te storitve na voljo v Hočah.

V več kot 80 kvadratov velikih, svetlih, sodobno opremljenih prostorih ponujajo poleg očesnih pregledov seveda tudi očala vseh vrst: korekcijska očala za otroke, mladostnike in odrasle; sončna očala, sončna očala z dioptrijo, kontaktne leče in pribor za njihovo vzdrževanje, hranjenje.

Pri tem velja izpostaviti, da so očala izdelana oziroma montirana v njihovem lastnem laboratoriju v optiki.

Vrste stekel, ki jih ponujajo:

- enožariščna,
- večžariščna oziroma progresivna (ta omogočajo gledanje na daleč in na blizu),
- posebna office prostorska stekla za delo na blizu in hkrati za delo za računalnikom,
- športna očala z dioptrijo.

Redno opravljajte očesne preglede, kajti oči so naša velika dragocenost. !

Stekla so kakovostnih znamk Essilor, Zeiss in Hoya, Rodenstock. Ponujajo pa med drugim tudi naslednje blagovne znamke korekcijskih okvirjev in sončnih očal: Armani, Ray Ban, Hugo Boos, Michael Kors, Tommy Hilfiger, Carrera, S Oliver in druge.

Strokovni sodelavci v optiki sledijo sodobnim trendom in novostim tako na področju očesnih pregledov kakor tudi pri očalnih ali kontaktnih lečah. Veliko očal imajo tako v skladu s sodobnimi smernicami razstavljenih po policah, da so te strankam hitreje in bolj dostopna. Ker lahko velika izbira kdaj odločitev tudi oteži, bodo tudi pri tem pomagali. S strokovnim znanjem in izkušnjami bodo znali poskrbeti tudi za pravo izbiro okvirjev, ki bodo ustrezala vašim zahtevam, anatomskim značilnostim, potezam obraza, nenazadnje tudi vašim življenjskim navadam in vsakodnevnim aktivnostim.

Damijan Planinšek

Notranjost nove Optike Vita čaka na kupce in paciente.

Pomemben je prvi nakup

Optik Damijan Planinšek izpostavlja, da je najpomembnejši temeljit pogovor s stranko pri nakupu prvih očal. In sicer zlasti o tem, za kakšne namene vse bodo stranke očala uporabljale – zgolj za branje ali tudi za denimo splošno delo v pisarni. To namreč igra vlogo pri izboru ustreznih stekel. „Prav s prvimi bližinskimi očali si namreč stranke lahko naredijo največ škode za svoj vid, če jih hkrati uporabljajo tudi za gledanje na daleč,“ ponazarja Planinšek.

Moto Optike Vita: Stranka, ki dovolj poučena zapusti našo optiko, je garancija za zadovoljstvo.

Odpiralni čas:

ponedeljek – petek
od 8.30 do 12.30 in od 15. do 18. ure
Očesni pregledi se opravljajo ob ponedeljkih
t. 02/61 61 001 ali 031 282 616
e. info@optikavita.si

Prenovljeni lokal v Irgoličevi ulici ob potoku.

Končno postali šolarji

Prvega septembra je 51 učencev Osnovne šole Franca Lešnika Vuka Slivnica prvič prestopilo šolski prag. Nestrpno so čakali na ta dan in se veselili, da končno postanejo šolarji. Četrtošolci so zanje pripravili kratek program in jih poučili, kaj pomeni biti šolar in kako bodo dnevi tekli odslej. Sledilo je slovo četrtošolcev od učiteljic, s katerimi so preživeli tri šolska leta, na učiteljici pa je že čakala številna četica prvošolcev.

Že prvi dan so skupaj prepevali, ustvarjali in se imeli lepo. In skupaj se bodo podali novim znanjem in dogodivščinam naproti. Želimo jim prijetna in nepozabna doživetja na njihovi šolski poti.

Učiteljice Romana, Maja, Mateja, Maja in Zlatka

Prvošolčki 1. a

Prvošolčki 1. b

Prvošolčki OŠ
Franca Lešnika
Vuka Slivnica

Za prvošolce poseben dan

Prišel je prvi september. Za prvošolce in njihove starše je to prav poseben dan. Vstop otroka v šolo predstavlja prelomnico za vso družino. Začne se novo obdobje z veliko večjo odgovornostjo, tako za otroke kot za starše.

Na Osnovni šoli Dušana Flisa Hoče smo želeli, da si prvošolci ta dan posebej zapomnijo, zato smo jim pripravili topel sprejem. Medtem ko so starši dobili napotke za prvo šolsko leto, so prvošolci uživali ob igrici četrtošolcev in šestošolcev, v kateri je bilo veliko petja in plesa. Nato so prišli v svoje učilnice, kjer jih je že čakalo polno zanimivih stvari. Spoznali so svoje učiteljice ter si z zanimanjem ogledali nove sošolce. Zelo so se razveselili malice, ki je bila ta dan prav posebej okusna. Na koncu je sledilo sladko presenečenje – velika čokoladna torta.

Z rumeno rutico, stiskom roke ter z željo, da se jim v tem posebnem dnevu zgodi še polno prijetnih stvari, smo se poslovili.

Vsi si želimo, da bi bilo to šolsko leto uspešno ter da bi se učenci v šoli prijetno počutili, za kar se bomo potrudili prav vsi.

Prvošolci, veseli smo, da ste med nami!

👉 📷 Učiteljice 1. razredov OŠ Dušana Flisa Hoče

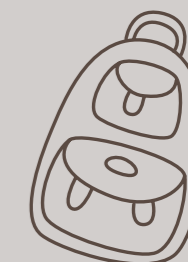
Torta za pozdrav

1. b

1. a

Igrica za prvošolce

1. c

Spoštovani.

Po nedavnem uradnem pričetku gradbenih del za novi obrat družbe Magna Steyr v bližini letališča želimo vsem zainteresiranim, zlasti pa najbližjim sosedom, predstaviti načrtovani potek gradnje, vključno s terminskim načrtom. Želimo tudi odgovoriti na morebitna vprašanja ter prisluhniti pobudam v zvezi z gradnjo in v zvezi z začetkom poslovanja in dolgoročnim delovanjem tovarne.

Zato vas vabimo na na
javno predstavitev projekta Magna Steyr,
ki bo potekala
v sredo 8. novembra 2017 ob 18:00 uri
v Kulturnem domu Hoče (Pohorska cesta 15, Hoče).

Projekt bodo predstavili in na vaša vprašanja odgovarjali predstavniki družbe Magna Steyr, Občine Hoče Slivnica ter družbe Pomgrad, ki izvaja gradnjo tovarne.

Vljudno vabljeni!

Občina Hoče Slivnica
Družba Magna Steyr